

GEMEENTERAAD d.d. 26 APRIL 2019

=====

VOORZITTER: Het is 19u., dus we gaan ermee beginnen. Voor we beginnen met de bespreking, met de zitting, heb ik een paar mededelingen. Ik wil eerst het talrijke opgekomen publiek ook verwelkomen. We gaan tijdens de zitting een rouwkaart laten rondgaan ter ondertekening voor het overlijden van de burgemeester van Waasmunster, de heer Michel Du Tré. Dus we vragen om jullie handtekening daarop te zetten of jullie naam en handtekening. En we zullen dat morgen tijdens de rouwdienst overhandigen. Dan moet ik ook zeggen, dat raadslid Bilici heeft gevraagd zich te verontschuldigen vanaf 21u.30. Dus dat zijn de twee mededelingen. Goed, dan zijn we vandaag bijeengekomen om het beleidsprogramma 2019-2024 te bespreken. En we hebben als strategie of als schema de algemene tussenkomsten van alle partijen in de volgorde zoals dat normaal gebruikelijk is. En we beginnen daarvoor bij Frans van het Vlaams Belang.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Leden van het college, collega's, de voorzitter mag het wel prachtig uitdrukken, dat wij de bespreking van de beleidsnota of van hoe noemt het juist, het beleidsprogramma ter bespreking voorgelegd krijgen, maar ik vind de titulatuur programma om het op zijn zachtst gezegd te hebben zeer zwaar overtrokken. Het is trouwens ook de eerste keer, dat we dat meemaken, deze procedure en zulk soort van beleidsprogramma. Ik zit hier al een paar jaartjes. En vroeger was, kwam er een nieuwe coalitie aan het bewind en die hadden een overeenkomst en die werd dan in de loop van de jaren in een meerjarenbudget gegoten, enz..., enz... Trendbreuk was 12 jaar geleden als ik mij niet vergis – en ik kijk naar collega Van Peteghem – toen onder burgemeester Willockx sprake was van een Witboek.

BURGEMEESTER: 18 jaar geleden.

WYMEERSCH: Of 18 jaar. In hoofde van burgemeester Willockx was dat een verkeerde kleur, maar het was het Witboek. En daar kregen we dan de mogelijkheid om hier en daar een tekstverbetering aan te brengen via een amendement en dat was het. Leek mij ook vrij logisch, ten minste omdat een beleidsnota, beleidsbrief, beleidsprogramma iets is van de meerderheid. Vandaag hebben we iets, dat we nog nooit gezien hebben. Een beleidsprogramma, waar in wezen – en ik ben weer te goed gezind vanavond – weinig of niets instaat. Had mijn slecht karakter volledig gesproken, had ik gezegd er staat niets in. Maar tot daaraan toe.

Goed, we gaan dus terug naar de dag van de verkiezingen en de uitslag was wat het was en 's anderendaags werden wij geconfronteerd met een nieuwe coalitie.

BURGEMEESTER: 2 dagen later.

WYMEERSCH: Als ge de 16^e in de pers staat om te zeggen, dat ge de 15^e een overeenkomst hebt gemaakt, dan is dat 's anderendaags na de verkiezingen. Nu, ik ken veel van jullie partijgenoten, die er veel, veel langer over gedaan hebben en eerst hebben gekeken “waar hebben wij een raakvlak, waarover kunnen wij het eens zijn en hoe gaan we dat doen”. Niet in Sint-Niklaas. In Sint-Niklaas was het, de rekensom was gemaakt, meer dan een jaar op voorhand, die en die gingen meespelen en naargelang van de verkiezingsuitslag gingen ze als het nodig was een 3^e partner erbij nemen. Ik ga de titulatuur, die ik bij de eedaflegging heb gebruikt, niet meer herhalen, collega Somers. Maar dat was het dan. En dan heeft men rap, rap, rap op het ogenblik dat de overeenkomst getekend werd, neem ik aan, ik was er niet bij, een 10 puntenprogramma, speerpunten op papier gezet, die ja, zo'n beetje de vergaarbak waren van alle nieuwjaarswensen vanuit de drie meerderheidspartijen. Goed. Dan hebben wij moeten wachten tot vorige maand, dus een kleine 4 maand, op een schrijfsel, wat dus het beleidsprogramma zou moeten zijn. Men heeft ons dat trachten uit te leggen in twee verschillende commissies. We mochten er opmerkingen op maken, maar eerlijk gezegd, op een paar uitzonderingen na konden weinig of geen schepenen – en ik ga niet de uitzonderingen noemen, want dat zou de anderen teveel eer aandoen – weinig of niets concreets naar voren brengen over wat men ging doen, hoe men het ging doen, wanneer men het ging doen, enz..., enz... En vandaag zitten we dus in de gemeenteraad om dit programma vol al dan niet gebakken lucht te bespreken en te evalueren. Tegelijkertijd is men begonnen met een participatieproject, waarbij men de bevolking gaat vragen wat de bevolking zou willen dat er instaat. Dat is dus de wereld op zijn kop. Normaal gaat ge naar de verkiezingen met een verkiezingsprogramma, waarbij ge de bevolking de kans geeft om voor dat programma te kiezen. Nu maakt men een al dan niet beleidsprogramma en gaat men aan de kiezer zeggen “wilt ge dat nu eens invullen, dan weten wij ook wat wij moeten doen of mogen doen of niet mogen doen”. En ik heb de laatste 48 uur prachtige voorbeelden meegemaakt van die participatie of hoe dit college en deze meerderheid de participatie ziet. Ten eerste – en er is wat emailverkeer over geweest tussen de fractievoorzitters van de oppositie en leden van het college – over een infoavond en een workshop of weet ik veel in verband met het ruimtelijk uitvoeringsplan Heimolenhoek/Botermelkstraat. Waar wij vorige maand – en dan was het al eens een maand uitgesteld – hebben over gedebatteerd en we dit rup dus voorlopig hebben vastgesteld en goedgekeurd. Wij niet, jullie. En dan gaat men naar de burger, alles is in kannen en kruiken en dan wordt de buurt geïnformeerd.

Dat dat daar tamelijk luidruchtig is verlopen en dat de mensen daar niet gelukkig mee waren, dat kunt ge nu wel veronderstellen. Maar het is wat het is. Dus men heeft daar de mensen laten participeren na de voldongen feiten. Tweede en dat was gisteravond, dat was gisteravond, toen wij hier geconfronteerd werden met een ja, een samenscholing van mens en dier, waar er een aantal hondenbezitters hier met hun – ik heb ze niet geteld – 50, 60, 70 gelukkige en al dan niet blaffende viervoeters kwamen protesteren en vragen aan het college en aan de bevoegde schepen of er toch geen mogelijkheid was om een hondenweide, een uitloopweide in Sint-Niklaas te voorzien of toch wat meerdere mogelijkheden. Ik weet niet hoelang het geduurd heeft, mijnheer de schepen, voordat u zich hebt vergewaardigd om de trappen naar beneden te komen om met die mensen te spreken, maar dat is ja, het zal eerder een uur geweest zijn dan een half uur voordat u die mensen hebt aangesproken. Ik kom er daar straks, ik zal het nu al zeggen, want hoe goed dat men zijn dossiers kent of sommigen. Ik lees in het beleidsprogramma, dat men, ergens staat er een hoofdstukje in over diervriendelijkheid en weet ik veel, 3 lijntjes, er gaat voor gezorgd worden, dat er meer, meer hondenuitloopweides zullen zijn. Dat is niet moeilijk dat er meer zullen zijn, er is geen enkele. Nul, nada, nougatbollen. Niets. Hetgeen dat er ligt en dat jullie uitloopweides noemen, dat zijn piespotten of waar dus de hond zijn gevoeg kan komen doen, maar dat zijn dus geen uitloopweides. Een uitloopweide voor een hond, dat iet of wat een hond is – en er zullen er altijd wel meer zijn dan één – dat heeft toch minstens iets van een 2.000 à 2.500 m². Als ge een hondenbezitter zijt, dan weet ge dat. Maar blijkbaar is het niet, ja, spreekt ge wel over diervriendelijkheid en over dierenbeleid en dierenwelzijn, maar hebt ge er weinig kaas van gegeten. Dit is al een klein detail uit het boekje, dat ik dus niet meer moet aanhalen. Dus men gaat dan over tot het stadsgesprek. Groot opgezet met enquêtes, met folders, met brochures, met filmpjes op televisie en noem maar op. Dat zal niet goedkoop geweest zijn. We kennen daar de prijs niet van, maar als ik ook al vaststel, dat er een bepaald of een onbepaald, dat laat ik in het midden, studie- of begeleidingsbureau is aangezocht om alles in goede banen te leiden, die jongens en die meisjes werken ook niet gratis. Dus vroeg of laat zouden wij wel eens willen weten, mijnheer de schepen van financiën of burgemeester, wat heel dat spektakel ons zal gekost hebben. Op dat stadsgesprek is wel wat kritiek gekomen. Ik heb dat zelf niet meegemaakt. De afspraak was – en dat vind ik logisch – dat raadsleden wel mochten eens rondkijken, maar zich niet bemoeien - ik vind dat de logica zelve – in de gesprekken. Maar ik heb wel hier en daar geluisterd. Ik heb ook moeten vaststellen, dat een aantal mensen naar huis gegaan zijn tijdens de pauze, omdat het niet was hetgeen dat ze ervan verwacht hadden. Ik heb termen gehoord van kleuterschool en gedi-rigeerd en in een richting geduwd, enz... Ik weet het niet.

Ik heb niet aan het gesprek deelgenomen, maar ik heb geluisterd en gekeken. Velen hadden verwacht, dat men daar ging kunnen discuten met schepenen, met beleidsverantwoordelijken en dat is blijkbaar, dat was dus blijkbaar ook niet aan de orde en dat was de grootste desillusie, denk ik, heb ik de indruk van een aantal mensen, die zich hebben ingeschreven in dat stadsgesprek. Tijdsgebrek was waarschijnlijk één van de redenen, want had men meer tijd en ruimte genomen om op een serieuze manier dit of op een andere manier aangepakt gehad, dan was er misschien wel een boeiend gesprek tot stand gekomen. Maar toch zijn er mensen, die zeer inventief zijn, ook in het college om bepaalde dingen te toetsen wat er kan en wat er niet kan. Bv. onze schepen van economie en evenementen, die als ik lees in de Rondon, dat heb ik ook nog nooit meegemaakt hé, dus ik zit hier nog maar 30 jaar, maar ik heb dat nog nooit meegemaakt “dit jaar gaan we een aantal dingen uitproberen om te zien hoe het publiek erop reageert en als dat goed reageert, dan blijft het en als het niet goed reageert, dan blijft het niet”. Dus, mevrouw de schepen van evenementen gaat een laboratorium voor evenementen opstarten om te zien of het pakt of niet pakt. Dat is niet de juiste vorm om één, aan participatie te doen, mevrouw en dat is ook niet, zeker niet de juiste vorm om uw beleid gestructureerd van de grond te krijgen. Dus we zitten nu in de gemeenteraad, collega's en zoals ik het al zei, een schaarse uitzonderingen hebben er in de commissie een beetje licht over laten schijnen, maar veel concreets is er niet uit de bus gekomen. Wat we echter niet uit het oog mogen verliezen, collega's, is dat er zich de laatste week, de laatste 10 dagen politiek een nieuw element heeft aangeboden. Eén van onze betere ministers heeft één van zijn plannen, van zijn wetsvoorstellen, van zijn wetsontwerpen, zijn decreetvoorstellen ingetrokken, Ben Weyts. Waarom? Omdat er geen draagvlak was. Voor mij niet gelaten hé. Godzijdank dat er daar geen draagvlak voor was. Maar als dat dus de tendens is en de teneur van alles wat de politiek zal beslissen of dat er al dan niet een draagvlak is, dan vraag ik mij af of u heel deze beleidsnota en al de maatregelen, die u in de loop van de volgende jaren zult voorzien, of ge die zult toetsen aan het draagvlak binnen de bevolking. Ik wens u veel geluk daarmee. Ik kan u een aantal dossiers opnoemen, ik kan u een aantal dossiers opnoemen in verband met beleid in ruimtelijk ordening, diversiteitsbeleid, het circulatieplan. Gaan we dat laten toetsen aan het draagvlak binnen de bevolking? En zo ja, hoe gaat men dat doen? Dus we zitten werkelijk in een politieke situatie, waar men eigenlijk niet meer goed weet van welk hout pijlen maken. Bv. de lobbenstad, is ook nog zoiets. Het H. Heymanplein. Dan hebben we het nog niet over het dossier van stationsbuurt noord, waar wij binnenkort weer ons licht, zullen gevraagd worden ons licht op te mogen laten schijnen. Dus, er wachten ons nog boeiende tijden.

Op een gegeven moment lees ik, verschillende keren zelfs, dat we onze stad moeten uitdragen of dat we onze stad moeten promoten volgens ons DNA. Nu heb ik mij de moeite getroost om eens goed na te denken wat ons DNA is. Twee elementen, waar ge, die typisch Sint-Niklases zijn - maar of dat voldoende is om een DNA te bepalen, dat laat ik in het midden, dat weet ik niet, ik betwijfel dat – dat zijn de ballons in september en heel het Sinterklaasgebeuren november/december. Maar voor de rest vind ik daar weinig DNA-bepalends aan. En geef toe, als dat het DNA van een stad moet zijn of het nu Sint-Niklaas of een andere stad van 2 manifestaties, een manifestatie van 3 dagen en een manifestatie van laat ons zeggen een maand, dan nog met een bepaalde doelgroep als cliënteel, dan vind ik dit zeer droevig. Hier en daar zie ik ook, dat wij een aantal troeven zouden hebben, maar wij moeten – en ik kijk dan weer naar de schepen van evenementen en het is niet omdat ... de rest komt ook hoor, mevrouw Somers, ik begin nu bij u, maar de rest ... - u schrijft of u laat schrijven, dat er in verband met het evenementenbeleid er zich een analyse opdringt. Dus elk evenement uit het verleden zal moeten geanalyseerd worden. Ik veronderstel, maar dat is dan weer mijn slecht karakter dat spreekt, dat u daar gewoontegetrouw, niet van u uit, maar vanuit het college, vanuit de meerderheid, wel één of ander al dan niet goedkoop studiebureau zult aanspreken om die analyse te maken. Als dat niet gebeurt, dan denk ik dat ge de analyse allang had kunnen gemaakt hebben. Misschien nu niet, maar ik denk in het beleid of dat nu qua evenementen is of qua economie of qua verkeer of qua ik weet niet wat allemaal, een analyse die moet doorlopend zijn. Ge moet alle dagen uw analyse maken, over alles wat ge doet. Dat is niet van we gaan nu eens analyseren, dat is de analyse van een momentopname en dat kan nooit goed zijn. Weer één dingetje en nu stap ik over naar een andere schepen, mevrouw de schepen, aan uw linkerkant – heeft niets met ideologie te maken – collega Buysrogge. U laat schrijven, dat u een topsport of meer topsportevenementen in de stad wilt. En ik moet eerlijkheidshalve toegeven, dat uw analyse juist is, dat we qua topsport eigenlijk niet echt veel meer te bieden hebben in deze stad. Aan wat ligt dat? Dat kan aan externe factoren liggen. Dat kan ook aan fouten liggen vanuit het beleid in het verleden. Je kan verwijzen naar het vertrek van de Ronde van Vlaanderen. Je kan verwijzen naar wat er gebeurd is met heel het voetbalgebeuren in het verleden, verre verleden of vrij recent verleden. Je kan verwijzen naar de cyclocross die niet aanslaat. Je kan verwijzen naar het criterium - of dat iets met sport te maken heeft, dat is weer een andere discussie - dat hier ook verdwenen is. En nu gaat men op zoek naar een topsportevenement inzake wielersport. Ik veronderstel dat ge niet het wereldkampioenschap wil organiseren rond de markt, maar ik wacht met een visadempje af wat u daarvoor uit de mouw zult schudden.

Het zwembad – en dat staat zelfs in uw Nieuwjaarsbrief van 16 oktober – dat er een nieuw zwembad of een tweede zwembad moet komen. Daarover ondervraagd in de commissie vorige maand, schepen, bleef het ook daarbij. Als wij vroegen “waar ziet u dat komen”, nog niet aan gedacht. “Welk soort zwembad, een recreatief of een instructiezwembad”, nog niet bij stilgestaan. “Of de combinatie, een openlucht of een overdekt, enz., enz...”. Over de locatie heb ik het al gehad. Dus dat was allemaal mist, mist. Ik denk dat dat voorbeeld een typisch voorbeeld is van hoe deze beleidsnota is opgevat, dus veel willen, veel wensen, veel denken. Hoeveel dat er in die nota staat “we gaan een visie uitwerken”, een visie moet ge niet uitwerken, collega’s van de meerderheid, een visie hebt ge of hebt ge niet. En als ik dat boekje lees en collega’s met mij, denk ik dat daar weinig visie instaat. En moest er eigenlijk visie zijn – en dat is nu een tussenspel dat ik hier inlas – moest er eigenlijk visie zijn, dan had ge de bevolking niet nodig. Dan had ge de bevolking niet nodig. De bevolking – en dan kom ik terug bij mijn aanvangspunt – heeft voor jullie gekozen omwille van het programma, dat ge hen hebt gepresenteerd. Dan moet ge nu niet naar de bevolking gaan om te vragen van wat wilt ge nu van ons. Ze hebben u bij manier van spreken carte blanche gegeven om het vanaf 1 januari nu eens te gaan bewijzen. Ergens lees ik, dat één van de grote problemen in onze samenleving de eenzaamheid is. Is het in een hoofdstuk van, ik denk onder de bevoegdheid van ja, van één van de dames-schepenen. Het toonbeeld en de emanatie van de eenzaamheid in deze stad ligt hier voor ons stadhuis. Een groter eenzaam plein kunt ge niet hebben. Als ge daar opstaat, dan voelt ge u eenzaam. Zelfs als ge het niet zijt. En dat is in feite de eenzaamheid, mevrouw Heyrman, ...

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: ... de eenzaamheid is eigenlijk het DNA van deze stad. Ik heb dat in het verleden al meermaals gezegd, Sint-Niklaas, er gebeurt veel hé. We hebben een fantastisch uitgebouwd sociaal leven achter de deuren. We hebben een cultureel leven. Allemaal relatief kleinschalig. Daar gebeurt veel, maar er is geen sfeer, er is geen ziel, er is geen uitbundigheid en dat wordt geëmaneerd, gezinnebeeld in de eenzaamheid van dat groot stenen plein, dat hier voor het stadhuis ligt te liggen. Ik kom hier nu terug mijn hondjes tegen, ik ga die overschieten. Dus, schepen van dieren, dierenaangelegenheden, ik weet niet wat ge mensen gisteravond beloofd hebt, maar wat ge beloofd hebt, ik denk – en dat was één van de thema’s, die trouwens in de gespreksgroepen gisteravond ook naar voren is gekomen – dat was een tafel, een overvolle tafel vol met hondenliefhebbers en hondenbezitters en ze hebben zelfs aangeduid waar ze hun hondenweide zouden willen. Dus zeg niet, dat ge het niet weet hé.

Misschien weet ge het nu nog niet, hebt ge nog het schriftelijk verslag niet gekregen, maar ge weet het of ge zult het moeten weten binnen enkele dagen. En dan kom ik tot het diversiteitsplan. Dat loopt overal zo'n beetje door, lijkt ook logisch. Maar nu ga ik iets raar zeggen. Een diversiteitsplan, ik weet niet waarom dat nodig is. Want door te zeggen, dat er ... Hoe moet ik het uitleggen? U maakt door het invoeren van een diversiteitsplan, maakt u eigenlijk in de praktijk een onderscheid tussen bevolkingsgroepen, leeftijdsgroepen, weet ik veel. De maatschappij is wat ze is en die is divers. Maar daar moet ge geen hokjes voor maken. Want door hokjes te maken en bepaalde doelgroepen apart en op een andere manier aan te spreken, organiseert ge in feite zelf wat ge zegt te zullen bestrijden. Ik hoop dat ge mee zijt. Ik denk dat ge daar – en ik ben ervan overtuigd – dat ge daar zeer voorzichtig mee moet zijn. En dan één van mijn – ik spring zo'n beetje van de hak op de tak – maar één van mijn stokpaardjes “zorgpunt”. Er staan een aantal passages in dat spel hier, daar frons ik toch mijn wenkbrauwen bij. Ge moet lef hebben om zorgpunt als partner te zien in heel de ontwikkeling van het welzijnsgebeuren, van het zorggebeuren, dat ge daar controle op hebt, dat ge daar zult aan meewerken, enz..., enz... Had ge dat willen doen als stad, leden van het college, leden van de meerderheid, dan had ge het zorgpunt niet verschaggerd en uit handen gegeven aan een organisatie, waar wij als gemeenteraad en als college in de verschillende deelgenoten, bij de verschillende gemeenten, totaal geen vat meer op hebt. We hebben natuurlijk mensen kunnen afvaardigen in de raad van bestuur, die niet gehinderd door enige vakkennis dat spelletje moeten runnen. Zo werkt het niet. Want door dat zorgpunt – en daar hebt ge te weinig bij stilgestaan en daar staat ge nu vandaag nog altijd te weinig bij stil – door heel de zorgsector of quasi heel de zorgsector, die vroeger onder de gemeente of onder het OCMW stond, af te stoten of te delegeren, wij hebben nog wel iets in de pap te brokken in die zin, dat we elk jaar de centen op tafel mogen leggen en dat we de gebouwen langs de buitenkant mogen onderhouden, maar over het beleid, het zorgbeleid, de manier waarop dat de mensen, de patiënten of de residenten worden behandeld in de WZC's, de manier waarop het personeel wordt behandeld en vergoed en betaald in de WZC's, daar hebben wij als gemeenteraad en als bevolking en als OCMW-raad niets over te zeggen, niets. En dan vind ik het straf, dat ge dat punt zorgpunt nog eens durft te verwerken in uw eigen beleidsnota. Trouwens, op blz. 38 staat dus ook een passage, dat vind ik dan nog straffer, ik zal ze even voorlezen “We voorzien voldoende middelen voor het welzijnsbeleid. Zo kunnen eventuele middelen, die vrijkomen ...” – luister nu goed – “... door efficiëntiewinsten in het zorgpunt Waasland aangewend worden om opnieuw in het welzijnsbeleid te investeren”.

Nu vraag ik mij af, hoe gij of wij in staat zullen zijn om efficiëntiewinsten te regenereren binnen zorgpunt, wetende dat er op dit ogenblik als ze aan alle noden moeten voldoen, te weinig financiële middelen hebben. Dit lees ik als zijnde van zorgpunt moet nog rationaliseren, beknibbelen op van alles en nog wat, want wij hebben de eventuele middelen die vrijkomen nodig om op een andere sector te kunnen investeren. Dat staat hierin, niet meer of niet minder. Collega's, nu zitten we ... Tja, het was een zeer punt natuurlijk en misschien stamp ik dan wel op een paar zere tenen, tot daaraan toe, ik ben dat gewoon. En ge zijt dat van mij ook gewoon. De huurmarkt. En de huurmarkt - of dat nu sociaal is of de private markt, dat laat ik in het midden, dat speelt allemaal geen rol in het totaal - is er daar een tekort. De prijzen zijn te hoog, sociale woningen zijn er te weinig, de wachtlijst is te lang. En ik heb hier zowel in politieke debatten buiten deze raad als in debatten tijdens deze raad er verschillende keren op gewezen over de samenstelling van de wachtlijsten voor sociale woningen. Dat er te weinig zijn, akkoord. Dat er veel te weinig zijn, ook akkoord. Dat er zeer veel te weinig zijn, nog meer akkoord. Maar dat er daar mensen op de lijst staan, die daar eigenlijk niet zouden moeten ontstaan, gij zult niet akkoord zijn, maar ik vind dat de logica zelve. Maar de drie, de vier grootste groepen, die op dit ogenblik op de wachtlijst staan, buiten godzijdank nog altijd de Sint-Niklase bevolking, als er daar buiten de vier grootste groepen die op de wachtlijsten staan - en ik noem ze nog eens op, ik heb de getallen niet bij, ik breng die niet elke maand mee, Syriërs, Irakezen, Afghanen en mensen zonder gekende nationaliteit - dan zeg ik, dan vraag ik mij af en vele mensen met mij, maar dat hebt ge niet gehoord, denk ik toch niet, tijdens de avondvergadering gisteren, dan vraag ik mij af samen met heel wat andere mensen hoe dit kan en of dit nog langer houdbaar is. Veel meer zet ik daar op dit ogenblik niet in. Wat betreft, u gaat het stadspersoneel weerbaar maken om discriminatie tegen te gaan. Hoe ziet gij dat? Ik veronderstel dat ge toch geen zelfverdedigingscursussen gaat organiseren of weet ik veel. En dat de discriminatie moet worden tegengegaan, daar ben ik volledig mee akkoord, volledig mee akkoord, maar dan, mevrouw de schepen van – ik denk dat het onder u ressorteert – dan ook elke discriminatie. Elke ideologische discriminatie. Elke politieke discriminatie. Elke discriminatie op gelijk welk niveau moet op de gelijke manier worden tegengegaan en moet tegen worden opgetreden. Ruimtelijke ordening. Ik denk dat en dat was en mijn goede ... (overschakelen naar bandopname 3) ... collega, voormalig schepen van ruimtelijke ordening zal het getuigen, daar zitten een paar dossiertjes die steeds terugkomen en die waarschijnlijk zullen blijven terugkomen en waarbij ge steeds op het draagvlak zult botsen en steeds op een aantal procedures zult botsen waar ge dus rekening moet houden met ja, de verzuchtingen en de bedoelingen van wat ge met de stad van zin zijt.

Wij hebben een explosieve groei gekend van deze stad, want ik vind dat ge dat zo moogt omschrijven. Op een tiental jaar tijd, schepen, ruim 10 % bevolkingsaangroei, als het niet meer is, 10 à 12 %, dat is vrij fors. Maar vroeg of laat moeten we ons de vraag stellen – en ik heb die in het verleden ook al gesteld – groeit de bevolking omdat er een overaanbod is of een groter aanbod is aan degelijke en nieuwe woongelegenheden of gaan de nieuwe woongelegenheden bouwen omdat er vraag is? Dat is dus de kwestie van de kip en het ei. We moeten ons de vraag durven stellen – en dan kijk ik naar de schepenen van groen en van ruimtelijke ordening, dat zit allemaal zo'n beetje in dezelfde sfeer en in dezelfde kleur – wat wij willen hé. Willen wij de stad laten groeien en toch meer groen in de stad brengen? Dat betekent maar één ding, dat ge omhoog zult moeten bouwen en heel klein zult moeten bouwen. Of wilt ge de mensen veel groen geven en meer ademruimte? Dan moet ge durven zeggen van we zitten nu aan 78.000 of aan 79.000 binnen een jaar of binnen twee jaar, rien ne va plus, les jeux sont faits. Dat is de politieke keuze, die jullie moeten maken vanuit de meerderheid en vanuit het college. Het laatste is vanuit onze fractie aangewezen. Ge kunt niet blijven groeien en ge kunt niet de hemel beloven aan de ene kant en de aarde beloven aan de andere kant. Dat gaat niet. Als ge groen en ruimte wilt, moet ge zorgen voor groen en ruimte. En ge kunt niet iedereen – en dat geef ik toe – ge kunt niet iedereen in een villa laten wonen met een grote hof achter, dat kan niet. Dat is ook niet meer van deze tijd. Maar er zijn grenzen aan alles en ik hoop dat u dat in deze legislatuur zult ondervinden en zult onderkennen. Ik ga, mevrouw de schepenen van economie, de winkelstraten laten voor wat ze zijn. Dat is een gevecht, dat al meer dan 20 jaar bezig is. Dat nog is versneld door de ongelukkige samenloop van het openbreken van het Sint-Niklase stadscentrum, tegelijkertijd met het uitbreiden van het koopcentrum, in het mooi Vlaams de shopping. Dus, dat heeft dat nog wat geaccentueerd en versneld. Ik wens u veel succes daarmee, maar ik denk dat daar geen mirakeloplossing voorzien is en voor mogelijk is. We zijn er ver, mevrouw de voorzitter. Ik zie nog één hoofdstukje staan, de klimaathysterie. De schepenen en de meerderheid willen de uitstoot van de broeikasgassen tegengaan. Dat is een nobel principe, neem ik aan. Maar nergens staat wat, waar, waarom, in welke mate dat ge dat ziet. Wat ik in de vorige legislatuur als proefballonnetje heb zien opgaan, dat was de invoering van een LEZ, een lage emissiezone. Ik heb dat in dit boek niet teruggevonden. Is dat, zit dat in de ijskast, zit dat in de diepvriezer of is dat ten grave gedragen? Dat is nu toch een expliciete vraag, die ik zou willen beantwoord zien. Dat laatste?

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Nee, nee, nee, ik vraag u waarom, waarom, waarom is dat verdwenen? Zit het in de ijskast of in de koelkast? Zit het in de diepvriezer of is het ten grave gedragen? Want geef toe, dat was toch een piste, die bewandeld werd in het vrij recente verleden, dat het stadscentrum of zelfs de stad binnen de Ring – waar die Ring dan ook moge liggen en hoe die Ring er dan ook moge uitzien – dat daar een lage emissiezone zou worden voorzien of gecreëerd of ... Dus, ik vraag u, gaat u het voorbeeld van illustere voorgangers zoals Gent, Brussel en Antwerpen achternadoen en dan ook hetzelfde systeem invoeren, nl. het systeem van “om de poen is het te doen”? Wat betreft DIFTAR, die discussie hebben we al gevoerd. Ik denk dat andere collega's, die daar nog beter beslagen in zijn vanavond ook verder dit thema zullen behandelen. Niet waar, Jef? Maar, ik vrees ervoor, ik ben bijna zeker, ik vrees dat niet, ik ben bijna zeker, dat u binnen afzienbare tijd zult moeten vaststellen, omwille van allerhande redenen, praktische redenen, financiële redenen, mobiliteitsredenen, dat u zult moeten vaststellen, dat het beter is om terug naar af te gaan en dat DIFTAR eventueel bij die lage emissiezone mee te begraven. Heb je al ... Allé, vooruit. Over gelijke onderwijskansen, dat is natuurlijk een discussie, die ver boven de gemeentelijke verantwoordelijkheid en de gemeentelijke politiek daarboven uitstijgt. Waar is de tijd, collega's – en nu is het een oude rakker die aan het spreken is – waar ge dus naar een school van uw keuze kon gaan, uzelf of uw kinderen kon laten inschrijven en dat was het dan. Om welke reden kan dat nu niet meer? Waar is de tijd dat, ik denk dat we daar, maar ik zeg dat is buiten en bovengemeentelijk dat dat moet gebeuren, maar de tijd dat de mensen terug en de ouders terug de vrije schoolkeuze hadden en hun kinderen naar de school konden sturen die zij wensten, die zou moeten terugkomen. En niet zoals het nu ... En of dat nu digitaal inschrijven is of met kamperen, al dan niet met een houtvuur, dat speelt geen rol. De vrije schoolkeuze zou moeten zijn. En dan terug dat, als ik het goed begrepen heb, dat geëmmer over de brede school en het verbreden en hoe dat allemaal noemt. De school, collega's, is voor de eerste plaats kennisoverdracht. Gewoon kennisoverdracht. Niet leren omgaan met van alles en nog wat. Ze moeten niet leren leven, ze moeten leren. De opvoeding is voor de eerste plaats een taak van de ouders en de kennisoverdracht is op de eerste plaats een taak van de school.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Nee, ik moet niet een beetje. Nu ben ik fier dat ik ene van de oude stempel ben hé. Ik ben een oude rakker. Goed, ja. Kennisoverdracht is belangrijk. Ge durft het niet schrijven in uw boek, maar spijbelen, als wij 3 keer spijbelden, mevrouw de schepen, dan hadden wij het geweten hé. Als men nu 18 keer spijbelt, dan krijgt men een standbeeld of zo goed als. Dat is het grote verschil.

Dat is dan een gevolg van niet leren, maar zogezegd leren leven en bezig zijn met van alles, behalve met kennisoverdracht. En dan wil ik nog ten slotte of bijna ten slotte een lans breken voor Fairtrade. Nu gaat ge zeggen, dat kan niet. Dat kan niet. En toch. Pas op en uw beweegredenen zijn misschien nobel, maar als ik zie – en dan is dan een beetje in connectie met het hoofdstukje landbouw, dat ook in de beleidsnota staat, ook vrij nietszeggend – maar op een gegeven moment geeft ge de indruk, schepen van landbouw, een poging te doen om de eigen landbouwbedrijven, de eigen sector te willen ondersteunen. Minimaal. We hebben daar weinig pap in de pap te brokken. Maar het promoten van de korte keten, enz..., enz... Allemaal goed en wel, maar onze eigen land- en tuinbouwers produceren ook meer dan het eigen basisproduct hé. Onze Vlaamse land- en tuinbouw, zelfs onze Wase land- en tuinbouw en onze Sint-Niklase land- en tuinbouw hebben de basisproducten en hun afgeleiden. Frisdranken, fruitsappen, wijnen, kazen, noem maar op. Geef die de kans om via Fairtrade voor de eigen mensen en voor de eigen land- en tuinbouwers, geef die een kans op Fairtrade en biedt dat aan in onze stad, in onze gemeentelijke diensten hier op het stadhuis. Dat zou al een sterke vingerwijzing zijn, dat ge die mensen inderdaad effectief gaat helpen. En dat is Fairtrade dichtbij de deur. Ter afsluiting, collega's, met verkiezingslogans moet ge oppassen. Elke politieke partij. Maar ik haal er hier toch twee aan. Ik heb hier een stukje overgeslagen, mevrouw de voorzitter, om u een plezier te doen. Maar een slogan uit het niet zo verre verleden was “denken, durven, doen”. Ik noem er de partij niet bij. “Denken, durven, doen”. Maar volgens dit boekje wordt het tijd, dat ge begint te denken hé. Dus ge zijt nog niet bezig aan het eerste werkwoord. Maar er zijn nog andere partijen, die zitten al aan het derde werkwoord. Want volgens sommigen zijn we op het ogenblik in de stad van de doeners. Als ik dat lees, dan val ik achterover op mijn buik van het verschieten hé. Ja, achterover op mijn buik van het verschieten. Begin nu eens te denken, durf nu eens zelf initiatieven nemen. Zonder paraplu's open te steken en doe eens iets. Dat is de boodschap, die wij vanuit de Vlaams Belangfractie aan deze meerderheid en dit college meegeven.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Het volgende woord gaat naar de fractie van de N-VA. Ik geef het woord aan de heer Callaert.

CALLAERT: Dank u, voorzitter. Beste collega's, ik ga iets korter zijn dan Frans, denk ik. Ik ga ook iets positiever zijn dan Frans, maar dat zal u misschien ook niet verbazen. Laat mij beginnen om te zeggen, onze fractie is trots op dat boekje dat we hier voor ons hebben. Samen maken we de stad van morgen. Dus dat is een werkstuk, waar we met drie partijen aan hebben gewerkt en het voorlopige resultaat, want het is een voorlopig resultaat dat we hier hebben bereikt, het is een mooi, positief en uitgebalanceerd werkstuk.

Ik ga natuurlijk niet het hele beleidsprogramma letter voor letter analyseren, maar ik ga wel enkele facetten er uithalen, die voor onze fractie belangrijk zijn. Want wat is de bedoeling van zo'n beleidsprogramma? Wat is de bedoeling van elk beleidsprogramma? Dat is om uw stad, uw gemeente, uw gemeenschap verder te laten evolueren naar een meer leefbare stad. Waar mee dat ik niet wil zeggen, dat Sint-Niklaas nu niet leefbaar is, maar het kan natuurlijk altijd beter. En een leefbare stad, dat is een aangename stad. En een leefbare stad, dat is een stad waar mensen met plezier en zonder schrik naar buiten durven komen. Ik en mijn fractie met mij waren dan ook zeer verheugd, toen wij in de commissie van de burgemeester afgelopen dinsdag het jaarverslag van de politie van 2018 voor ons kregen. Dat werd gepresenteerd door de korpschef, waar we trouwens de volgende gemeenteraad, maandag, kennis van zullen nemen. En de cijfers, die we daarin konden terugvinden, die bewijzen dat de aanpak, die we de voorbije jaren zijn gestart met meer camera's in het stadscentrum, meer zichtbaar blauw op straat, dat dat zijn vruchten heeft afgeworpen. Het aantal inbraken, het aantal inbraakpogingen, het aantal snelheidsovertredingen, het aantal fietsdiefstallen, allemaal die zaken, die zijn systematisch doorheen de jaren gedaald. Dat is een zeer dikke pluim naar ons korps. Ik ga die maandag dan ook met veel plezier nog eens geven aan de korpschef. En deze meerderheid heeft dan ook de intentie om verder te blijven gaan op de ingeslagen weg. Met een versterking van de wijk- en de verkeerspolitie en een stevigere inzet op het bestrijden van overlast en het zorgen voor de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid. In een leefbare en aangename stad komt men graag buiten. En dus is het belangrijk, dat er inderdaad in uw stad voldoende te beleven valt voor alle leeftijden. En dat wil zeggen, dat we goed onderhouden en nieuwe speel- en sportplaatsen moeten hebben voor de kleinsten, dat we de zogeheten chillplekken en plekken met bruisende horeca voor de minder kleinsten moeten hebben, grote en kleine evenementen verspreid over het ganse grondgebied en een uitnodigend cultureel en sportief programma en een bruisende handelskern. Dat zijn allemaal zaken, waar we hard op zullen inzetten en die we via nieuwe en intensieve vormen van stadspromotie en communicatie beter op elkaar zullen laten inspelen en naar buiten brengen. Op ruimtelijk vlak blijven we ons, toch wat de stadskern betreft, ons baseren op de principes van het lobbenstadmodel. En de stad zal zelf een actieve rol innemen op de ontwikkeling van de stad, bv. via de opstart van een stadsontwikkelingsbedrijf, zodat we proactief de regie in handen kunnen nemen. Een aangenaam stadscentrum, met bereikbaar en kwalitatief groen voor iedereen, dat zijn de doelstellingen. De groene heraanleg van het H. Heymanplein, een kwaliteitsvollere invulling van de publieke ruimte op de markt. Mijnheer Wymeersch wees er ook al naar en ik volg hem daar wel in. Als ge naar buiten kijkt, dat is inderdaad gewoon een betonnen woestijn dat ge ziet.

Maar naast grote heraanlegwerken moeten we ook proberen om de kleinere facetten aan te pakken. Ik denk aan leegstand, ik denk aan braakliggende terreinen. Die zijn vaak een kwelling voor het oog en voor de buurt. En door tijdelijke invulling van die plaatsen mogelijk te maken, kunnen we daar al een verandering in maken. Dan tot slot voor het buitengebied zal er een beleidskader uitgewerkt worden, zodat de eigenheid van onze vier dorpen – Belsele, Puiwelde, Nieuwkerken en Sinaai – bewaard kunnen blijven. Hand in hand met het lobbenstadmodel hebben we dan natuurlijk ook het circulatieplan, dat we inderdaad gefaseerd zullen invoeren, zodat bijsturing steeds mogelijk is. We zullen enkele hiaten ook oplossen. Ik denk aan de afslag van de Parklaan op het H. Heymanplein, duidelijk inzetten of sterker inzetten op duidelijke parkings in de stad, een extra in- en uitrit voor de parking onder de markt die er moet komen én uiteraard blijven we dan ook inzetten tot de omvorming van Sint-Niklaas tot een heuse fietsstad. En we gaan dat niet doen door de auto weg te pesten uit de stad, maar door de infrastructuur van de fietser kwalitatiever te maken en doorgaand verkeer uit te wijken en het stadscentrumverkeer, dat er eigenlijk niet moet zijn, om die om te leiden. Maar – en dat blijft ook wel altijd belangrijk – de fietser heeft niet het alleenrecht op de verkeersinfrastructuur. Via sensibilisering zullen we ervoor moeten zorgen, dat iedereen – of dat nu een fietser is, een voetganger, een automobilist, een motard – dat die weet wat de verkeersregels zijn, dat die voor iedereen van tel zijn én bij overtreding moeten we uiteraard sanctionerend optreden. Ik ben ervan overtuigd, dat wederzijds respect tussen alle gebruikers van de openbare ruimte ook zal zorgen voor wederzijds begrip. Ook op sociaal vlak zullen we blijven werken aan vooruitgang. We hebben een positief en doortastend welzijnsbeleid, waar de hulp op een snelle en efficiënte manier terecht moet komen bij zij die onze hulp echt nodig hebben. Dat moet ook onze doelstelling zijn. We blijven hard inzetten op betaalbare en kwaliteitsvolle kinderopvang, op degelijk onderwijs voor iedereen met een zo groot mogelijke betrokkenheid van de ouders en op de mogelijkheid tot sport en ontspanning voor iedereen. En we zetten grote stappen om samen met alle partners het aandeel sociale woningen in onze stad verder te laten stijgen. En binnen het nieuw armoedeplan blijft de strijd tegen gezinsarmoede een toprioriteit. Ik heb daarstraks de cijfers nog eens eventjes opgezocht voor 2018, de demografische cijfers en ik heb daarin gezien, dat 31 % van onze stadsgenoten is van een niet-Belgische afkomst. De vluchtelingencrisis van de afgelopen jaren heeft er natuurlijk ook voor gezorgd, dat een stad als Sint-Niklaas – maar wij zijn niet alleen – heel wat nieuwkomers heeft moeten opvangen en dat is altijd een grote uitdaging voor een centrumstad als Sint-Niklaas.

Maar het is dan als lokale overheid onze plicht om ervoor te zorgen, dat deze mensen zo snel als mogelijk de Nederlandse taal machtig zijn, onze normen en waarden kennen en respecteren én op weg worden gezet om een job te vinden. Want de kennis van het Nederlands en het hebben van een job of voor de jongeren het actief kunnen genieten van kwaliteitsvol onderwijs, dat zijn dé sleutels om deze mensen snel en goed te laten integreren, zonder dat ze kunnen afglijden in isolement of armoede. En daarnaast is het ook onze plicht om ervoor te waken, dat deze mensen de aangeboden kansen ook kunnen grijpen en moeten we dus inzetten op bestrijding van discriminatie en racisme. En ik volg daar collega Wymeersch ook in. Dat is niet enkel discriminatie op vlak van afkomst en geloof, maar ook op vlak van seksuele geaardheid, op politieke en ideologische overtuiging én op de eigen meningsuiting. Onze stad neemt ook haar verantwoordelijkheid voor de toekomst. En we gaan ook zelf het goede voorbeeld geven. We gaan concrete stappen zetten naar een asbestveilige stad. We behouden de ambitie om tegen 2030 de uitstoot van broeikasgassen met 40 % te verminderen én samen met het DIFTAR-systeem, waar ik wél een voorstander van ben, gaan we op korte termijn voor 40 % minder afval. We zetten in op betere waterbuffering, betere waterfiltratie en een hogere waterzuiveringsgraad. En we nemen stappen om ons eigen stadspatrimonium ook duurzamer te maken. Samen met een duurzaam aankoopbeleid, met grote aandacht voor de circulaire en de lokale economie. Ook op vrijetijdsvlak zijn we zeer ambitieus. Op sportief vlak gaan we op zoek op welke manier we onze stad kunnen laten genieten van meer zwemwater. En de site Puyenbeke zullen we verder laten evolueren tot een echt sportpark. Op cultureel vlak zorgen we ervoor met de ontwikkeling van het steamlab en het FabLab en de nieuwe opnamestudio en het street art-beleid, dat de creatieve ondernemende kunstenaar aan zijn trekken kan komen. En voor de minzame kunstgenieter blijven we een goede en diverse culturele programmatie behouden, zowel in de musea als in de stadsschouwburg en dergelijke. En daarnaast moeten we natuurlijk ook eens bekijken welke gebouwen in ons stedelijk en cultureel patrimonium we écht moeten behouden en welke we eventueel een andere invulling kunnen geven. Als lokale overheid is het onze ambitie om deze stad verantwoord en klantgericht te besturen. Ik denk dat dat de titel is van het laatste hoofdstukje. Dat wil dus zeggen onnodige of nutteloze belastingen en premies, die worden doorgelicht én hervormd in functie van het beoogde effect dat we willen krijgen. De nieuwe stadswinkel zal ervoor zorgen, dat de inwoners gemakkelijker hun weg kunnen vinden in de administratie, maar dienstverlening is ruimer dan enkel alleen het stadhuis. Het behoud en indien nodig de verbetering van de dienstverlening in de deelgemeenten, een verhoogde inzet van de digitale dienstverlening moeten ervoor zorgen dat iedereen snel en gemakkelijk geholpen kan worden.

En daar wil ik trouwens met trots nog eventjes aan toevoegen, dat ook deze bestuursperiode de verlaging van de aanvullende personenbelasting met 1 % - van 8,5 naar 7,5 % - zal worden doorgevoerd. En dan tot slot wil ik het nog eventjes hebben over het participatieparcours. Dat is een zeer ruim en soms zeer geladen begrip, we hebben het daarstraks ook gehoord. Als ge te veel participeert, durf je geen beslissingen nemen. En als ge te weinig participeert, dan zijt ge dictatoriaal bezig. Dus ge kunt het blijkbaar op de één of andere manier nooit niet goed doen. Maar in tegenstelling tot vorige bestuursperiodes hebben we dus inderdaad niet gekozen om een Witboek op te maken, waarin we 100-en actieplannen zetten, die dan door de burger of door ons als politici geamendeerd konden worden en waar we eigenlijk na een tijd door de bomen het bos gewoon niet meer zagen. Door het bos de bomen niet meer zagen, het is zo hé, voilà. Maar, we hebben er met deze meerderheid dan voor gekozen om een nieuwe wind te laten waaien. En we hebben een leesbaar beleidsprogramma opgemaakt, dat moet fungeren als beleidskader voor deze bestuursperiode. Dat is eigenlijk begonnen met een participatieproject, waar we naar de mensen zijn toegegaan en waar dan de burger via stadsgesprekstafels – gisteren heeft de eerste plaatsgevonden, ik dacht 120 mensen ongeveer daar aanwezig – en dan kunnen die mensen, samen met ons, nadenken van oké, dit is het kader en hoe gaan we dat nu eens eigenlijk beginnen concretiseren. En daarna, wanneer dat we die stappen hebben gedaan, gaat het nog altijd niet stoppen. De mensen die willen, de geïnteresseerden, die kunnen en die zullen doorheen de ganse bestuursperiode op de hoogte kunnen blijven van de vooruitgang en de stand van zaken van hun interessedomeinen en ook op welke manier dat ze verder kunnen meewerken aan de realisatie daarvan. Dat is in mijn ogen een ongeziene en een zeer verregaande participatie voor de stad Sint-Niklaas. Maar, we hebben in het verleden gemerkt, dat dat ook nodig is. Want het is enkel door vanaf het prille begin de burger te beschouwen als een volwaardige partner, dat we ervoor kunnen zorgen, dat we breed gedragen projecten en beslissingen hebben. Maar ook de gemeenteraad, vind ik, wordt hier als een serieuze partner gezien, want het was mede op vraag van de oppositie, dat er gekozen is om een aparte gemeenteraad te organiseren voor de bespreking van het beleidsprogramma. Dat we ook hebben beslist om de bespreking hiervan met een maand uit te stellen. En dat we ook twee maanden aan een stuk elke commissie in plaats van een uur, minstens anderhalf uur hebben laten doorgaan, dat elke schepen twee commissies heeft gehad, waarin dan alle vragen konden gesteld worden en waar er ook verduidelijkingen konden gegeven worden. Als natuurlijk sommige raadsleden en fracties niet de moeite willen nemen om naar die commissies te komen of daar vragen te stellen, ja, dan toont dat eerder iets over hun eigen engagement en minder iets over de bereidwilligheid van deze meerderheid. Voorzitter, ik ga afronden.

Onze fractie is blij met het beleidsprogramma. We zijn blij met de manier, waarop het is opgesteld en we zijn blij met de manier, waarop het participatietraject nu loopt. En we kijken met heel veel goesting uit naar de volgende 6 jaar, want we zijn ervan overtuigd, dat met dit programma én met deze meerderheid er voor Sint-Niklaas een zeer mooie toekomst staat te wachten. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Callaert. En dan geef ik nu het woord aan de fractievoorzitter van CD&V.

UYTDENHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Uit respect en waardering voor de man met de meeste politieke en beleidservaring in deze vergadering geef ik voor onze algemene tussenkomst vanuit de CD&V-fractie graag het woord aan Jos De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, de lengte van mijn tussenkomst zal recht evenredig zijn met de inhoud van het beleidsprogramma. U hebt dus begrepen, dat ik bijzonder kort zal zijn. Het beleidsprogramma van de meerderheid, dat voorligt, is jammer genoeg voor mij een grote lege doos. Er zitten 10 dozen in met een strik errond en daarin vond ik nog 50 doosjes, maar ook zij waren veelal leeg. Ofwel waren het oude verpakkingen met een nieuw strikje errond, ook veel gebakken lucht en enkele ballonnetjes. Op deze laatste zal ik straks verder ingaan om te zien hoever ze vliegen en in welke richting. Collega's, u hebt allemaal de programma's van alle politieke partijen, waarmee ze naar de verkiezingen, naar de bevolking zijn gegaan, vorige zomer ontvangen. Ons alternatief was Sint-Niklaas omarmen, een duidelijke keuze voor meer levenskwaliteit en daarin kan je lezen wat wij belangrijk vinden. Bij de reeds gebruikte zinsneden heb je uiteraard niet naar ons programma verwezen. U hoeft dat in de toekomst ook niet te doen, mocht u daar nog nuttige bruikbare informatie in vinden, maar ik kan het u zeker en vast aanbevelen en ik zal er vanavond niet uit citeren. We hebben de waardevolle memoranda van de diverse adviesraden, de dorpsraden en het middenveld ontvangen, maar ook hier wordt slechts zeer sporadisch gebruik van gemaakt voor het opstellen van jullie beleidsprogramma. Zo hoor ik toch bij vele mensen uit het maatschappelijk middenveld. We hebben het uitgebreide en interessante administratief memorandum van onze eigen administratie gekregen, die daar hard hebben aan gewerkt. Niet dat ik het met alles eens ben en dat alle ideeën die er instaan de onze zijn, maar dit werkdocument is duidelijk onderbenut en vele mensen van de administratie betreuren dat en zijn hierin ook ontgoocheld. En gisteren was de eerste grote hoorzitting voor de Sint-Niklase burger. Wie verwachtte dat deze mensen zouden kunnen kiezen en oordelen over een concreet uitgeschreven beleidsoptieplan kwam bedrogen uit.

Ik hoorde veelal begrijpelijke, individuele straat- en wijkgebonden frustraties over het vorige en bij de aanzet van het huidige beleid. Het is uiteraard zeer waardevol, dat mensen hun hart eens kunnen luchten, maar mogelijks zou een meer gestructureerde en anders voorbereide sessie een kans geweest zijn tot een sterkere participatie en zeker en vast minder vrijblijvend. Burgers aan zet moet in interactie kunnen gebeuren met alle raadsleden. Citaat van gewezen Groen-lid van de Gentse gemeenteraad, Dirk Holemans, met alle raadsleden. Democratisch overleg wordt schijn als het een voorrecht wordt van de meerderheid. Evident dat echt overleg met alle raadsleden een aantal deontologische spelregels vergt. Collega's, nu even iets over de 10 speerpunten. Burgers zich veilig laten voelen, gezellige gemeente, bereikbaar groen, aandacht voor de voetganger en de fietser, armoedebestrijding, activering in huisvesting, voldoende groen, aandacht voor het klimaat, ondernemingsvriendelijk klimaat voor de ondernemingen, cultuur-, jeugd- en sportsites op elkaar afstemmen en clusteren. Elk dorp, gemeente of stad heeft hier vandaag aandacht voor. Deze containerbegrippen zijn lege dozen als ze geen concrete invulling krijgen. Er zijn pagina's, waar we de woorden "ondersteunen" en "stimuleren" meer dan 10-maal terugvinden. Mijn vragen daarbij zijn: vanuit welke visie, hoe ondersteunen, met welke acties en vooral met welke middelen en op welke termijn? Ik ga hier niet ingaan op alle 10 de speerpunten heb ik al gezegd, om nogmaals te wijzen op een aantal gemiste kansen bij het sociaal beleid en de armoedebestrijding, het cultuur-, sport- en jeugdbeleid, de huisvesting en het ruimtelijk beleid, enz... De volgende maanden zullen onze collega's en ikzelf en ook de collega's van andere fracties dit zeker en vast doen en mogelijks ook sommigen reeds vanavond. Ik beperk mij tot 5 duidelijke punten, die de bevolking en mijzelf zijn opgevallen. Bij sommige van deze 5 punten ... (overschakelen naar bandopname 4) ... laat men ballonnetjes op om de windrichting te verkennen, die bij de bevolking leeft. Maar het zijn duidelijke keuzes, waar ik even dieper op wil ingaan en graag meer duidelijkheid krijg van het schepencollege. Ik hoop van sommige van deze punten en van de meeste, dat ze uitgroeien tot effectieve beleidsbeslissingen op korte termijn en zeker binnen deze legislatuur. Voor de meeste van diegene die ik vernoem, kan je trouwens rekenen op onze steun, mits een aantal duidelijke randvoorwaarden. Maar vandaag beperk ik mij tot mijn vragen naar duidelijkheid. Ik ga eerst eens mijn neus snuiten, voordat ik verder ga. Ik spreek iets minder lang, dus mag ik iets meer tijd nemen en het wat rustiger aan doen. Het eerste punt, de aanvullende personenbelasting doen dalen met 1 %. Kort voor de verkiezingen nog eens extra in de verf gezet door de grootste partij. Met andere woorden interpreteer ik dit als een absolute prioriteit voor de meerderheid.

Theoretisch, burgemeester, kon de gemeenteraad hierover reeds een beslissing hebben genomen begin dit jaar, zelfs einde vorig jaar met een alternatieve meerderheid. Als je een beslissing neemt in oktober zal de burger hiervan pas resultaten voelen meer dan 2 jaar na de verkiezingen. Mijn heel eenvoudige vraag is de volgende: hoeveel jaren in deze legislatuur zullen de burgers de gevolgen kunnen voelen van deze verlaging met 1 %. Met andere woorden, wanneer gaat u deze beslissing nemen en zonder of met welke bijkomende voorwaarden? Mijn tweede punt, ook een opvallend punt in het programma, dat is: de extra in- en uitrit voor de parking van de Grote Markt. En in dezelfde alinea staat ook “verder werken aan de oostelijke tangent”. Indien ge wilt werken rond mobiliteit is dit natuurlijk één van de meest fundamentele alinea’s. Vandaar mijn vraag naar meer duidelijkheid. Wanneer wens je deze projecten gerealiseerd te hebben? Is er reeds – ik veronderstel dat toch, we zijn al april – is er reeds een voorlopige, voorzichtige timing en een voorlopige, voorzichtige raming van de kosten van het eerste luik van dit punt? Derde punt, opnieuw iets duidelijk, dat in het oog springt en dat opvallend verschillend is van de vele punten, die in containerbegrippen gelijk zijn met vele andere gemeenten. Een derde punt, een extra of groter zwembad. En ik citeer even schein Buysrogge in een krantenartikel van 12 maart “Baten we het zwembad zelf uit of werken we samen met de overheid of een privé-partner? Bouwen we het zwembad op de huidige zwembadsite of ergens anders? Moet het een sportbad worden of vooral recreatief? Dat willen we toch weten tijdens het participatieproject. Na afloop van het participatieproject bekijken we dan wat financieel haalbaar is”. Persoonlijk zou ik – en dat lijkt mij toch iets logischer – eerst kijken wat is financieel mogelijk. Onderzoeken of bv. de provincie bereid is meer te participeren in het project. En daarna in overleg gaan met de sportraad, met de clubs, met de scholen en uiteraard met de gebruikers van ons huidig zwembad. Ik vind dat de logica hier wat is omgekeerd. We zouden bijzonder waarderen, mocht dit zwembad of uitbreiding van het huidig zwembad deze legislatuur geopend worden. Mijn vraag is heel duidelijk: kan u ons dit verzekeren? Vierde punt, inzetten op toegankelijk groen. Ik citeer opnieuw “De inhaalbeweging voor meer stadsbos en stadsdeelgroen is ingezet, maar uit de cijfers van de stadsmonitor blijkt duidelijk, dat we een versnelling hoger moeten schakelen”. Versnelling hoger schakelen, dus dat zal spoedig met kennis van zaken gebeuren. Bij elk stedelijk lob en in elke deelgemeente zorgen we voor buurtbos. In de groene gazet van oktober las ik dat één van de coalitiepartners in de noordelijke stadsrand ook een groot stadsbos wenst. Hoe verhoudt het ene verhaal zich tegenover het andere? Over welke oppervlakte gaat het? Want spreken over bos, spreken over groen, spreken over park, dat is eenvoudig. Mijn vraag is, over welke oppervlakte spreken we telkens? Wat is de kostprijs, want koken kost ook geld?

Wat is de kostprijs hiervan en van de verschillende onderdelen? Wat komt er in de Clementwijk of wat komt er in de Clementwijk niet? Wat komt er op de andere plaatsen en wat is hierbij de concrete timing? Mijn vijfde punt en ik zal mij daartoe beperken, want de rest heb ik gezegd, zijn allemaal vrij vage begrippen. Maar hier gaat het over een aantal zeer concrete punten. Het vijfde punt, de ruimtelijke, economische studie zal aangewend worden voor de verdere uitbouw van ons economisch profiel en stadspromotie moet deze brending mee ondersteunen. Ik heb dit bewust gekozen, omdat het opnieuw wijst - en ik wil ervoor waarschuwen - op een drift voor dure, externe studies. Wat betreft stadspromotie, collega's, weten we met z'n allen het meest unieke voor onze stad en voor deze stad in Vlaanderen is onze verbondenheid met de persoon naar waar onze stad is genoemd. Dit neemt uiteraard niet weg, dat we de grootste markt hebben van België en dat we van alle markten moeten thuis zijn, want anders worden ze niet figuurlijk, maar letterlijk ingenomen door anderen. Wat jammer genoeg vandaag te veel gebeurt. Collega's, in alle ernst. Veelzijdigheid staat niet tegenover het unieke, maar het is aanvullend. Dames en heren van het schepencollege, verzamel alstublieft alle economische studies van de twee voorbije legislaturen. Analyseer ze, actualiseer ze en doe dit alstublieft met uw eigen diensten, alvorens opnieuw dure studies te bestellen. En als er dan toch bijkomend moet gestudeerd worden op economisch vlak, doe het dan alstublieft in Waas verband. Dit kan alleen maar Interwaas en elk van zijn deelgemeenten en steden meer slagkracht geven en dan zal er enige coherentie zijn en samenwerking binnen het Waasland en zal dit ook kostenbesparend zijn. Collega's, onze zorg is meer levenskwaliteit voor alle mensen in Sint-Niklaas. Een eigentijdse stad in de 21^e eeuw, waar het goed is om te leven, te wonen en te werken. Laat de burgers hieraan meeschrijven, maar doe dit in een gestructureerd proces. En weet dat een beleidsproces niet alleen het voorrecht is van een meerderheid, maar in de democratie is er niet alleen een toevallige meerderheid, maar is er ook een toevallige oppositie. Doe dit samen. Wenst u nog meer suggesties, ik herhaal het, maak alstublieft gebruik van ons verkiezingsprogramma. Kortom, zorg ervoor als de Sint in het najaar naar onze Grote Markt komt, dat die lege dozen voor de Sint-Niklase bevolking wel gevuld zijn. Dank voor uw aandacht.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. En dan gaat het volgende woord naar de heer Foubert voor Groen.

FOUBERT: Dank u, voorzitter. Beste collega's, afgelopen maanden is er al heel wat om te doen geweest. Wat is nu juist jullie beleidsprogramma? Als er lang en grondig wordt aan gewerkt, dan duurt het dus te lang. Als het direct klaarligt, krijgen we natuurlijk te horen dat het allemaal al bedisseld is op voorhand. Als meerderheid altijd verloren dus.

Maar goed, nu ligt het hier voor en kunnen we het eindelijk over de inhoud hebben. Mijnheer Callaert heeft al een behoorlijke samenvatting gegeven, maar ik ga het hier echt kort houden. En mij moogt ge op mijn woord nemen. Om de simpele reden, dat het logisch is, dat je iets goed vindt, waar je meerdere maanden aan hebt meegewerkt. Ook omdat het logisch is, dat je iets goed vindt als er zoveel van onze eigen programmapunten van voor de verkiezingen in terug te vinden zijn. Ik zou nu een volledige opsomming kunnen maken van alle groene punten, die in ons programma stonden en die nu in het beleid opgenomen werden om daar dan vervolgens met heel veel bloemetjes naar te gooien, maar laat ons eerlijk zijn, dat zou enkel tijdverlies zijn. Het belangrijkste is nu, dat het gebeurt, dat we aan de slag kunnen gaan. Dat we weer vooruit kunnen met Sint-Niklaas. Toch wil ik nog heel even de grootste klemtonen uit ons programma naar voor halen, die nu terug te vinden zijn in het beleidsplan. We willen een sociaal Sint-Niklaas, waar iedereen mee is. Gelijke kansen vormt dan ook de rode draad doorheen het sociale beleid. In elk beleidsdomein wordt er gefocust op armoede, diversiteit en toegankelijkheid. De strijd tegen gezinsarmoede blijft een prioriteit en met een nieuw armoedeplan willen we deze ambitie ook verder kracht bijzetten. De lijn van het gevoerde welzijnsbeleid wordt dus eigenlijk verdergezet en aangevuld met nieuwe initiatieven. We trokken ook naar de kiezer met de belofte om meer groene straten en pleinen te voorzien. Wel, bij een verdere ontwikkeling van de stad vormen attractieve groene woonkernen en het bewaren van het landelijk karakter in het buitengebied dan ook de krijtlijnen bij de komende legislatuur. Het veelbesproken lobbenstadmodel dient hierbij als perfect kompas om de opwarming van de stad tegen te gaan. Kwalitatieve vergroening met bespeelbaar groen en geveltuinen staan in de stad voorop. Ook een buurtbos bij elke stadslob en elke deelgemeente is een opgenomen belofte. En als laatste beloofden we die betrokkenheid. Een beleid kan pas echt gedragen worden door de burgers als ze ook beter betrokken worden. Met het stadsgesprek zijn we alvast aan iets heel nieuws begonnen. Voor het eerst worden de burgers van Sint-Niklaas en deelgemeenten echt actief betrokken in de realisatie van het beleidsprogramma. En ja, dat zal met vallen en opstaan zijn en zoeken naar de juiste methodes, maar we willen dit de komende jaren echt verderzetten. Burgers informeren, actief bevragen én de mogelijkheid geven om mee te denken over de stad van morgen. Het spreekt voor zich, dat hier vandaag behoorlijk wat kritische noten zullen te horen zijn. Ik vermoed dat het jaar, waarbij de oppositie applaudisseert bij een nieuw beleidsplan nog moet uitgevonden worden. Net als het feit, dat wij dus ook trots zijn met het resultaat, is het een deel van wat mij altijd het politiek spel genoemd wordt. Het is nu aan de oppositie om te focussen op alles wat volgens hen ontbreekt of niet goed is. En dat mag. Toch hoop ik, dat er de komende jaren ook constructief kan gewerkt worden.

Dat voorstellen over meerderheids- en oppositiebanken heen echt kunnen besproken worden. Dat commissies inhoudelijk langer duren dan de zin “en de rest hou ik wel voor de gemeenteraad”. En dat we zo 6 jaar kunnen werken aan datgene waarom we hier volgens mij allemaal zitten, een beter Sint-Niklaas. En beter, dat is voor ons als Groenen een groener en socialer Sint-Niklaas, met meer betrokken burgers. En dat vinden wij allemaal in het beleidsplan terug. De woorden zijn er, nu dus de daden. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Foubert. Dan geef ik nu het woord aan mijnheer Kris Van Der Coelden voor de sp.a.

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. En om mijnheer Foubert een plezier te doen, zal ik beginnen met een aantal positieve vaststellingen te doen. Ten eerste wil ik vanuit onze fractie onze appreciatie uitdrukken voor het feit, dat deze gemeenteraad op dit moment kan plaatsvinden. Maxime Callaert heeft het ook gezegd, het was de vraag om dit niet in de gemeenteraad van maart te behandelen. Het was ook de vraag om dit op een aparte gemeenteraad te kunnen bespreken met dit als enig agendapunt. U bent daaraan tegemoetgekomen, waarvoor dank. Ten tweede willen wij ook onze appreciatie uitdrukken over de manier, waarop men de bevolking probeert te betrekken via het stadsgesprek bij heel dit gebeuren en bij het vastleggen van de beleidsaccenten voor de komende jaren. Alhoewel – en dat is dan toch een kritische angel – ik toch ook wel de appreciatie van Frans Wymeersch en Jos De Meyer deel over de kwaliteit van de input en de manier, waarop men ja, zowel vanop de straat doorgeleid wordt als hetgeen wat op een avond zoals gisteren vanuit de mensen komt. Hoe men dat in hemelsnaam gaat gebruiken om deze beleidsnota aan te vullen, te corrigeren, te verbeteren, noem maar op, het zal mij een raadsel zijn. We zouden in ieder geval wel graag als raadsleden betrokken blijven, ook bij de verdere evolutie en de feedback uit dit gesprek. Maar ten derde en wat nog veel belangrijker is, denk ik, dat is dat we het en ik denk als ik zo vrij mag zijn, dat ik dan zelfs niet alleen over onze fractie als oppositiefractie mag spreken, maar dat dit geldt voor een belangrijk deel van de oppositie en ik denk ook dat we het met meerderheid en oppositie in grote lijnen – het jammere is alleen dat de beleidsnota zich beperkt tot die grote lijnen – maar in grote lijnen eens zijn, zowel over de analyse wat de grote uitdagingen zijn waar onze stad zich voor geplaatst ziet, als voor een deel toch ook over de grote lijnen van de oplossingen, die we de komende jaren moeten zoeken. Als ik dat moet terugbrengen tot 3 thema's op sociaal gebied, op welzijnsgebied, het aanpakken van de armoede, het vermijden van de dualiteit in de samenleving, het heel sterk inzetten op onderwijs en werk, als instrumenten om de armoede, om de kwaliteit aan te pakken en te vermijden.

En waar ook – en dat is dan een goeie kant van deze beleidsnota – ook een aantal nieuwe sociale noden aanpakken, psychosociale problemen, met name bij jonge mensen. De noodkopers worden ook vermeld in de beleidsnota. Op ruimtelijk vlak denk ik ook dat we het in grote lijnen eens zijn over de uitdaging om voldoende en betaalbare woonmogelijkheden te voorzien om de groei van de bevolking in deze stad, die zich allicht – en ge kunt dat plezant vinden of niet plezant vinden, maar dat is nu eenmaal een gegeven waarmee dat ge moet werken – om die groei van de bevolking, die zich ook de komende jaren zal doorzetten, aan te pakken met een minimum aan beslag op open ruimte. Integendeel, we willen die groene stadslobben vrijhouden en we willen ze liefst ook toegankelijk maken voor de mensen. En de tegenhanger daarvan is dat we in de binnenstad een aantal strategische projecten zullen moeten uitvoeren, waarbij we kwalitatieve woonmogelijkheden en dense woonmogelijkheden voorzien op belangrijke plaatsen in onze binnenstad. Ook op het 3^e aspectje, de 3^e grote lijn, laat het mij het vrijetijdsgebeuren noemen, kunnen wij ons vinden in de intenties die geformuleerd worden om de museumsite ja, wat al 15 jaar een idee is, eindelijk eens tot een eengemaakt geheel te maken. Om op zoek te gaan naar bijkomend zwemwater in Sint-Niklaas. Om een plek te voorzien voor een nieuwe bib op het H. Heymanplein. Om ook de noden op gebied van podiumkunsten en de uitbreiding van de infrastructuur op gebied van podiumkunsten uit te breiden. In feite heeft de beleidsnota – en ik ga er nog naar verwijzen naar dat document – in feite heeft de beleidsnota de ambitie opgenomen, die ook in het memorandum van de stadsdiensten verwoord stond. Daarin wordt de legislatuur 2000-2006 beschreven als een investeringslegislatuur. 2007-2012 als een legislatuur, waarin men de stad ja, tot rust moest laten komen en die investeringen moest laten, ja, renderen, laten ja, laten ingang vinden bij de bevolking. 2013-2018 als een legislatuur waarin weer plannen gemaakt werden voor nieuwe uitdagingen. En deze legislatuur dan in feite als ja, een legislatuur waarin die plannen omgezet gingen worden in een beleid, waarin er opnieuw geïnvesteerd zou moeten worden in de stad. Maar! Analyses en goeie bedoelingen omzetten in daden vergt 3 zaken. Ten eerste, concrete voorstellen. Ten tweede, financiële middelen. En ten derde, het personeel om dat allemaal uit te voeren. En op drie vlakken laat het beleidsplan van het rechtsgroene stadsbestuur ernstig te wensen over. Ten eerste, de concreetheid van de plannen. Ik vind het – en dan sluit ik mij aan bij de vorige sprekers hier ter rechterzijde van mij – ik vind het in één woord teleurstellend, dat mensen vanuit de N-VA die 6 jaar aan het stadsbestuur hebben deelgenomen, vanuit Groen die 12 jaar aan het stadsbestuur hebben deelgenomen, die dus heel goed weten hoe de dossiers in mekaar zitten, wat de mogelijkheden en de knelpunten zijn, dat men niet verder komt dan deze beleidsnota.

Waarin ja, de beleidsthema's niet verder worden uitgespit dan in algemeenheden en wollig taalgebruik, waarin iedereen zich kan vinden. En ook de commissies, die we zowel in maart als in april hebben meegemaakt, hebben op dat gebied weinig meerwaarde gehad. En ik geef drie voorbeelden in de sfeer van ruimtelijke ordening en milieu om dat te illustreren. Ten eerste, het fameuze idee van de knip op de markt. En ik lees voor, op pagina 26 van de beleidsnota "Het circulatieplan wordt stap voor stap ingevoerd met ruimte voor evaluatie en bijsturing". En dan een zin verder "Op de Grote Markt creëren we aan de randen van het plein meer kwalitatieve ruimte om te wandelen". Wat doe je daarmee? Ik heb in januari bij de installatievergadering van de gemeenteraad er nog op gewezen wat de tegenstellingen zijn tussen de meerderheidspartners. Groen, die op de vragen uit Het Nieuwsblad antwoordt op dit gebied "De gezelligheid van de Grote Markt moet omhoog. Dit lukt enkel als je deze autovrij maakt". De N-VA "In het kader van het wijkcirculatieplan is het de bedoeling twee secties op de Grote Markt autovrij te maken". En de Vld "De Grote Markt moet autoluw, autoluw en busvrij gemaakt worden. Autovrij is een stap verder, als iedereen hiervoor klaar is". Wat doe je nu met die twee zinnen in de beleidsnota? Wat is de timing? Wil men die knip op de markt? En zo ja, wat is de timing waarmee men dat wil doorvoeren en aan welke voorwaarden wil men dit koppelen? Moet er een in- en uit-, een bijkomende in- en uitrit komen van de parking onder de markt? Ja, dat lijkt mij evident. Moet het H. Heymanplein volledig gerealiseerd zijn? Vraagteken. Moet de oostelijke tangent er liggen met alle consequenties van dien naar de timing van een ingreep op de markt? Vraagteken. Moet er bijkomend onderzoek gevoerd worden om de impact en ja, de realiteitszin van zo'n knip te onderzoeken? Vraagteken. Allemaal zaken, waar deze beleidsnota's meer vragen oproept dan dat ze antwoorden geeft. Tweede elementje waar ik op wil ingaan, de stadslobben. En ik lees nogmaals voor op pagina 17 van de beleidsnota "Sint-Niklaas is de eerste Vlaamse stad, die het lobbenstadmodel als stedenbouwkundig concept hanteert om uit te groeien tot een duurzame stad, punt". En daar stopt het verhaal. Daar stopt het verhaal van de stadslobben. Van het concept, het ruimtelijke concept om de toekomst van onze stad vorm te geven. Om dat idee van ja, van groene ruimte, van een leefbare stad, van een stad die de klimaatopwarming tegengaat, te koppelen aan de nood om betaalbare en voldoende woonmogelijkheden te voorzien voor het groeiend aantal inwoners van deze stad. Hoe ziet men de invulling van die groene stadslobben? Van het bolle akkergebied? Van Puyenbeke? Van Bellestraat/Zonneken? Van het westelijke deel van de Clementwijk? Hoe wil men deze lobben ontsluiten voor recreanten? Waar kan er eventueel nog plaats zijn voor bebouwing? Hoe wil men die lobben inrichten? Welke instrumenten wil men ontwikkelen om de beoogde inrichting te realiseren? Wil men masterplannen opmaken?

Wil men rup's opmaken? Voor welke stadslob en met welke timing? Welke financiële middelen heeft men in petto om strategische gronden aan te kopen om die lobben te realiseren? En wat is de rol, die het stadsontwikkelingsbedrijf in oprichting of in vooruitzicht daarin kan spelen? Allemaal vragen waarmee men de jongste 6 jaar al geconfronteerd werd en waarvan men weet, dat men ze de komende 6 jaar zal moeten beantwoorden. Maar in de beleidsnota is zelfs geen aanzet van zo'n antwoord terug te vinden. Het enige wat de commissie van schepenen De Meester ons duidelijk gemaakt heeft in maart is ten eerste, dat er eerst een beleidsplan ruimte Sint-Niklaas zou moeten komen, alvorens men rup's kan beginnen opmaken. Met andere woorden, de kans dat we deze legislatuur de druk van verkavelaars en speculanten op sommige van die groene lobben kunnen wegnemen door middel van een rup is minimaal. En ten tweede, dat het grote stadsrandbos aan de noordzijde van de stad er niet komt. Een groene trofee van de vorige legislatuur mag dus meteen al terug in de kast. Derde project en laatste project, waar ik even op wil focussen als illustratie, stationsomgeving noord. En ik citeer - maar die citaten duren nooit lang, zijt daar gerust van - even uit de beleidsnota pagina 18 "We ontwikkelen een nieuwe visie voor de wijk rond Groot-Kloosterland". Ik denk niet, collega's, dat het de bedoeling is om vanavond de inhoudelijke discussie te gaan voeren over de stationsomgeving noord, maar hoeft het te verwonderen, dat we volgende maand al een burgervoorstel moeten bespreken, dat de vragen stelt die zowel bij het buurtcomité als bij ons leven? Wat met het proces, dat op de 2e helft van de vorige legislatuur werd opgestart? Gaat men dit verderzetten vanuit dezelfde voorstellen, die op tafel lagen begin volgend jaar, met dezelfde partners en volgens de afgesproken werkwijze? Of wil men opnieuw beginnen? Met welke uitgangspunten? Via welke werkwijze? Met welke partners? Collega's, ik kan mij onmogelijk voorstellen, dat er over al deze elementen, die knip op de markt, die stadslobben, stationsomgeving noord, andere dossiers die ik als voorbeeld zou kunnen geven, dat er over al deze elementen niet gepraat is tussen oktober 2018 en maart 2019. Het is onbegrijpelijk, dat het resultaat niet meer is dan een aantal holle zinnen, die ik u daarnet heb voorgelezen. Ofwel getuigt dit van een gebrek aan eensgezindheid, ofwel heeft men een aantal afspraken gemaakt, die men liever niet deelt met de raad en met de bevolking. In beide gevallen is dit een bijzonder verontrustend signaal voor de transparantie en voor de daadkracht van het rechtsgroene stadsbestuur de komende jaren. Dat waren de concrete voorstellen of het gebrek daaraan. Tweede aspect, de financiële middelen. En ik verwijs nog eens naar het memorandum van de stadsdiensten, waar op pagina 23 te lezen staat "We staan er veel beter voor, dan in 2012". En dan heeft men het over de algemene financiële toestand van de stand. Maar waar er op pagina 31 ook geschreven wordt "Er hangt een zwaard van Damocles boven ons hoofd".

Dat staat er letterlijk. En dan heeft men het zonder in onheilstijdingen te willen vervallen, dan heeft men het over de kosten van de veiligheidsdiensten, die oplopen. Dan heeft men het over oplopende ICT-kosten. Dan heeft men het – maar daar kom ik straks nog even op terug – over de kosten van het zorgpunt. En dan heeft men het in feite in de eerste plaats over de pensioenlasten, die op ons afkomen. Ik verwijs daarvoor trouwens naar een editoriaal of een opinie-stuk, dat vandaag in De Morgen te lezen was van de hand van de schepen van Turnhout, ja, die niet meer of niet minder zegt van “mijn stad gaat failliet als er geen oplossing gevonden wordt voor de pensioenkosten”. Het interessante, maar tegelijkertijd ook het verontrustende voor onze stad is dat hij dat niet alleen laat slaan op de pensioenkosten van stad en OCMW in Turnhout, maar dat Turnhout blijkbaar ook eigenaar/aandeelhouder of in ieder geval nog betrokken partij is in een OCMW-ziekenhuis, wat wij natuurlijk via AZ Waasland ook nog altijd zijn en waar wij vorig jaar of dit jaar voor het eerst ja, die responsabiliseringsbijdrage, die pensioenlast hebben zien opdagen in de begroting, voor 130.000 euro is dat. Maar dat is een bedrag, dat natuurlijk de komende jaren net zoals de pensioenlasten van stad en OCMW verder zal toenemen. Dat is dus dat zwaard van Damocles, waar onze, allé, waar niet de oppositie, maar de administratie en dan met name de financiële dienst binnen onze administratie het over heeft. Men wijst ook naar het feit, dat heel veel door het besparingsbeleid van de afgelopen 10 à 20 jaar, dat heel veel uitgaven, die de stad doet, onsamendrukbaar geworden zijn. Dus dat het niet evident is om in de gewone werkingskosten nog budgettaire ruimte te vinden. Men wijst ook – en dat is toch wel ja, zowel interessant als een beetje verontrustend – op het feit, dat in 2016 en 2017 het personeelsbudget opnieuw aan het stijgen gegaan is. Met 3,5 tot 4 %. En dat de nood om bijkomende mensen aan te nemen om tegemoet te komen aan de overbelasting binnen sommige diensten groot is. Men wijst ook – en men vindt dat enerzijds goed nieuws, terecht – dat er grosso modo 100 miljoen investeringsruimte is de komende 6 jaar. Maar tegelijkertijd, ja, maakt men ook duidelijk, dat die 100 miljoen al voor 80 % is ingenomen door de terugkerende investeringsuitgaven die men ieder jaar moet doen; door de saneringskosten waarmee men geconfronteerd blijft worden voor ... (overschakelen naar bandopname 5) ... onze rioolwaterinfrastructuur, maar ook door een aantal geplande investeringen. Riolen in Tereken, de stadswinkel die toen nog ingeschat werd op 4 miljoen. We kennen allemaal het prijskaartje van vandaag. Nu, allé, om het in één woord te beschrijven, de financiële toestand van de stad is goed, laat één en ander toe, maar dwingt tot voorzichtigheid en tot zelfbeperking. Maar als je dat natuurlijk gaat koppelen aan de financiële keuze of de fiscale keuze, die dit stadsbestuur maakt om de algemene personenbelasting met 1 % te verminderen, ja, dan is dat een keuze met duidelijke en zware consequenties.

Het is het ene of het andere. Ofwel kiest men voor de belastingverlaging en gaat de broeksriem toe op exploitatie én op investeringen. Ofwel heeft men de ambitie om te investeren en om de dienstverlening uit te breiden, maar dan kan men dat niet doen door de fiscale druk in deze mate te verlagen. Bovendien – en daar sluit ik aan bij wat daarnet ik denk door Frans Wymeersch gezegd is – bovendien begint men dan te spelen met een aantal zeer gevaarlijke ideeën, waar we toch een aantal knipperlichten willen doen afgaan. Ten eerste – en dat is wat Frans gezegd heeft – op pagina 38 “Men wil de efficiëntiewinsten van het zorgpunt draineren naar het sociaal beleid”. Collega’s, ten eerste is het nooit de bedoeling geweest met de oprichting van het zorgpunt om daar efficiëntiewinsten te realiseren. De eerste en belangrijkste doelstelling was om de openbare rusthuizen, de openbare ouderenvoorzieningen te vrijwaren van privatisering door ze onder te brengen in een groter geheel en door de schaalvoordelen, die dit groter geheel eventueel met zich mee zou brengen, om te zetten in bijkomende en meer gespecialiseerde dienstverlening aan de ouderen. Dat is de essentie van de oprichting van het zorgpunt geweest. Kunnen er efficiëntiewinsten gerealiseerd worden? Ik betwijfel het. Door de mensen meer te vragen in de ligdagprijs? Willen we dat? Door met minder personeel te werken, terwijl de mensen nu al op de toppen van hun tenen lopen? De opstart – en dan neem ik nogmaals het memorandum erbij – de opstart van het zorgpunt leerde alvast, dat de bovenbouw meer kost dan voorzien en dat de gemeenten, de aangesloten gemeenten ook een meerkost zullen moeten dragen, omdat niet alle werknemers de overstap naar het zorgpunt gezet hebben. Bovendien – en daarmee sluit ik dit luikje zorgpunt af – bovendien komen we op die manier door geld, dat zou kunnen vrijkomen binnen het zorgpunt te draineren naar zeg maar uw sociale dienst van het OCMW, kom je tot een heel perverse tegenstelling, waarbij je voor de financiering van één deel van je sociaal beleid, de armoedebestrijding – laat ik het zo noemen – gaat teren op besparingen op dat ander belangrijke deel, de ouderenzorg in onze stad en in het Waasland. Het alternatief, collega’s, ligt nochtans voor de hand. Namelijk datgene wat er de laatste 12 jaar gebeurd is, een vaste verhoging van de dotatie aan het OCMW, de laatste 6 jaar met 3 %, met een kleine ristorno naar het stadsbestuur. Waardoor het OCMW de zekerheid had van zijn middelen, de zekerheid had van het kader waarbinnen men beleid kon voeren en waarbij men ook een beleid gevoerd heeft om zowel de oudereninfrastructuur te vernieuwen als om de werking van de sociale dienst aan te passen aan de noden, de sociale noden en noodwendigheden in onze stad. Maar ook op deze suggestie, op deze vraag hebben we op de commissie van schepenen Heyrman geen duidelijk antwoord gekregen. Dat is een eerste gevaarlijk element. Die efficiëntiewerken van het zorgpunt. Tweede gevaarlijk element of instrument om financiële middelen te genereren, de debudgettering.

Wij zijn en we waren dat ook in ons verkiezingsprogramma, voorstander van de oprichting van een stadsontwikkelingsbedrijf om soepel in te kunnen spelen op opportuniteiten, die zich voordoen op de vastgoedmarkt, onder meer om die lobben te realiseren en om ook op die manier de kans te krijgen om zelf projecten gestalte te geven zonder te moeten aankloppen bij bv. Interwaas of bij private bureaus. Maar, collega's, een stadsontwikkelingsbedrijf mag geen vehikel worden om schulden op te stapelen naast het stadsbudget. Laat dat een verwittiging zijn. En een vergelijkbaar verhaal geldt in feite voor het zwembad en het zoeken naar bijkomend zwemwater. Ook daar zijn wij het eens met de doelstelling om te zoeken naar meer zwemwater, om een tweede zwembad te bouwen in Sint-Niklaas. Maar een zwembad is duur en ik heb zowat zitten lezen, zitten googelen hoe men dat in andere gemeenten aanpakt en dat is toch redelijk ontstellend. Als je ziet dat de private partners, die waarschijnlijk ook al aan de bel van het stadhuis gehangen hebben om hun voorstellen te doen, kan ik mij voorstellen, dat je daar toch ziet dat in gemeenten niet alleen Beveren, maar bv. ook Brasschaat of Gent, waar men beroep gedaan heeft op die private partners om zwembadinfrastructuur aan te leggen, ja, dat dat de stad of de gemeente telkens 1 à 1,5 miljoen euro gekost heeft, die men over een periode van 30 jaar ieder jaar op tafel moet leggen. En dat aan de andere kant de tarieven voor de gebruikers daar 2 tot 3 keer hoger liggen dan wat men gewend is in een publiek zwembad. Dus ook hier zullen we bijzonder waakzaam zijn in de verdere ontwikkeling van dit dossier. Een tweede zwembad, graag en ja, maar het moet betaalbaar zijn, zowel voor de stad als voor de gebruikers. Derde aspectje en laatste aspectje, het personeel. Ik kijk weer naar de beleidsnota, pagina 50, waar men zegt we willen met ons personeel en met de aanwerving van personeel inspelen op de maatschappelijke noden en uitdagingen, die zich stellen. En dan citeer ik "... maar in totaliteit mag dit niet leiden tot een sterkere stijging van het personeelsbudget boven de normale indexering". Collega's, ik denk dat men hier ook de kwadratuur van de cirkel aan het zoeken is. Als je ziet wat er in de beleidsnota dan, als hij dan toch eens concreet wordt, zoal verstaan wordt over het invullen van die maatschappelijke noden, dan heeft men het over het aanstellen van wijkregisseurs, dan heeft men het over een coördinator voor het vrijwilligerswerk, het stadsontwikkelingsbedrijf dat zal worden opgericht. Ik kan mij voorstellen dat daar toch ook personeel voor nodig zal zijn. Er moet bijkomende kinderopvang, buitenschoolse opvang en vakantieopvang voorzien worden. Met andere woorden, er zal de komende jaren heel wat bijkomend personeel voor nieuwe taken moeten worden aangeworven. Daarnaast wil men ook nog eens een extra inspanning doen om de knelpuntberoepen, die er inderdaad ook zijn binnen het stadsbestuur, om die ook op financieel gebied aantrekkelijker te maken voor kandidaat-stadsmedewerkers.

En dat allemaal terwijl men in veel diensten – en daar heb ik proberen illustreren door u voor te lezen uit het memorandum – terwijl men in veel diensten vandaag al op de toppen van de tenen loopt en de vraag naar bijkomend personeel of gewoon naar de invulling van de bestaande kaders groot is. Dus, ook hier het grote verschil tussen woord en realiteit. Ik wil afsluiten met een vergelijking. Een vergelijking, die zich dan eerder situeert in de gezinssfeer. Ik denk, collega's, dat we het er allemaal over eens zijn, dat we als stad een nieuwe auto moeten kopen. Het stadsbestuur droomt van een Ferrari, maar heeft in feite slechts de middelen voor een middenklassenwagen. En door de fiscale keuzes, die men maakt, heeft men nog slechts de ruimte voor een Lada. Met deze beleidsnota en met de goednieuwsshow die men via allerlei berichten op de bevolking afstuurt, wil men ons doen geloven dat die Lada met een dikke laag rode verf en een logo met een steigerend paard effectief ook een Ferrari is. Het is mijn overtuiging, dat deze illusie geen lang leven beschoren zal zijn. Afspraak in december dit jaar voor de nieuwe meerjarenplanning 2020-2025.

VOORZITTER; Dank u, mijnheer Van Der Coelden. En dan geef ik nu het woord aan de heer Karel Noppe voor de Open Vld.

NOPPE: Dank u wel, voorzitter. Beste collega's, gisteravond mochten wij hier in ons stadhuis aan de overkant van de gang 120 inwoners van onze stad ontvangen. 120 inwoners, die zijn ingegaan op de uitnodiging van het stadsbestuur om aan te schuiven aan het eerste rondetafelgesprek over het beleidsprogramma. 120 inwoners, die zich geëngageerd hebben om enkele uren van hun vrijetijd vrijwillig te spenderen aan het mee uitwerken van de toekomstplannen van onze stad. Collega's, ik vind het een bijzonder mooi resultaat en een zeer positief signaal. Des te meer omdat gisteravond nog maar de start was. Er volgen immers nog 4 inspraakmomenten, onder andere in de deelgemeenten, waar we weten dat de betrokkenheid doorgaans hoger ligt. En het is nog des te indrukwekkender omdat er naast deze overlegtafels ook straatinterviews doorgaan. Niet alleen met inwoners, maar ook met de bezoekers van onze stad. En ondertussen hebben ook al meer dan 1.700 mensen deelgenomen aan de brede bevraging en op die manier laten weten wat zij belangrijk vinden voor onze stad van morgen. Iedere inwoner heeft ook een duidelijke en overzichtelijke samenvatting ontvangen van de beleidsprogramma's in een – en dat mag toch ook nog eens benadrukt worden – frisse en zeer neutraal vormgegeven folder. En dan mogen we niet vergeten, dat de input van verschillende adviesraden en verenigingen ook nog zal volgen. Uiteraard is het een beetje appels met peren vergelijken, want bij de start van de vorige bestuursperiode was er geen sprake van een dergelijk uitgebreid en breed participatietraject, maar toch een kleine vergelijking op basis van een aantal cijfers waarover ik beschik.

In 2013 hebben 154 individuele burgers geparticipeerd aan het Witboek en werden er 186 amendementen ingediend. 1 op 30 huishoudens heeft toen het Witboek ontvangen. Laat me duidelijk zijn, het is geen kwestie van om ter meest, maar op dit moment hebben we de resultaten uit 2013 reeds overtroffen en de eindbalans zal vermoedelijk vele keren hoger liggen. En dat is positief. En wat ik wil benadrukken, is dat we er wel in slagen al met dit bestuur om onze inwoners van onze stad effectief te bereiken en dat we hen ook kunnen warm maken om mee vorm te geven aan dit beleidsprogramma. En daardoor hebben we alvast een belangrijk item uit dat beleidsprogramma en een speerpunt van Open Vld ook in de praktijk uitgevoerd, nl. het bereiken van alle inwoners en hen ook betrekken bij het beleid, dat we voeren en dat we willen voeren. Collega's, vorige maand werd er tijdens de commissies en op deze raad vanuit de oppositie de vraag gesteld om de bespreking van het beleidsprogramma met een maand uit te stellen. Men wou het programma rustig en grondig kunnen doornemen, naar de eigen achterban terugkoppelen om dan in de commissies en raad van april inhoudelijk te reageren en input te geven. Want de raad moet ook kunnen participeren en terecht. Dit was een terechte oproep, waar het college en de meerderheid zijn op ingegaan. Maar vergeef het mij nu toch, dat ik lichtjes teleurgesteld ben. Teleurgesteld in het aantal inhoudelijke suggesties en input die er is gekomen de afgelopen maand. Ja, er waren enkele constructieve voorstellen vanuit de oppositieleiden en er zijn een aantal vragen gesteld tot bijkomende informatie op de commissies, maar voor het overige bleef het jammer genoeg stil. Er is zelfs een oppositiepartij, er is zelfs een oppositiepartij, die erin slaagt om compleet afwezig te blijven ... Collega De Meyer, ik heb het woord. Dank u. Ja, collega De Meyer, dank u!

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, het woord is aan de heer Noppe.

NOPPE: Er is zelfs een oppositiepartij, die erin slaagt om op iedere commissie afwezig te blijven en nog straffer, collega De Meyer, een partij die gewoon zegt "lees ons verkiezingsprogramma". En dit is een gemiste kans. En ik hoop dat de geschiedenis van 2013 zich niet herhaalt, toen collega Van Der Coelden, toen nog als fractieleider in de meerderheid, volgende moest concluderen en ik citeer uit het verslag "Ik kan het alleen maar betreuren, maar dat is natuurlijk een goed recht, dat ook de oppositie niet van de gelegenheid gebruik heeft willen maken om amendementen in te dienen en op die manier deel te nemen aan het maatschappelijk debat, op die manier ook duidelijk te maken waar zij voor staan". Einde quote. Maar bon, ik blijf hoopvol. De avond is nog niet gedaan en wie weet, volgen er na deze algemene inhoudelijke tussenkomsten ook nog concrete voorstellen en amendementen vanuit de oppositie. Ik hoop het alvast van harte en neem er graag kennis van. Voorzitter, als ik eventjes mag!? De beleefdheid van de collega's schiet te wensen over hé.

VOORZITTER: Ik zou graag hebben dat, we hebben naar iedereen geluisterd en ik zou graag hebben dat dat ook gebeurt ...

NOPPE: Als het steekt, dan is het duidelijk dat het de waarheid is. En wat de vraag naar input vanuit de meerderheidsraadsleden trouwens betreft, die input hebben wij wel degelijk gegeven. Het beleidsprogramma, dat voorligt, is namelijk het werkstuk van de meerderheid, gebaseerd op onze verkiezingsprogramma's, gebaseerd op het memorandum van de administratie, op de memoranda van de adviesraden en verschillende verenigingen en rekening houdend met de zeer uitgebreide en duidelijke omgevingsanalyse, die ons vanuit de administratie werd aangereikt. Met die zeer waardevolle basis aan informatie zijn de leden van de meerderheid aan de slag gegaan en zijn er, net zoals in 2013 overigens, verschillende werkgroepen bijeengekomen, die meerdere keren samen zijn gekomen om van gedachten te wisselen. Er zijn teksten uitgewerkt en herwerkt en er heeft een stuurgroep alle verzamelde teksten en voorstellen gegoten in een behapbaar en duidelijk beleidsprogramma. Het beleidsprogramma, dat hier deze avond ter bespreking voorligt. Onze betrokkenheid en participatie is er dus wel degelijk, daar hoeft u zich geen zorgen over te maken. Collega's, het is soms moeilijk volgen. In januari was er op de oppositiebanken kritiek te horen, dat er nog geen duidelijk beleidsprogramma was en dat het veel te lang duurde. Als het programma dan in maart werd voorgesteld met de aankondiging van het participatietraject, dan ging het plots te snel en konden we beter wachten tot na de verkiezingen van mei. Het gevolgde schema en de timing zijn echter goed. Het voldoet aan wat de Vlaamse overheid verwacht van de nieuwe stads- en gemeentebesturen, nl. dat zij gedurende het eerste jaar van de nieuwe legislatuur nadenken over en werk maken van een globaal meerjarenplan. Een meerjarenplan, gekoppeld aan duidelijke financiële engagementen, dat in de gemeenteraad van december moet goedgekeurd worden. Een meerjarenplan, dat van 2020 tot en met 2025 zal lopen overigens, net zoals het vorige meerjarenplan nog dit jaar loopt. De stad is dus helemaal niet stuurloos zoals sommigen ons trachten te doen geloven. Neen, de nieuwe ploeg houdt het schip stevig op koers beter en is ondertussen volop bezig met de voorbereiding en uitwerking van het nieuwe meerjarenplan. En de timing is hier al verschillende keren, ook door de burgemeester, gegeven maar ik herhaal kort. Deze zomer wordt het participatietraject afgerond en nadien de resultaten verwerkt en in het najaar zullen dan de verschillende doelstellingen uit het beleidsprogramma omgezet worden in concrete actieplannen, acties gekoppeld aan het budget. Een andere kritiek, die vanuit de oppositie weerklinkt, is dat het beleidsprogramma niet concreet genoeg is. Het is te vaag en te algemeen. Wel, als het dan zo vaag en algemeen is, collega's, dan hadden we het toch perfect vorige maand kunnen bespreken, nietwaar?

Vanuit Open Vld zijn we het dus absoluut oneens met de stelling, dat dit programma te vaag is. Een beleidsprogramma uitwerken en beleid voeren is keuzes maken. Kiezen in welke richting je als ploeg de komende jaren wil uitgaan. In dit beleidsprogramma vind ik vele positieve keuzes terug en wordt er wel degelijk bepaald welke richting we willen uitgaan en waar de klemtonen zullen liggen. Het is normaal – en ik neem twee lukrake voorbeelden – dat het actieplan “we verlagen de aanvullende personenbelasting met 1 %”, dat dat concreter aanvoelt dan pakweg “we organiseren opnieuw een fietsconferentie waaruit 100 nieuwe actiepunten moeten volgen”. Maar maakt dat deze laatste doelstelling minder concreet of minder waardevol? In mijn ogen niet. Integendeel, er spreekt net een sterk engagement uit om een fietsvriendelijke stad te worden. Een engagement om tot 100 concrete maatregelen te komen en die uit te werken. En een engagement om die maatregelen niet vanuit de ivoren toren van het stadhuis te gaan bepalen, maar wel samen met het middenveld en de inwoners. Wie er overigens een aantal andere bestuursakkoorden van andere steden of het vorige Witboek op naleest, zal merken dat de schrijfstijl in dergelijke documenten grotendeels hetzelfde is en uit een mix bestaat van concrete voorstellen, maar ook met engagementen die worden uitgesproken. Dat is eigen aan een beleidsprogramma. Het schetst de grote lijnen en zet de bakens uit, waarbinnen gewerkt zal worden. Maar de verdere uitwerking en detaillering is zoals reeds meerdere keren gezegd voor het meerjarenplan. Daarenboven is het ook een bewuste keuze van deze meerderheid om niet naar de bewoners te trekken met een tot op detail en actieniveau uitgewerkt plan. We willen immers zoveel mogelijk input en goede suggesties krijgen van die burgers zelf. En dat kan enkel als je hen er ook de nodige ruimte en vrijheid voor geeft. Collega’s, ik rond af. Het beleidsprogramma van deze meerderheid “samen maken we de stad van morgen” is voor Open Vld een beleidsprogramma met visie en durf, waarin wel degelijk de juiste keuzes gemaakt worden. De krijtlijnen voor het meerjarenplan krijgen hierin duidelijk vorm en de verdere uitwerking wordt mee bepaald door het unieke participatietraject “het stadsgesprek”. Er zijn overigens ook niet veel steden, die een dergelijk traject opstellen rond een bestuursakkoord. Ik weet dat er in Mechelen een soortgelijke oefening wordt georganiseerd en dat men met thema-avonden werkt. En het is misschien ook een suggestie voor onze schepenen van participatie om naderhand en eigenlijk de komende jaren ook met zijn collega’s uit de centrumsteden verder in overleg te gaan en te kijken hoe we participatie mee vorm kunnen geven. En wie weet kunnen we dan ook vanuit onze stad misschien eens aan de stad met de beste burgemeester van de wereld ook enkele tips geven. Ik dank u, collega’s.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. En ... Persoonlijk?

VAN DER COELDEN: ... mevrouw de voorzitter. Sorry, Jef. Mijnheer Noppe, als er geen amendementen vandaag voorliggen, dan denk ik dat dat ten eerste is omdat we de beleidsnota vandaag niet goedkeuren. Ten tweede denk ik dat het ook nogal raar zou zijn om een beleidsnota, die nu bij heel de bevolking voorligt, om die in deze gemeenteraad nog te gaan amendementen en dan met twee verschillende elementen die inspraak te organiseren. Maar als ge dat echt graag hebt, dan wil ik bij de definitieve goedkeuring van die beleidsnota, wil ik wel amendementen maken hé. En ge zult dat niet plezierig vinden. Want het zullen amendementen zijn, waarbij dat ge duidelijke keuzes zult moeten maken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. En dan geef ik nu het woord aan de heer Maes van de PVDA.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Het zal jullie niet verbazen, dat ook de PVDA dit maar een zeer wollige en lege en zeer algemene tekst vindt, zonder weinig concrete doelstellingen. En ik kan mijnheer Noppe in elk geval geruststellen. In mijn tussenkomst ga ik heel wat concrete voorstellen naar voor brengen, die wel concreet zijn en die ingaan op wat er in het beleidsprogramma staat. Dus, maar inderdaad geen amendementen. Dus, maar als je de tekst doorneemt, dan neemt die inderdaad, dan roept die meer vragen op dan dat die antwoorden geeft. En u kan natuurlijk antwoorden, dat u het participatietraject een kans wilt geven en aan de burger de gelegenheid wilt geven om dat verder in te vullen. Ik wil ook duidelijk zijn, wij vinden dat participatietraject een heel positieve zaak. We vinden participatie van de burger heel belangrijk. En het is heel belangrijk, dat je als stadsbestuur zoekt of er een draagvlak is voor de belangrijke voorstellen en maatregelen die je wilt nemen. Maar misschien is dat woord, dat politiek draagvlak zoeken, iets met een vervaldag en vervalt die term de 26^e mei en gaat men dan niet meer naar een politiek draagvlak gaan zoeken. Want ik ben er zeker van, dat als men naar een politiek draagvlak gaat zoeken of wil zoeken rond of dat de DIFTAR-invoering en de afschaffing van de vuilzak door de bevolking wordt gedragen, wel, dan garandeer ik u, daar is geen draagvlak voor. En als u dan dezelfde moed zou hebben dan minister Weyts, dan zou u inderdaad die maatregel intrekken. Dus, de vraag is nu, wil het stadsbestuur daadwerkelijk rekening houden met wat er uit dat participatietraject en die inspraakronde van de bevolking gaat? Gaat men die ronde niet handig sturen en gaat men de zaken, die er uitkomen, die niet in de lijn liggen van de 10 punten van het nieuwe stadsbestuur, gaat men die handig wegmoffelen? Dus dat is eigenlijk wel de vraag. Gaat men dan als men bv. daar uitkomt dat de armoede moet aangepakt worden, ernstig moet aangepakt worden, dat er meer sociale woningen moeten komen, gaat men daar dan ook de nodige financiële middelen tegenoverzetten?

En ik moet zeggen, de voorbije 6 jaar heeft het stadsbestuur niet echt uitgeblonken in het luisteren naar de bevolking. Ik denk maar, als er iets is wat men noemt een draagvlak zoeken bij de bevolking, wel, een referendum dat is een draagvlak zoeken bij de bevolking. Wel, men heeft koelweg de uitslag van het referendum rond de privatisering van de reinigingsdienst naast zich neergelegd. Dus dat is de vraag. Gaat men dus echt wel bereid zijn om daar in essentie wijzigingen aan te brengen als dat uit die inspraakronde komt? Nu, van een beleidsplan, daar verwachten wij in de eerste plaats toch wel een aantal concrete doelstellingen en die ontbreken eigenlijk in 90 % van de gevallen. En eigenlijk het strafste voorbeeld, dat vinden we op pagina 37 rond de sociale woningen. En er staat “het stadsbestuur gaat een groeipad uitstippelen in functie van het optrekken van de net geen 6 % sociale woningen naar 9 % tegen 2035”. 2035, dat is 16 jaar verder. Dat is 3 legislaturen verder. En dan is de vraag van ja, die 9 %, dat is eigenlijk maar het gemiddelde van Vlaanderen. Dat is niet eens een ambitieuze doelstelling. En in het document zien we ook nergens wat gaan jullie de volgende 6 jaar realiseren. Wat zijn de plannen om op het vlak van woningen de volgende 6 jaar te doen? Ik kom er straks nog verder op terug als ik het over dat hoofdstukje ga hebben. Maar, mijnheer Noppe, ik wil ook positief beginnen en dus ik wil twee punten naar voor schuiven, die we echt positief vinden in het plan en dat zijn uitgerekend twee punten waar de voorbije jaren rond burgerinitiatieven actie is gevoerd. Ten eerste, het is er al over gegaan daarnet, het actiecomité Red Kloosterland heeft brandhout gemaakt van de plannen die er golden voor hun wijk. Wel, die plannen worden geschrapt en dat vinden we een goeie zaak. Dat er nu natuurlijk veel vragen zijn vanuit die hoek over hoe het nu verder moet, terecht. En daar moeten we ons zeker en vast over buigen. Tweede punt, asbest. Het actiecomité Asbeststort Dicht heeft blijkbaar invloed gehad op het stadsbestuur, want het stadsbestuur heeft begrepen dat er iets moet gedaan worden aan asbest en dat er dringend werk moet gemaakt worden van een asbestveilige stad. Er wordt een aanzet gegeven in het beleidsplan, maar het is nog schoorvoetend en te weinig. En dat zullen we maandag verder op de gemeenteraad nog zeer concreet gaan behandelen. Dus beide voorbeelden tonen eigenlijk aan, dat verzet vanuit de bevolking, euh verzet van onderuit, dat dat resultaat kan opleveren en dat dat ook kan inspirerend werken voor andere burgerinitiatieven, die op basis van een degelijk uitgebouwde, onderbouwde studie zaken naar voor kunnen schuiven en daarvoor kunnen opkomen. Ik wil nu even verder in detail naar het beleidsplan kijken en dan staat in het beleidsplan als punt nr. 1 “Sint-Niklaas als centrumstad profileren”. Dat is niet onbelangrijk, dat dat op nr. 1 staat. De stad wil een merkenstrategie ontwikkelen. De stad wil zich beter promoten, troeven die men wil uitspelen. De ballonstad, de Stad van de Sint, de grootste markt, enz...

Dit is een trend, die we ook bij andere steden zien. Citymarketing. Je moet de stad verkopen aan toeristen, aan bedrijven, aan projectontwikkelaars, enz... Maar volgens ons moet een stad niet beschouwd worden als een handelswaar. Een stad is in de eerste plaats een plek, waar burgers samenleven. Waar we wonen, waar we werken, waar mensen hun boodschappen doen, waar ze zich ontspannen. Het woord gemeente dat komt van de term gemeenschap. En dus het stadsbestuur moet er eigenlijk over waken, dat elke inwoner een fatsoenlijke woning heeft, de best mogelijke levensomstandigheden kan hebben, een gezonde leefomgeving, dat iedereen zich gemakkelijk en betaalbaar kan verplaatsen en zich er kan ontspannen. En dat moet volgens ons de prioriteit zijn. De noden van de stadsbewoners en niet de citymarketing moet centraal staan. En alle Sint-Niklazenaars hebben recht op de stad. Niet alleen die met een dikke portefeuille. En daarvoor vinden wij dat er een publieke visie nodig is. Een visie, die vertrekt van de mensen. En dat hebben we al gesteld in de eerste gemeenteraad in januari. Daarom vinden wij het ook belangrijk, dat armoede dé prioriteit is, die in onze stad moet worden aangepakt. En ik kom er straks nog verder op terug. De stad als openbare dienst. Dat is een tweede punt. Ik denk, in onze stad is de voorbije jaren vooral één geluid naar bovengekomen, besparen, besparen en nog eens besparen, privatiseren, enz... Met als gevolg, dat eigenlijk de zorg voor de mensen niet langer vooropstaat. En voor ons moet die zorg in eerste instantie vooropstaan en moeten wij de dienstverlening naar de bevolking versterken. Hoe weerspiegelt zich dat nu in dit beleidsplan? Wel, wij vinden daar eigenlijk weinig van terug. Er is één woord, dat je niet minder dan 10 keer tegenkomt in de tekst en dat is “de stad moet de regierol opnemen”. Wat betekent dat? En daarvoor is het nuttig van inderdaad het administratief memorandum van het management erbij te nemen. Het is al aangetoond in een aantal uiteenzettingen daarnet. Dus het gaat eigenlijk erover in mensentaal, dat het stadsbestuur niet zelf zijn initiatieven uitwerkt, zelf zijn openbare dienstverlening uitbouwt, maar dat de belangrijkste rol wordt overgelaten aan derden en dat de stad daar gaat stimuleren. Dus men laat het over aan de markt. Men gaat dus verder de wijk op van de verzelfstandiging, van de privatisering, die men al de voorbije 6 jaar is gegaan. En dus in het administratief memorandum staat er heel duidelijk “we stellen ons echt wel voor om ons terug te trekken uit een aantal rollen, waar we nu een actorsrol vervullen en dat zullen de betrokken diensten misschien niet graag horen”. Het zwembad is hier bv. al een paar keer vernoemd. Dus wat gaat het stadsbestuur doen met het zwembad? Gaat men het voorbeeld van Beveren volgen, waar je een privé-initiatief hebt? Met als gevolg dat je 2 tot 3 keer meer betaalt om te gaan zwemmen.

Of ga je het voorbeeld volgen van Temse, waar er een publiek-private samenwerking is aangegaan, met als gevolg men schuift de factuur door naar de toekomst, want de gemeente Temse betaalt 1,25 miljoen euro gedurende 30 jaar. Dus in totaal 37,5 miljoen voor een zwembad en na 30 jaar ... (overschakelen naar bandopname 6) ... is de gemeente eigenaar en dan beginnen natuurlijk alle kwaaltjes naar boven te komen en kan de gemeente eigenlijk de kosten beginnen dragen. Dus, wat betekent dat voor het onderhoud van de voetbalvelden bv.? Gaat de stad die zelf nog langer onderhouden? Het is wel belangrijk voor de vele voetbalploegen, die hier zijn in de stad, want wij zien en lezen geruchten, dat er wel eens een keer ook op dat vlak de stad zich zou terugtrekken en een regierol gaan opnemen. Wat gaat er gebeuren met het uitlenen van het materiaal voor evenementen? Gaat de stad dat zelf nog doen? Dat is dus wel belangrijk, als men dat verder gaat afbouwen, dat dat kosten gaat meebrengen voor socio-culturele verenigingen. Wat gaat men doen rond extra kinderopvang? Gaat de stad verder initiatieven nemen om in openbare dienstverlening of in openbare dienst de kinderdagverblijven uit te breiden of rekent men hiervoor enkel op privé-initiatieven en onthaalouders? Het is niet duidelijk in het beleidsplan, maar er wordt wel een aanzet naar gegeven. Maar voor de ouders scheelt dat wel een flinke slok op hun borrel als je op het eind van de maand de factuur moet gaan betalen. En de PMD-ophaling, volgens schepen Hanssens gaat de stad dit ook privatiseren in 2021. Allé, dat is verteld aan het personeel. Dat is hier niet verteld op de gemeenteraad, maar ik hoor dat wel van de mensen van het personeel. Misschien is het toch wel nuttig om ook op dat vlak wat duidelijkheid te brengen en concreter te worden. De parkeerwachters, wat is die hun toekomst? Het gonst van de geruchten, dat het stadsbestuur deze dienst ook wil gaan privatiseren. Wanneer gaat men hier klaarheid in scheppen? Dus, het is ook duidelijk voor ons, dat de stad op dit moment geen aantrekkelijke werkgever is. Want tal van functies geraken niet ingevuld. Zo horen wij dat bv. voor jobs, die niet ingevuld geraken, dat men daar een beroep doet op een studiebureau, waar men dan iemand inschakelt en daarvoor dan 10.000 euro per maand moet gaan betalen. Is dat dan zorgvuldig omspringen met onze belastinggelden? En welk soort personeelsleden wil men aanwerven in de toekomst? Hoe ziet men de verhouding tussen statutair personeel en contractueel personeel? Dat is niet alleen belangrijk voor de aantrekkelijkheid van de jobs binnen het stadsbestuur, maar ook wat betreft de pensioenkosten, die er zitten aan te komen. Het is daarnet door mijn collega Van Der Coelden aangewezen. Dus ook dat is een belangrijk gegeven, waar geen woord eigenlijk staat in heel het beleidsplan. Dus ik denk dat het ook belangrijk is om daar duidelijkheid in te scheppen. Ik ga naar mijn derde punt, betaalbaar wonen. Ik heb het er al over gehad, een beetje toch, over het recht op een huisvesting is een mensenrecht.

En we zien, dat in Sint-Niklaas op amper 10 jaar tijd de prijs voor een woonhuis of een appartement is gestegen met 40 %. Dus dat is nochtans een heel groot probleem. En wat lezen we dan bv. over leegstand in de stad? Leegstand wordt verder aangepakt. We gaan de leegstand progressief belasten. We bestrijden leegstand door tijdelijke invulling mogelijk te maken. Wat betreft ons klinkt dat echt niet ambitieus, terwijl leegstand en verkrotting een zeer belangrijk probleem is in onze stad. Wij hadden verwacht, dat de stad een nultolerantie voor leegstand en verkrotting zou voorstellen. Dus, mijnheer Noppe, een voorstel om op te nemen. Een nultolerantie voor leegstand en verkrotting. Dus bv., waarom verdubbelt men de leegstandheffing niet voor vastgoedbedrijven, want er wordt ook door die vastgoedbedrijven gespeculeerd met leegstand. Dus als we dan gaan naar punt 32, het luik over de sociale en betaalbare woningen, ja, dan is het daar net huilen met de pet op. Ik heb het al gezegd. De plannen voor 2035, 9 %. Nochtans, in het programma van Groen, het verkiezingsprogramma, staat dat men het aantal sociale huurwoningen wil optrekken naar minimaal 9 %, zoals geformuleerd voor heel Vlaanderen in het bindend sociaal objectief. En in het programma van de N-VA van Sint-Niklaas staat hetzelfde. De stad moet streven naar een aanbod van 9 % sociale woningen. Inderdaad, streven. Ik moet toegeven, er staat niet bij tegen welk jaar. We weten dat nu tegen welk jaar. Dat is tegen 2035. Dus het is handig om dat te weten, maar we weten het nu na de verkiezingen. Dus voor ons is het een voorstel, mijnheer Noppe, om te zeggen wij willen dat er 1.000 nieuwe sociale woningen worden gebouwd de komende 6 jaar. Dat is een heel concreet en positief voorstel, denk ik. Dus het stadsbestuur wil ook een actieve rol opnemen in de ontwikkeling van de stad via de opstart van een stadsontwikkelingsbedrijf, staat er op pagina 17. Maar ziet de stad haar visie op het woonbeleid ook als een regisseur of gaat men verder zelf initiatieven nemen? Gaat men zelf initiatieven nemen op vlak van woningbouw of gaat men alles opnieuw in handen geven van private projectontwikkelaars? En u weet, dat private projectontwikkelaars uiteindelijk maar één streefdoel hebben en dat is maximale winst nastreven en die willen natuurlijk het liefst zo duur mogelijke appartementen en woningen bouwen. En die hebben geen oog voor betaalbare woningen. Dus als men betaalbare woningen wil hebben in de stad, dan moet men op dat vlak zelf initiatieven nemen. Wij willen trouwens dat de hefboomen voor dat stedelijk beleid echt wel in publieke handen komen. En het verbaast ons, dat men eigenlijk in heel het beleidsplan, dat er niets staat over het opleggen van een percentage, bv. 25 % aan sociale woningen, die moeten worden voorzien bij grote bouwprojecten. Want ook dat is een instrument om ervoor te zorgen, dat er meer sociale woningen bijkomen. Dus nog een concreet voorstel, mijnheer Noppe, dat wij graag toevoegen aan dit beleidsplan.

GEERTS: De schepen zei dat er ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: Ja, oké. Dan, ja, oké goed. Vierde punt, de stad vergroenen en klimaatneutraal maken. Het stadsbestuur geeft toe in de nota, dat de stad moet vergroenen en dat er een versnelling hoger moet geschakeld worden. De cijfers zijn namelijk erg duidelijk. Slechts 4 op de 10 Sint-Niklazenaars, dus 42 %, woont op minder dan 800 m wandelen van wijkgroen, zoals een pleintje of een park. In Temse is dat bv. 51 %. In Lokeren 63 %. En het Vlaamse gemiddelde is 67 %. Wat plant men naast het stadsbos? En ik citeer “Naast het stadsbos Puitvoet zorgt de stad in elke deelgemeente voor een buurtbos”. Positief, maar ook hier geen concrete becijferde objectieven. Waarom bv. stelt men niet als doelstelling om ervoor te zorgen, dat minstens 67 %, dus het Vlaamse gemiddelde, van de inwoners op minder dan 800 m moet wandelen voor wijkgroen. Dus dat is een Vlaams gemiddelde, een zeer concreet objectief, dat we ook als voorstel kunnen toevoegen, mijnheer Noppe, aan het beleidsplan. De stad heeft de burge-meestersconvenant getekend, waarin de stad zich engageert om tegen 2020 de broeikasgassen te verminderen met 20 % tegen 2020. Geformuleerd nu in het beleidsplan de ambitie om dat tegen 2030 met 40 % te verminderen. Een heel nobel streven, waar wij achterstaan. Maar het objectief van 2020 gaat al niet gehaald worden, want de recente cijfers zijn zelfs zo, dat de uitstoot in de stad stijgt. Op welke manier denkt men dan in 2030 dat met 40 % te verminderen? Daar staat geen concreet antwoord op. Men zegt alleen “we gaan allerlei plannen maken”, pagina 29. Maar als wij dan vragen om bv. een studie te laten uitvoeren naar het effect van gratis openbaar vervoer op de uitstoot van broeikasgassen – een positief voorstel dacht ik, hé mijnheer Noppe – dan wimpelt men dat af de vorige gemeenteraad. Terwijl al in meer dan 20 steden in Europa voor die weg hebben gekozen. Op het vlak van energie gaat ook de stad de participatieve en coöperatieve energieopwekking ondersteunen, pagina 29 staat dat. Ook hier zien we weer die neoliberale visie van die regierol en zelf geen initiatieven te nemen. Wel, wij hebben hier op dat vlak ook, mijnheer Noppe, een zeer concreet voorstel. Want wij stellen voor om een gemeentelijk energiebedrijf op te richten. En wij hebben er zelfs al een naam voor “Synergie”. Dus, dat is iets waar je mee kan samenwerken met andere coöperatieven waar je burgers in kan betrekken, maar waar je als stad het voortouw neemt om daadwerkelijk iets te doen aan groene energie. Wel, voilà, wat houdt ons tegen, mijnheer Noppe? Ik weet het niet. Mobiliteit, op vlak van mobiliteit kiest de stad ronduit voor de fiets en het openbaar vervoer. Positief, positief. Maar als we willen, dat er minder auto’s in de stad zijn, dan gaan we in eerste instantie moeten werken aan beter, kwalitatiever, frequenter en betaalbaar openbaar vervoer. Daar staat in het beleidsplan niets over terug. Wat gaat de stad doen ten opzichte van De Lijn om aan te dringen, dat die frequentie, die dienstverlening, dat openbaar vervoer in de stad gaat verbeteren?

Het minste wat ik had verwacht van een groen gemeentebestuur, want jullie zitten daar toch in, is dat jullie zouden aandringen bij De Lijn om in plaats van vervuilende dieselbussen door het centrum te sturen, dat jullie dan bussen zouden laten rijden op elektriciteit of op waterstof. Ook dat vinden we niet terug in het beleidsplan. Een gemakkelijke pendelbus vanuit het Waasland Shoppingcenter naar de markt, tot aan het station kan er ook voor zorgen, dat het winkelcentrum gemakkelijker bereikbaar is voor bussen. Ook een positief voorstel, mijnheer Noppe. En wat met de trein? Het beleidsplan zeg terecht “het spoorwegnet vormt de ruggengraat van ons vervoersnetwerk”, pagina 26. De actiegroep ABLLO heeft op dat vlak een concreet voorstel uitgewerkt, een heel dossier. Trein moet hoofdrol spelen in vervoerregio Waasland. Zeer interessant. Heeft het stadsbestuur contacten met ABLLO al gehad om dat verder te concretiseren? Zou het niet nuttig zijn om hen hier op de gemeenteraad of in een commissie te vragen om dat toe te lichten? Dus, een zeer concreet voorstel. Dit stadsbestuur wil deelmobiliteit actiever promoten, lezen we, op pagina 26 in het beleidsplan. Fijn, mooi. Nieuw fietsdeelproject. Hopelijk laat het echt niet zolang op zich wachten. Want een combinatie van parking aan het Shoppingcenter met deelfietsen op verschillende plaatsen in de binnenstad kan ook ervoor zorgen, dat er heel veel autoverkeer uit de stad wordt gehaald. Kan er ook voor zorgen, dat de parkeerdruk in bepaalde buurten – en ik denk dan bv. aan de Don Boscowijk, waar ook in de vergaderingen rond het circulatieplan heel veel opmerkingen over zijn gekomen, waar nu de parkeerdruk heel erg groot is door leerkrachten en studenten van Odisee en van AZ Nikolaas – wel, met dat deelfietsproject als je dat snel invoert, kan je ook daar die parkeerdruk wegnemen. Een kader wordt gecreëerd, waardoor het aantrekkelijk wordt deelauto's te plaatsen, pagina 26. Fijn, fantastisch! Maar als inwoners vragen om een staanplaats voor cambio-auto's, deelauto's in de deelgemeenten te voorzien, dan vindt het stadsbestuur 5.000 euro te duur om dat te investeren, hoewel je dat via een cashbacksysteem kan terugverdienen van Cambio. Dus vergeleken met de veel duurdere opsmukoperaties, die er af en toe op de markt doorgaan, spreken we hier echt over peanuts. Dus, waarom concretiseert men dat niet? En Sint-Niklaas fietsstad, wij zijn er absoluut van overtuigd, dat de vorige legislatuur al heel veel pijnpunten heeft aangepakt, positief. Toch vinden we dat het stadsbestuur nog een tandje moet bijsteken om de veiligheid van onze zachte weggebruikers te verbeteren. We gaan hier niet alle pijnpunten opnoemen. Daarvoor gaan we in het najaar nog met een aantal voorstellen naar voor komen - positieve voorstellen, mijnheer Noppe - waar we zeker en vast ook graag samen oppositie en meerderheid over gaan debatteren. Maar het verbaast ons, dat er twee punten niet in het beleidsplan staan, bv. het streven dat alle schoolomgevingen autoluw worden.

En dit in combinatie met een verbod op vrachtvervoer van + 3,5 ton in de omgeving van scholen tijdens piekuren van het schoolverkeer. Dat is een zeer concreet voorstel, dat je eigenlijk in het beleidsplan kan opnemen, mijnheer Noppe. Dus nog een punt. Absolute voorrang aan fietsers op de ronde punten van De Ster en het zwembad. Er zijn aan het zwembad al te veel ongelukken gebeurd. Ik denk dat er, op dit moment is daar onduidelijkheid. Ik denk dat daar, het is een Gewestweg, dat weten we. Maar we kunnen ons niet inbeelden, dat de burgemeester niet over het gsm-nummer van minister Weyts beschikt om aan te dringen op een snelle oplossing, zodanig dat daar duidelijkheid komt en dat daar dus ook absolute voorrang voor fietsers zou gelden. En ik besluit met mijn laatste punt en eigenlijk het punt, waarvoor wij absoluut de prioriteit willen geven, dat is de strijd tegen armoede. We hebben deze week aan scheidman Heyrman 872 petitie's overhandigd. Mensen, die vinden dat de strijd tegen armoede de absolute prioriteit in onze stad moet zijn. De noden zijn groot. 1 kind op 5 groeit op in armoede. Ik ga niet alle punten, alle cijfers nog eens opnoemen. Betaalbaar wonen is daar een belangrijk gegeven in. Wij hebben het er al over gehad. Maar inkomen is ook cruciaal. Een gegarandeerd inkomen boven de armoedegrens. Dus vandaag ligt het leefloon voor heel wat mensen ver onder die Europese armoedegrens. De federale regering had beloofd om dat in orde te brengen met een N-VA-minister als bevoegde minister. Daar is de voorbije 6 jaar niets rond gedaan. In het beleidsplan staat "het systeem van aanvullende steun wordt geëvalueerd en wordt bijgestuurd". Onze concrete vraag aan het stadsbestuur "wil dat zeggen, dat men die aanvullende steun niet verder blijft garanderen of wat bedoelt men daarmee?". Want wij vinden het wel een belangrijk gegeven, dat die aanvullende steun wordt gegarandeerd. We vinden het ook positief, dat het stadsbestuur de automatische rechtentoekenning verder wil uitwerken, maar iedereen weet, dat niet alle rechten automatisch kunnen toegekend worden. En daarom is het belangrijk, dat je ook in alle wijken buurthuizen opricht, waar eigenlijk alle ja, organisaties die bezig zijn met armoedebestrijding, zowel op het vlak van werk, op het vlak van energie, op het vlak van ziekenfondsen, Kind & Gezin, enz..., dat die daar een aanspreekpunt en een overlegpunt hebben. Dat is een zeer concreet voorstel, mijnheer Noppe, dat wij zouden willen doen naar het stadsbestuur. Het is een voorstel, dat in ons programma staat. Eigenlijk van wijkcentra uit te bouwen, zodanig dat de drempel, die er nog altijd bij heel veel mensen is om naar het Welzijnshuis te gaan, omdat je die drempel wegneemt om met de mensen van het Welzijnshuis eigenlijk concreet naar de buurten en de wijken te gaan. Maar ook daar vinden we jammer genoeg niets over in het beleidsplan. Maandag gaan we ons voorstel indienen om niet langer water af te sluiten in onze stad. Ik ga er dan ook niet verder op ingaan, maar ook dit vinden we toch wel belangrijk.

Iets wat we ook niet terugvinden in het plan is de problematiek van de lege brooddozen in de scholen. Als je weet en steeds meer hoort van leerkrachten, dat kinderen zonder eten naar school komen, dan vinden we het absoluut een belangrijk gegeven, dat dit in het beleidsplan staat, dat de stad ervoor gaat zorgen en oplossingen gaat uitwerken om ervoor te zorgen, dat alle kinderen in onze stad 's middags van een gezonde maaltijd kunnen genieten. En wij vragen ons af waarom dat ook niet in het beleidsplan staat. Dus samengevat, van een beleidsplan verwachten wij heel concrete doelstellingen en die ontbreken volgens ons in 90 % van de gevallen. En wij hebben al een aantal positieve voorstellen gedaan, mijnheer Noppe, om dat verder aan te vullen. En ik denk dat we daar verder over kunnen debatteren. Bedankt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik zie dat ...

VAN DER COELDEN: Over de werkzaamheden, voorzitter.

VOORZITTER: Ja?

VAN DER COELDEN: We waren er in feite op voorzien, dat we eerst een algemeen debat gingen hebben en dat er dan nog beleidsterrein per beleidsterrein of schepen per schepen nog de mogelijkheid ging zijn om te interpelleren. Nu had ik gisteren in de wandelgangen vernomen, dat dat niet de intentie was van het Vlaams Belang. Dat dat ook niet de intentie was van CD&V. Ik weet niet wat Jef van plan is. Ik weet niet wat de meerderheidspartijen van plan zijn. In ieder geval, allé, ...

VOORZITTER: Ja.

VAN DER COELDEN: ... Ilse en Christel zouden nog willen tussenkomen. Maar het lijkt mij ongelukkig dat dat zou gebeuren ...

VOORZITTER: Absoluut, ja.

VAN DER COELDEN: ... na het algemeen debat. Dus ...

VOORZITTER: Maar we gaan dat ook doen zo. Dat was een mogelijkheid.

VAN DER COELDEN: Ja, ja, maar de vraag is om het nu ... Allé, als wij de enige zijn die in een tweede ronde willen interpelleren, is het beter denk ik dat het nu gebeurt.

VOORZITTER: Nee, dat is goed. We gaan dat nu ook doen. Dan kunnen de schepenen ook ineens en bloc beantwoorden. Goed. Dan geef ik het woord eerst aan mevrouw Bats, als dat oké is?

BATS: Prima. Voorzitter, schepen Baeyens deze keer, want ik focus even alleen op cultuur. Uit uw beleidsprogramma blijkt eerst en vooral – gelukkig – dat er reeds besliste infrastructuurle werken mogen worden uitgevoerd. Dus dat wil zeggen, dat wij een nieuwe bibliotheek mogen verwachten, de ingang van het SASK zal eindelijk vorm krijgen en de geplande opnamestudio krijgt een plekje.

Een echte concrete visie, toekomstbeeld en een antwoord op de vele vragen uit het cultureel veld blijven wat uit. Ik weet het, het hoort bij het participatieproces, maar het basisprogramma toont weinig concrete ambitie en heeft niet echt de bedoeling om Sint-Niklaas als grote cultuurspeler tussen de drie grote steden verder identiteit te geven. Het grote verschil zal niet gemaakt worden, vrezen we. Er wordt vastgehouden aan de sterke tradities, ook gelukkig. De academies, schouwburg, het mercatormuseum, het cultuurcentrum, vrije ateliers worden terecht gekoesterd. Er wordt nu wel nog zonder enig structureel voorstel gesproken over de samenwerking met semiprofessionele kunstpartners en er wordt gesproken over intelligent gebruik van infrastructuur. En er komt een extra cultuuraanbod voor tieners en jongeren. Al is het hier denk ik ook niet de bedoeling om de kar echt te trekken. Maar, in deze fase blijft het allemaal wel nog wat algemeen. Voorzichtig wordt de dringend te renoveren infrastructuur van het cultuurcentrum aangehaald, maar ook hier weer moeten we nog afwachten of er effectief iets zal gebeuren deze legislatuur. Dat zal afhangen van de keuzes, die wel of niet gemaakt zullen worden op het einde van het jaar. In een paar zinnen kon ik bijna volledig citeren wat de volgende 6 jaar op cultuurgebied zal gebeuren. We vrezen dus, dat we als stad de grote vernieuwingsgolf op vlak van cultuurbeleving wat zouden kunnen missen. Alles kan misschien te veel op de lange baan worden geschoven. We missen heel wat verwachte voorstellen en stellen ons vele vragen. Ik start even met de vragen. Komen er effectief extra middelen voor het cultuurcentrum? Dat zal blijken. Er wacht ons bv. de dringende renovatie en modernisering van de schouwburg. We hadden het er al over en u zei het zelf ook al. Wie de meest hedendaagse technieken niet heeft, zal in de toekomst de grote producties niet meer kunnen ontvangen. En komt er echt dat broodnodige tweede podium? Alstublieft, laat dat dan ons eerste grote voorstel zijn. Er komt ook hopelijk een duidelijke visie op het museumbeleid. Het mercatormuseum mag verder bloeien. Joepie uiteraard. Maar hoe zullen de andere collecties evolueren? Wat zal er gebeuren met de site Zwijgershoek? Zal er genoeg financiële ruimte worden vrijgemaakt voor een degelijk toekomstplan? En dan bedoel ik zowel de inhoud als de looks. En dan is er de complete stilte rond het tentoonstellingsbeleid. Het lijkt een beetje of u dat bent vergeten. Ik veronderstel, dat er nog tentoonstellingen komen. Ik mag het hopen. Hoe wil Sint-Niklaas zich in de toekomst in het landschap van de beeldende kunsten poneren? Welk publiek wil jij aantrekken? Hoe tonen we ons aan de rest van ons land en de buurlanden? Want Nederland is zeer dichtbij. Iedereen weet ondertussen, dat een merk, dus ook een stadsmerk, duidelijk moet zijn. We kunnen niet van alles een beetje blijven. Worden de socio-culturele verenigingen nog verder ondersteund in de toekomst? Het staat ook niet zo duidelijk beschreven. Behalve het luik over de vrijwilligers kon ik daar niets over terugvinden.

Maar, uiteraard geven we graag nog een keer onze prioriteiten mee. Ik hoop dat we ze dan ook mogen terugvinden in uw definitief plan. Wat willen wij graag? Nog eens kort, ik zei het al in de commissie. Cultuur moet voor iedereen toegankelijk blijven. Dus het behoud van de kansenas blijft essentieel. De dringende nood aan meer ruimte voor professionele podiumkunsten moet echt worden aangepakt, alstublieft zo snel mogelijk. De herbestemming van de salons mag niet op de lange baan worden geschoven. Het mag geen leegstaand pand worden met een toekomstplan in 2035. We zullen blijven aandringen om snel werk te maken van een aantrekkelijk museumplein, park op Zwijgershoek en uiteraard met een oplossing voor de parkeerdruk daar. Vergeet alstublieft de tentoonstellingen niet. En dan nog twee concrete extra voorstellen. Ik denk speciaal voor mijnheer Noppe. Sint-Niklaas heeft veel troeven om zich te positioneren als Vlaamse literatuurstad. Ook daarin, ook daar kan ik niets van terugvinden in het programma. We hebben genoeg schrijvers in het heden en het verleden waar we mee kunnen uitpakken. En jong en nieuw literair talent hebben we ook in grote getallen. Die moeten in onze stad meer gekoesterd worden. Eventueel begeleid naar uitgave of iets. Daar hebben we het nog over. En dan, als laatste, omdat het nieuwe bestuur graag een visie wil ontwikkelen tot 2035, willen we al vragen om al een beetje te sparen en in het meerjarenplan rekening te houden met de viering van de 100e verjaardag van de exposition des arts décoratifs. Dat is in 2025. Het geeft de kans aan Sint-Niklaas om zich opnieuw, eindelijk en nog meer te profileren als dé art-decostad. Dat zou anders een gemiste kans zijn. Voilà, dat was het. We hopen dat u onze concrete voorstellen zal meenemen en dat we genoeg input gaven. Voilà.

VOORZITTER: Ik dank mevrouw Bats. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Geerts. Ladies first.

GEERTS: Mevrouw de voorzitter, ik ga toch maar van start gaan, zodat u ondertussen uw meerderheid, u kan al ondertussen uw meerderheid terug voltallig maken. Collega's, ik moet toch wel zeggen bij de zaken, die ik ga aanhalen, dat ik mij daar in overgrote mate geïnspireerd heb op het werk, dat Willem De Klerck ook al gemaakt heeft voor het bijzonder comité. Dus ik moet daarin eerlijk zijn en ik zal hem voldoende citeren. Willem begint met een analyse, die we vinden, een omgevingsanalyse, die we ook duidelijk vinden in het document, dat we gekregen hebben en waar hij een aantal pijnpunten aanhaalt. Hij concludeert in zijn tekst, die hij ook al voorgebracht heeft denk ik op het bijzonder comité "Tegenover al deze uitdagingen steekt het beleidsprogramma van de Groen-rechtse coalitie schril af. De sociale plannen van het stadsbestuur blijven steken in holle slogans en loze intenties zonder enige garantie op afdwingbaarheid".

En ik denk dat dat toch iets is, dat we allemaal hier eigenlijk al een stukje benadrukt hebben. Het moet concreter, want ja, het is té algemeen. Dus dat is toch wel iets, denk ik, waar jullie echt werk van moeten maken. En om dan ook maar in het rijtje van concrete voorstellen. Ik zie hier ook in de tekst van Willem en we hebben het ook op één van de commissie gehad, dat met de informatie, die we nu hebben, we het toch zo zou zijn, dat de meerderheid blijkbaar nog niet beslist heeft om die stedelijke dotatie, waar we de goede traditie hadden om die jaar per jaar toch met 3 % te laten toenemen, dat die beslissing nog niet genomen is. Dus dat is een concreet amendement. Maak alstublieft daar een beetje ruimte vrij. De noden zijn zo groot. Dat vinden we wel een hele belangrijke, want zonder dat groeipercentage van de middelen gaan we ons nog meer vastrijden. Zijn we nu met heel veel dingen het eens? Ah ja, zeker met 90 % van de intenties, die wel geformuleerd worden in het beleidsprogramma. Maar toch blijft daar een stuk honger. Want dan staat er zo de automatische rechtentoekenning, de uitbreiding van de sociale economiesite. Op een bepaald moment staat er ergens ook in het document tegenaan van de ongekwalificeerde uitstroom in het onderwijs. Ik heb dan zoiets van ja, het zou er nog aan moeten mankeren, dat we dat gaan stimuleren. Dus, we zijn het met heel veel dingen eens, maar we blijven ook op onze honger zitten van hoe ga je dat concreet aanpakken. In elk geval, met de meeste van de zaken, met die engagementen, zal u in sp.a een constructieve partner vinden om die zaken door te voeren. Maar wat natuurlijk nog belangrijker is, is wat er ook niet instaat hé. Ik val een beetje in herhaling. En daar heeft Willem De Klerck een heel mooie opsomming gemaakt van zaken, die echt onvoldoende uitgewerkt zijn. En ik zou, mijnheer Noppe, daar telkens heel gemakkelijk een amendement van kunnen maken. Bv. een amendement rond een concreet engagement tot verhoging van het aanbod van kinderopvang. Dat staat daar nu ook zo wollig hé. Investerings in de infrastructuur en laten voortbestaan van de gezinsopvang. Het zou er nog aan moeten mankeren, dat we dat niet laten voortbestaan. Allé, ge kunt dat ... Dus daar vragen wij een concreet engagement. Ook rond onderwijs. Wat wil men doen? Monitoring van de capaciteit en voortzetten van de dialoog. Het zou er nog aan moeten mankeren, dat we niet meer in dialoog gaan met het onderwijs. Dus ook daar ook vragen wij toch een veel concreter engagement. En ik ben blij, dat mijnheer Maes ook expliciet over die lege brooddozen begon. Wij hebben daar in de campagne ook heel wat aandacht voor gevraagd. Dus dat zal zeker ook een amendement zijn, dat we samen werk maken voor op zijn minst één gezonde maaltijd voor de kinderen op school. En dan natuurlijk iets wat hier ook al een aantal keren gezegd is, maar waar ik toch wel heel zwaar aan til, is dat natuurlijk rond heel dat zorgpunt Waasland.

Kris Van Der Coelden heeft bij het begin van deze legislatuur onze ontgoocheling uitgedrukt, dat de partij Groen dat niet heeft opgenomen, het voorzitterschap en dat ging ons zeker niet om de figuur, die nu wel naar voorgeschoven wordt. Maar we zouden het een veel natuurlijker zaak gevonden hebben, had dat bij de schepen van sociale zaken gezeten. Komt daarbij, dat wij lezen op pagina 38 – het is hier al vermeld – efficiëntiewinsten. Wel, nog niet langer dan deze ochtend was er heel wat debat, ook in de pers, zegt men zelf vanuit het zorgnet Icuvo “het is niet 5 voor 12 voor die sector, het is al 5 na 12”. En ik wil eigenlijk graag vanavond weten van de schepen, wat men bedoelt met die efficiëntiewinsten. U zal, denk ik, ... (overschakelen naar bandopname 7) ... daar geen partner hebben in de sp.a. Integendeel, wij moeten meer investeren in zorg en niet op gaan besparen. En wij hebben zo ook een beetje het gevoel, maar ik kan mis zijn, we hebben een beetje het gevoel, dat jullie ... Ja, neen. Dat jullie dat eigenlijk ... Wel, mijnheer Buysrogge, ik weet nu van veel dingen niet veel hé, maar van de ouderenzorg weet ik nu per toeval misschien ietske meer dan u. En ik kan u zeggen, dat het overal 5 na 12 is en vanuit onze partij vinden we dat heel belangrijk, dat er meer geïnvesteerd wordt in de zorg voor ouderen. Dat is een punt. Nee, maar ik wil het dan graag horen ... Voorzitster, mag ik uitspreken? Ik wil het dan graag horen. Misschien zegt de schepen straks “die efficiëntiewinst, dat hebben we wat ongelukkig uitgedrukt, dat gaan we daar zeker uit weghalen”. Maar nog erger, we hebben zowat het gevoel – en daar rond dat gevoel en daar zijn we misschien mis – dat het jullie eigenlijk allemaal niet zo interesseert. Er zijn vergaderingen geweest – ik zal het ... - er zijn vergaderingen geweest rond de RPR van 1.600 personeelsleden, waar niemand van het schepencollege aanwezig was. Il faut le faire. Dat geeft ons geen goed gevoel. Dan zijt ge er niet mee bezig. 1.600 personeelsleden en niemand van het schepencollege vindt het de moeite waard om aanwezig te zijn. Dan moogt ge ons toch niet kwalijk nemen, dat we daar een beetje een ongemakkelijk gevoel bij hebben. Ik weet het niet hoor. Ik vind dat niet normaal. Sociale dienstverlening, het is hier ook al gezegd, daar vragen wij duidelijk een concreet engagement tot uitbreiding van de personeelsinzet. Ge verwijst er wel naar, maar daar komt geen concreet engagement. Hetzelfde voor de schuldhulpverlening. Daar zullen wij dan ook via amendementen concrete engagementen vragen. Wij vragen ook een concreet engagement voor een horizontale armoedetoets, zodanig dat bij heel het beleid we toch telkens kunnen kijken wat betekent dat nu voor mensen in armoede. Ook gerelateerd aan nieuwe leefvormen en dergelijke. Dus dat moet toch wel wat ruimer opgenomen worden. Wij vragen ook een concreet engagement om verder pleegouders te ondersteunen. We vinden dat niet met zoveel woorden in het document. We vragen ook een concreet voornemen om te werken aan een volwaardige nachtopvang voor daklozen.

We hebben daar met de schepen een interessant gesprek over gehad in de commissie, maar heel veel verder dan “we zullen het eens overleggen op Waas niveau” zijn we niet geraakt. Beste mensen en misschien ben ik weeral mis, het zou kunnen, maar ik vind geen letter over energiearmoede. Maar laat ons hopen dat ik mis ben. Laat ons hopen dat ik mis ben. Niettegenstaande er meer dan 4.000 gezinnen gas en elektriciteit verbruiken aan een sociaal tarief. Waarschijnlijk ben ik mis, heb ik erover gekeken, maar wij zullen hoe dan ook een heel concreet engagement vragen en een amendement indienen rond energiearmoede. Hetzelfde rond mobiliteitsarmoede. Er is bijzonder en we hebben - dat dient ook gezegd - in de commissie van schepen Carl rond mobiliteit heel wat uitleg gehad, maar ik kijk vooral naar de sociale component van mobiliteit. Wij vragen een concreet engagement voor de vervoersbehoeften van mensen, die minder mobiel zijn in al zijn variëteiten die aanwezig zijn. Dus, ook daar blijft het voor ons, is het echt onvoldoende. Terwijl 1 op 4 kinderen opgroeien in gezinnen in armoede is er in het document nauwelijks, nauwelijks aandacht voor kwetsbare jongeren. Ik kan geen 2, 3 concrete maatregelen noemen. Ik vind ze niet. Maar misschien ben ik mis en heb ik het niet goed gelezen. Dus in de vetste kinder- en jeugdstad mag echt best wat meer aandacht komen voor de kwetsbare jongeren. En wij vinden dat het toch allemaal wat te veel op het klassieke jeugdwerk gefocust is. De hervorming van de kansentas hoop ik dat we dat in alle transparantie kunnen doen. Ja, men zegt de werkgroep gaat aan de slag tegen 2020. We begrijpen niet zo goed, waarom dat niet direct kan. De conclusie, want het is een hele analyse, die ook Willem De Klerck gemaakt heeft ... Ik citeer even zijn conclusie “Dat de sociale reflex niet in het DNA van Groen-rechts zit mag duidelijk zijn. En hoewel Groen Sint-Niklaas zichzelf graag overtuigt van het tegendeel, wordt stilaan duidelijk hoe zwak het zijn stempel wist te drukken op dit beleidsprogramma”. Op tientallen punten blijven wij op onze honger zitten en hopen wij – en dat is dan ook het goede aan de avond als deze – hopen wij en zullen wij daar ook proberen mee constructief aan te werken, dat er toch nog meer expliciete accenten, sociale accenten komen. En Willem De Klerck was zo vriendelijk om even in jullie programma te gaan, kwestie van te helpen. Ook wij willen helpen. Niet alleen de Jos, ook wij. En ik zal u even voorlezen. Dus Willem De Klerck heeft het verkiezingsprogramma van Groen geanalyseerd en heeft dan aangevinkt die zaken, waar wij van hopen, dat jullie in de volgende maanden nog extra inspanningen doen. Uitbreiding van de personeelsinzet in de sociale dienstverlening, dat zorgpunt Waasland echt uitbouwen en in publieke handen houden en niet alleen maar om te besparen. Blijven inzetten op individueel en groepsvervoer voor personen met een beperking.

Voldoende budget voorzien voor sociaal beleid en armoedebestrijding door een verhoogde stadstoelage, onderzoeken van de invoering van praktijktesten op de huur- en arbeidsmarkt, het aanbod kinderopvang verhogen, effectief verhogen, het schoolparticipatiefonds verderzetten en extra middelen voorzien en kinderen in moeilijkheden blijven steunen. Dat zijn punten, die in heel veel van onze programma's voorkomen en waar wij toch wel, vooral dan, naar bepaalde partijen kijken om daar extra werk van te maken. Ik denk, ja, ik weet niet goed of ik dit document positief of negatief moet formuleren, omdat het natuurlijk, het is te algemeen. Wij kunnen er te moeilijk mee aan de slag. Het is te wollig, te algemeen en wij hopen in elk geval met de inspraakronde, dat je dat dan ook een stuk kan concretiseren. Daar ben ik natuurlijk, daar blijf ik ook wel een beetje op mijn honger zitten. Ik heb aan twee schepenen heel expliciet gevraagd van – ik denk aan schepenen Buysrogge en aan schepenen Heyrman – van is er nu een plan, want er gaat enorm veel informatie op jullie afkomen en ik heb gevraagd van is er een plan van hoe ga je dat in hemelsnaam allemaal verwerken. En tot mijn grote verbazing hebben ze alle twee gezegd dat er nog geen plan is. Dus dat vind ik heel raar. Dat zal in elk geval een heel moeilijke oefening worden. In elk geval zullen wij aan al die sociale noden, die hier vermeld zijn, zullen wij toch ook proberen de stem te zijn van die mensen, die daardoor gevat zijn. Dus we zijn eigenlijk een beetje in blijde verwachting van het moet anders, maar het moet vooral beter en concreter.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. En dan geef ik tot slot nog even ... Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik wil gewoon ter attentie van collega Callaert zeggen, dat als ik hem daarmee een plezier kan doen, dat ik volgende maand of maandag al een kussen meebreng, dan ligt hij nog gemakkelijker.

VOORZITTER: Ja, is er nog een ... Ja, ik ga eerst nog het woord geven aan de heer Van Peteghem, dacht ik dat die ook nog ... Ah, niet meer tussenkomt, oké. Ja, oké, excuseer. Dan is het woord aan mijnheer Huys.

HUYS L.: Voorzitter, dank u. Collega's, ik wil even tussenkomen in verband met twee zinnen op pagina 26. Misschien een kleine passage, maar met belangrijke gevolgen. Ik citeer "We gaan niet op het sluiten van overwegen, indien er onvoldoende of te weinig realistische alternatieven zijn. Het stadsbestuur is geen voorstander van een 3^e spoor, zolang er geen businesscase, noch duidelijkheid is over de ruimtelijke, sociale, economische en mobiliteitsimpact". In de gemeenteraad van april 2018 werd er door de oppositie gesuggereerd om oplossingen te vinden voor de gevaren aan de spoorwegovergangen. Want ook Infrabel vindt die overgangen gevaarlijke punten. Ik heb toen wat cijfers opgevraagd bij de politie.

Buiten het feit, dat bepaalde spoorwegovergangen met een helling voor problemen konden zorgen bij ijzel, vooral voertuigen met achterwielaandrijving, zeggen de cijfers iets anders. Uit de cijfers van de politie blijkt, dat enkel in 2014 één en in 2015 drie ongevallen met lichamelijke letsels gebeurden aan drie verschillende overwegen. Deze waren het gevolg van de kruising van het fietspad met de weg. En in 2013, 2016 en 2017 gebeurde er zelfs geen enkel ongeval met lichamelijk letsel. Zijn dit dan zeer gevaarlijke punten? De N-VA vreest voor de sociale en economische gevolgen van het afsluiten van alle overwegen, zelfs al deze overwegen worden vervangen door tunnels of bruggen, waar het mogelijk is ten minste. De spoorlijn loopt immers dwars door alle centra van onze deelgemeenten en als we even in andere steden en gemeenten kijken, dan stellen we enkel negatieve ervaringen vast. Het mag niet de bedoeling zijn, dat de dorps- en stadsgemeenschap letterlijk in twee wordt verdeeld. En wat met de mobiliteitsgevolgen? Volgens ik verneem, zou aan de westelijke kant van de stad er slechts twee oversteken overblijven, zijnde één brug ter hoogte van Duizend Appels, de huidige brug van de westelijke tangent. Dit is geen realistisch alternatief. Met andere woorden, als iemand van de Bosstraat op de koffie wil gaan bij zijn vriend in de Populierenwijk, dan zal hij via Duizend Appels of de Valk moeten rijden. Toevallig twee buurten, die nu al kreunen onder het vele verkeer. En dan het derde spoor. Mijnheer Maes, het derde spoor, het spoor dat ABLLO zo positief vindt. Het goederenverkeer zit hem vooral – lijkt mij toch – tussen de havens van Zeebrugge, Gent en Antwerpen. De vraag is in hoeverre een derde spoor tussen Lokeren en Sint-Niklaas voor meer capaciteit zal zorgen? Is er dan echt zoveel nood aan goederenverkeer tussen Lokeren en Sint-Niklaas? We zijn voorstander voor meer spoorcapaciteit voor reizigers en goederen, omdat de trein een interessant alternatief is voor het vele auto- en vrachtverkeer in het Waasland. Maar ten koste van wat? Als Infrabel zijn plannen hierover zou uitvoeren, zouden er heel veel gezinnen hun huis verliezen. Als de fly-over 6 m of meer breder wordt in het stadscentrum wordt de Spoorweglaan dan nog leefbaar? En dan heb ik het nog niet over de kostprijs van de vele onteigeningen van woningen en verbouwingen van onder andere een gloednieuwe brug. Zou een ijzeren Schelde langsheen de E34 dan geen alternatief kunnen zijn? Een nieuwe spoorlijn tussen de drie Vlaamse havens, die de goederentreinen niet langer al dan niet met gevaarlijke producten door onze dorpskernen laat denderen. Collega's, willen we deze hoge prijs betalen voor het openbaar vervoer? De N-VA is dan ook tevreden, dat Groen en Open Vld het met ons eens zijn. Ik hoop dan ook, dat de oppositie ... Ik nodig dan ook de oppositie uit om over dit specifieke onderwerp zich bij ons aan te sluiten. Dank u.

DE MEYER: Voorzitter, persoonlijk feit!

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Ik ... Ja, ik had eerst nog ...

DE MEYER: Persoonlijk feit, mevrouw de voorzitter!

VOORZITTER: Ja, maar ik had eerst nog een tussenkomst of de hand gezien van ...

DE MEYER: Persoonlijk feit op dit punt. Ik ben het enige lid van de oppositie, die destijds is tussengekomen over de spoorwegovergangen. En aangevuld door collega's. Maar ik voel mij onmiddellijk geroepen, ik voel mij onmiddellijk geroepen om daarop te reageren.

VOORZITTER: Oké.

DE MEYER: Als collega Huys destijds geluisterd heeft, ik zeg niet goed geluisterd, maar gewoon geluisterd, dan heeft hij minstens gehoord – en hij kan het verslag raadplegen – dat ik geen pleidooi gehouden heb om de spoorwegovergangen daar af te schaffen, maar wel om in gesprek te gaan met Infrabel. Want de collega zal misschien ook vernomen hebben, dat destijds de Vlaamse minister voor mobiliteit en openbare werken daar toch ook deels voor gepleit heeft. U weet, mijnheer Huys, wie die Vlaamse minister is. Een partijgenoot van u. Maar zeggen dat daar geen gevaarlijke situatie is aan de spoorweg 's morgens en om 16 uur in Belsele, dan nodig ik iedereen van u toch eens uit om in overleg te gaan en om te luisteren naar de ouders van de kinderen, die daar naar school gaan en wiens kinderen over de spoorweg moeten. Ik passeer daar heel regelmatig 's morgens rond 8 uur. Gelukkig gebeuren daar bijzonder weinig ongevallen en laat ons hopen dat het zo blijft. Maar ik zou ook graag hebben, dat we dat in de toekomst kunnen vermijden, zowel in de Kerkstraat als aan de Kleemstraat. Op dit moment is daar een bijzonder gevaarlijke situatie en ik zou het bijzonder appreciëren, mocht er in de beleidsnota nog een aantal elementen opgenomen worden om er ons van te verzekeren, dat die overgangen voor de fietsers en de voetgangers in de toekomst veilig blijven of meer veilig worden en dat daar nooit ernstige ongevallen of minder ernstige ongevallen moeten gebeuren. Dat is een oproep naar de meerderheid toe om daar zeker een passage op te nemen hoe de zachte weggebruiker kan beschermd worden.

VOORZITTER: Ja, ik dank u, mijnheer De Meyer.

DE MEYER: En voor de rest apprecieer ik altijd intellectuele eerlijkheid.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Ook voor mij een positief woord over de inspraak voor burgers. Heel fijn. Maar het gaat een leertraject zijn, is niet erg zolang we maar ieder jaar beter worden. Ook in het beleidsprogramma heb ik toch links en rechts en ook af en toe in het midden een paar fijne passages gezien. Dan denk ik vooral aan aandacht voor het psychisch welzijn, dat er ook wel heel belangrijk in wordt. Ik bedoel, er komt meer en meer druk op onze samenleving, op burgers. Maar ik ben ook benieuwd hoe we dat de komende 6 jaar gaan aanpakken.

Ik denk ook de focus op street art, waar collega Lore heel veel allé, ook mee aan de kar getrokken heeft. Niet alleen aan de spoorwegbruggen, maar ook om iets op die Grote Markt te doen. Die grote massa stenen. Bossen, ben ik ook heel benieuwd hoe concreet het allemaal gaat worden. Maar ik wil toch nog een paar zaken aanhalen. Drie dingen. Het woord jeugd valt 20 keer in het beleidsprogramma, wat heel positief is. Maar dan toch senioren, een woord dat toch iets minder valt. Maar bon, het is een beleidsprogramma. Het gaat vooral interessant zijn als de BBC er is. En in die BBC wil ik inderdaad wel zien, dat er voldoende middelen voor zowel jeugd als voor de senioren gaat gaan. Op de commissies ben ik twee keer tussenbeide gekomen als het gaat over een stukje stadsidentiteit en inclusie en het beeldverhaal. En velen gaan mij opnieuw horen afkomen. Maar ik denk dat het heel belangrijk is. We zijn met duizenden inwoners in Sint-Niklaas. Die komen allemaal van heinde en ver. Waar wij een gezamenlijk verhaal hebben. Dat wij een gezamenlijk symbool hebben, waar wij ook meer sociale cohesie hebben. En waar Ieper een Flanders Fields Museum heeft of Oudenaarde een Ronde van Vlaanderen-museum of een Eiffeltoren in Parijs zou ik toch ook echt wel een oproep willen doen om iets te voorzien, hetzij in het beleidsprogramma, hetzij in de BBC om ja, naar een soort van traject te gaan naar inderdaad een Sinterklaasmuseum of een ballonmuseum of een Reynaert De Vos-museum of centrum, you name it. Dat wij als inwoners van Sint-Niklaas echt wel een gezamenlijk iets hebben, een gezamenlijk verhaal. Want ik denk dat we dat iets te veel missen. Laatste puntje, wat ik nog wou zeggen, was over economie. Ik mis een stukje de link naar nieuwe economie. We gaan geen sociaal paradijs kunnen opbouwen als we de trein naar de nieuwe economie gaan missen. Dat is niet alleen maar IT, maar ook een stukje naar China kijken. En allé, het is misschien al iets té concreet, maar kunnen we niet een soort van hogeschoolopleiding economie, boekhouden of IT naar het Waasland brengen, hier in Sint-Niklaas uiteraard? En kunnen we ook niet meer aandacht hebben, een soort van economisch verzusteringsverband met China, aangezien dat dat toch ook wel één van de grote spelers gaat worden de komende decennia?

VOORZITTER: Dan geef ik nog het woord aan mevrouw Baeten.

BAETEN: Als jongste raadslid kan ik qua jeugd en jongeren alleen maar een pluim geven aan de schepen, want de aandacht is heel groot in het programma hiervoor. 28 keer wordt het woord jeugd en jongeren vernoemd, wat heel veel is. Maar als sociaal werker maak ik mij zorgen over de aandacht van andere groepen. En dan heb ik het niet over de zorg, over dat het soms weinig concreet is, want dat is hier al gezegd of dat we niet altijd weten hoe of op welke manier de beleidsvoorstellen zullen worden uitgevoerd, maar de aandacht die ontbreekt en die niet zo groot is als het bv. over jongeren gaat.

Die rode draad qua diversiteit en inclusiviteit denk ik dat soms toch eens aangescherpt moet worden. En ik heb het dan over senioren. Twee keer komt het woord senioren maar voor in dit programma, terwijl jeugd 28 keer wordt vernoemd. En ik denk, gekeken op de zorgnood die er is, de eenzaamheid die Frans ook al aanhaalde en de vergrijzing, dat dit toch veel meer in het programma moet ... Er werd daarjuist gezegd, waarom moet ge het nu nog bespreken? We hebben natuurlijk ook met mensen in gesprek gegaan. We zijn ook met een achterban ... En het is echt een zorg bij heel veel mensen, dat ze het gevoel hebben, dat ze niet vertegenwoordigd worden in dat programma. Dus ik wou dat toch zeker benadrukken. Ook als het gaat over personen met een beperking wordt hier weinig over gezegd. Wel, dat het in het diversiteitsplan komt en dat er rond sport iets wordt gedaan, maar ook wat tewerkstelling of ja, veel inclusiviteit en toegankelijkheid mis ik daar echt wel, concrete zaken. En wat ik in de vorige gemeenteraad had gezegd, als het over slachtoffers gaat van seksueel misbruik of andere feiten, psychische hulp. Er zijn zoveel noden. Ik vind daar heel weinig concreets in. En ik wil toch zeker de schepenen, die daarvoor bevoegd zijn, aandringen om dat op eenzelfde niveau te doen als voor jeugd en jongeren wordt gedaan.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Baeten. Dan stel ik voor om de zitting nu 10 minuten te schorsen voor sanitaire stop en omdat iedereen naar beneden moet, gaan we dat 10 minuten doen.

SCHORSING

VOORZITTER: Dan is de zitting terug geopend. En voor de commentaar op de algemene tussenkomsten geef ik eerst het woord aan de burgemeester, daarna zullen de schepenen, zullen we het rijtje van de schepenen afgaan van rechts, mijn rechts naar links, jullie links naar rechts. Ja?

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Maar ook mijn dank aan alle raadsleden, die zijn tussengekomen in dit debat. Ik moet zeggen, de toon was heel sereen. En ik moet ook zeggen, dat qua inhoud, argumentatie voor en tegen, bedenkingen, vragen, dat dat toch een hoogstaand debat mag worden genoemd. En ik ben in die zin ook blij als burgemeester, dat wij in deze raad dat hebben kunnen doen. Ik had stilletjes gehoopt of verwacht, dat in de commissiezittingen van maart of april dit zou gebeuren, maar ik begrijp, de oppositie houdt de kaarten nog wat tegen de borst en wil natuurlijk het debat en het politieke debat voeren tijdens de plenaire raadzitting zelf.

Ik wil toch nog even onderstrepen, het verschil, eigenlijk het fundamentele verschil tussen het document waar wij vorige maand kennis van hebben genomen en waarover wij nu debatteren en de Witbroeken, de Witboeken die in het verleden aan ... Ja, de Witboeken die in het verleden aan de raad werden voorgelegd. Dus Witboeken, die inderdaad werden voorgelegd in meestal januari of februari, waar dan kon geamendeerd worden. De klassieke parlementaire stijl zou je kunnen zeggen, die dan finaal werden goedgekeurd. Dat was meestal zoals nu eind april dus in de vorige bestuursperiodes. We hebben nu met deze meerderheid bewust gekozen voor een andere methode. Bewust gekozen, omdat wij inderdaad ook het luik participatie van de bevolking en niet alleen van adviesraden en belangengroepen ernstig wilden nemen en ook op een andere manier dan in het verleden willen aanpakken. De vorige bestuursperiodes hebben de opeenvolgende stadsbesturen ook ernstige inspanningen geleverd om inzake de consultatie van de bevolking nieuwe methoden te gebruiken. En dat is ook geapprecieerd geworden. De stadsmonitor, die in alle Vlaamse centrumsteden en de jongste editie 2017 ook voor alle steden en gemeenten in Vlaanderen werd afgenomen, heeft dat ook aangeduid. Wat Sint-Niklaas betreft, is het zo dat tussen 2014 en 2017 van 24 naar 35 % van de bevolking heeft gezegd van "wij voelen eigenlijk ons echt au sérieux genomen, de consultatie die het stadsbestuur organiseert die appreciëren wij, dit is voldoende". Het is onze ambitie niet alleen om dit cijfer te behouden, maar uiteraard om ook te versterken. En wij willen dat versterken door ook dus de nieuwe technieken te gebruiken. In vergelijking met laat ons zeggen de parlementaire technieken van het verleden gaan wij nu actief naar de bevolking toe. Collega Noppe heeft aangeduid hoeveel reacties er 6 jaar geleden kwamen van individuele burgers op het Witboek. Wij gaan actief naar de bevolking toe met de straatgesprekken. Wij nodigen ze uit op de opengesprekstafels hier in het stadhuis gisteren. Volgende weken en maanden nog in de deelgemeenten en in Kasteel Walburg. Er is inderdaad ook naar de belangengroepen, naar de adviesraden nog steeds de mogelijkheid om daarop te reageren. En alles wat ook u, beste collega's, de voorbije 3 uur naar voor hebt gebracht, alle suggesties aan concrete invullingen van ons beleidskader, dat in dit beleidsprogramma is vervat, dat zullen wij verwerken. Er zijn diverse vragen gekomen. Mevrouw Geerts heeft dat gezegd van ja, wat gaan jullie daar nu mee doen. Het is de bedoeling, collega's, ik heb dat ook al eigenlijk aangegeven met zoveel woorden toen collega Van Der Coelden mij daar 2 maanden geleden over ondervroeg, in een rapport van alles wat dus de voorbije weken met de straatinterviews en gisteren hier in het stadhuis, maar ook de komende weken nog zal naar voor worden gebracht.

Wij gaan daar een omstandig en goed gedocumenteerd rapport van maken, dat wij uiteraard willen linken aan de tien hoofdstukken van ons beleidsprogramma en de 50 actieplannen, die in dat beleidsprogramma vervat zijn. Collega's, ik wil uiteraard de woordvoerders van de meerderheid bedanken voor de waardering en de steun, die zij geven aan dit document. Ik had natuurlijk niet anders verwacht, want ze hebben erover meegedacht en meegeschreven uiteraard. Maar ik dank dus ook de leden van de oppositie, die suggesties, ideeën en concrete voorstellen hebben naar vorgebracht. Ik moet wel zeggen, als ik sommigen van jullie aan het woord hoorde, dacht ik ja, misschien denkt men al of had men verwacht dat we nu in december waren. Dus, dat alles al concreet en kant en klaar en becijferd op tafel zou gelegen hebben. Maar dan hadden jullie waarschijnlijk gezegd van ja, college, dit is allemaal goed en wel en goed becijferd. Eén, wij delen die visie niet. Wij hebben kritiek op een aantal voorstellen. En de hele participatieronde naar de bevolking toe, dat is eigenlijk een lachertje, want jullie hebben eigenlijk alles al vastgelegd en er is geen discussie meer ... Je kan er wel over discussiëren, maar er is geen wijziging meer mogelijk. We hebben bewust gekozen voor een beleidskader met een aantal doelstellingen. Met ook een duidelijke visie, de richting waarin we willen gaan. Maar wij hebben heel bewust die concretisering, die verdere invulling, wij willen daarmee wachten om precies die input van de bevolking, van de inspraak en de participatieronde mee te krijgen. Als ik collega Wymeersch hoorde in zijn algemene tussenkomst, dan had hij eigenlijk gezegd van ja, eigenlijk hadden jullie die participatie niet moeten organiseren, want het is bijna letterlijk had hij gezegd "jullie hebben een mandaat gekregen als meerderheid op 14 oktober van de kiezer en ja, vanaf dan moesten jullie maar eigenlijk verder doorwerken aan een programma dat in het lang en in het breed alles tot in de puntjes heeft becijferd en jullie hadden dan beter een voorbeeld genomen aan een aantal andere steden in Vlaanderen, waar men dat wel gedaan heeft", volgens mijnheer Wymeersch, "en die hebben daar ook hun tijd over genomen". Ik denk dat hij dan impliciet verwijst naar de aanslepende onderhandelingen, die er geweest zijn in onder andere Antwerpen, Gent en Oostende. Maar, collega Wymeersch, u weet beter dan ik, dat dat niets te maken had met het becijferen van programma's en het maken van keuzes dan wel met het zoeken naar een meerderheid met verschillende partijen. En dat heeft toch wel in die drie steden, die drie centrumsteden enkele weken aangesleept en dat heeft toch ook wel ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: Nee, nee, nee, dat heeft toch wel een tijdje aangesleept. En nog eens, u hebt dat ook, denk ik, in januari gezegd. Wij hebben 48 uur erover gedaan om tot deze meerderheidsvorming te komen.

Ik moet zeggen ja, 6 en 12 jaar geleden en 8 jaar geleden was dat nog tijdens de verkiezingsnacht zelf beklonken. Collega's, ik wil nog eens aangeven dat dit een intermediair werkstuk is en dat inderdaad wij de keuzes ook cijfermatig zullen maken dus na de verwerking van de input, die wij hebben gekregen. En dat het moment van de waarheid voor ons, maar ook dan voor u en de werkelijke toetsing zal gebeuren in de bespreking van de financiële meerjarenplanning 2020-2025 eind december in deze raad. Ik wil het als burgemeester wat betreft de algemene replek ... (overschakelen naar bandopname 8) ... op de tussenkomsten van de 7 fracties daarbij laten. En ik stel voor, collega's, dat wij dan aan de verschillende schepenen wat hun bevoegdheidspakket betreft, het woord geven om verder te repliceren op de onderscheiden tussenkomsten, die er geweest zijn en die betrekking hebben op hun terrein. Dank u wel.

DE MEYER: Ik had één algemene vraag, als ik mag, voorzitter, aan de burgemeester.

VOORZITTER: Oké.

DE MEYER: Dat is gewoon de vraag, bij dit document in welke mate is hierbij rekening gehouden met de memoranda van de adviesraden, met de programma's van de andere partijen en met het werkdocument van de administratie?

BURGEMEESTER: Met die drie elementen – ik heb dat ook in februari aan mijnheer Van Der Coelden zo geantwoord – dus de partijprogramma's, die zijn daarvoor als basis gebruikt. Ook het administratief memoranda en de memoranda van de adviesorganen en de belangengroepen. En het hele document is in dialoog met het managementteam en het team beleidsondersteuning ook dus door het college uitgewerkt en voorbereid en uitgeschreven geworden.

VOORZITTER: Goed, dan dank ik de burgemeester en geef ik het woord eerst aan schepenen De Bruyne.

DE BRUYNE: Dank u wel, voorzitter. Goedenavond, collega's, ik ga proberen zo volledig mogelijk trachten te reageren op de verschillende tussenkomsten van de collega's van deze avond, waarvoor dank trouwens. En ik zal het in die volgorde doen. Het zal dan voornamelijk gaan of met betrekking tot het participatietraject, want dat is wel een aantal keer naar voor gekomen deze avond. Eerst en vooral, mijnheer Wymeersch, ik verdenk u er niet van de grootste ambassadeur te zijn van deze stad en daar verschillen wij een klein beetje van instelling, ja. Ik ben iemand, die fier is op zijn stad. Ik geef dat toe.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE BRUYNE: Ik ben trots op mijn stad, ja, ik ben fier. Ik ben geboren en getogen. Ik probeer dat ook uit te dragen. En dat is iets wat ik helaas een beetje mis in uw tussenkomst. Waar ik meer de opportuniteiten zie, ziet u misschien dan eerder tekortkomingen.

En zo ook bv. over het participatietraject, dat we aan het lopen zijn. Het stadsgesprek. U zegt “we vragen aan de kiezer wat erin moet staan”. Dat is trouwens niet correct. We hebben dat niet gevraagd aan de kiezer wat erin moet staan in ons beleidsprogramma. Laat het duidelijk zijn, het beleidsprogramma is het kader, waarbinnen gewerkt en geparticipeerd zal worden. En er is nooit of te nimmer gezegd, dat we van een leeg blad zullen starten. Dat is niet gezegd. We hebben gezegd we hebben 10 beleidsdoelstellingen, we hebben 50 actieplannen en dat is het kader, waarbinnen input kan gegeven worden. Zowel van inwoners, zowel van raadsleden als van de advies- en de dorpsraden. U zegt het is groots opgezet. Ik zie dat dan als een appreciatie, zijnde er zijn inderdaad al heel wat inspanningen geleverd door heel wat mensen trouwens, heel wat medewerkers. En die inspanningen, die hebben ertoe geleid, dat blijkbaar het stadsgesprek toch leeft. Dat het ja, over de lippen gaat. Dat het iets is, waar mensen naar uitkijken. Getuige ook de 120 mensen, die gisteren hier aanwezig waren in het stadhuis. Wat betreft de kostprijs, het studiebureau waar u over spreekt, meer met name Levuur. Ik kan u daar perfect de kostprijs van geven. Dat is 7.543,59 euro. Op de cent. Uiteraard zijn dat niet de enige kosten, die gemaakt zijn. Maar het is nu misschien al iets te vroeg om een overzicht te bezorgen van alle gemaakte kosten voor deze campagne. Maar ik beloof u, dat die in de commissie van augustus gepresenteerd zullen worden. Daar heeft u recht op als lid van de oppositie. Maar het is ook mijn taak om dat te bewaken. Trouwens, alle kosten werden geboekt op algemene, reguliere kredieten van de dienst communicatie. Nu, ik heb die avond zelf ervaren – en daar verschillen wij ook een beetje van mening – als zijnde positief, constructief. Nogmaals, het waren 120 mensen, die hun vrije avond hebben gespendeerd om hier met elkaar in debat te gaan en na te denken hoe zij hun stad beter kunnen maken. En daar doe ik mijn hoed voor af. Maar – en daar volg ik u een beetje – is het perfect gelopen? Neen, absoluut niet. Het is niet perfect gelopen. Alles kan beter. Er is na de debatavond ook een debriefing geweest met de medewerkers en er zijn een aantal zaken naar vorgekomen, waarvan we denken “dit gaan we anders doen de volgende keer”. Maar dat is eigen aan het participatieproces, hé mensen. We werken hier met mensen. En mensen, die kan je niet voorspellen. Dat proces kan je niet voorspellen. Daar moet je op inspelen op de moment zelf. En dat is de moeilijkheid van heel dit gegeven. Maar we gaan dat niet uit de weg. We hebben daar geen schrik voor. En dat is ook de manier, waarop we het in de toekomst verder zullen aanpakken met lef, met durf en niet via de al bewandelde paden, die we al jaar en dag bewandelen. We willen iets nieuws doen, iets verfrissend. En ik merk toch – en dat is toch mijn aanvoelen – dat dat die avond wel degelijk gelukt is. Dan, mijnheer De Meyer, over het participatietraject. U bent ook kritisch. U heeft kritiek op het proces, dat niet goed uitgewerkt zou zijn.

Ik deel die mening niet. Er is heel hard gewerkt aan dit proces. En zoals het een participatieproces betaamt, is dat verlopen via participatie met heel wat medewerkers. Dat is getest geweest op de inspiratiedag voor onze medewerkers. Dat is onder zeer professionele begeleiding gebeurd van het studiebureau Levuur en Peter. Peter, de begeleider. Nu, u spreekt over het feit dat burgers niet verder zouden gekomen zijn dan de casuïstiek, dat het enkel en alleen zou gegaan hebben over die spreekwoordelijke steen in het trottoir voor hun deur, die slecht ligt. Wel, ik durf dat te weerleggen. Dit traject en gisteren is duidelijk gebleken dat dat de casuïstiek overstegen is. En dankzij deze toch wel doordachte methodiek en trouwens de professionele begeleiding van onze medewerkers aan tafel zijn we, denk ik, erin geslaagd die casuïstiek te overstijgen. Nu, ik weet niet of u nog aanwezig was tijdens deel II, na de pauze. Ik heb zelf, ik was zelf getuige van een aantal, ja, resultaten rondom de tafels. En het was toch niet mijn indruk, dat dat blijven steken is in de casuïstiek. Trouwens, er zal een verslag opgemaakt worden van de avond. Het zal ook via de website gepubliceerd worden en naar alle raadsleden gestuurd worden. Ook mijnheer Van Der Coelden refereerde naar het participatietraject en sloot wat aan bij de tussenkomst van mijnheer De Meyer. Nogmaals, ik zeg het, er is, alle en dit traject ook, is vatbaar voor verbetering, aangezien we hier niet-bewandelde paden betreden. Maar dat is misschien echt wel het grote verschil in strategie dat wij dan volgen of in denkwijze. Ja, ik zeg het nogmaals, ik probeer iets gedurfd te doen, iets nieuws te doen. Want ik denk dat onze stad daar echt wel nood aan heeft. Ja, even out of the box, het is zo'n beladen woord, maar toch op manieren of manieren zoeken om op andere manieren, zoals we het vroeger deden, onze burgers trachten bij ons ja, bestuur en beleid te betrekken. Mijnheer Noppe, bedankt voor uw appreciatie trouwens. Ik merk dat wij duidelijk op één en dezelfde lijn zitten. En ik ben dan ook blij dat we ... dat wij qua ideeën over participatie, maar ook daarbuiten toch wel één en ander delen en dat sterkt mij in het feit, dat wij samen met elkaar in zee zijn gegaan. Dat is uiteraard geen toeval. En als ik dan de kritieken vanop de oppositiebanken hoor, dan weet ik meteen ook waarom dat was. Mijnheer Maes, het participatietraject. U zegt, ja, jullie willen een politiek draagvlak zoeken voor uw beleidsprogramma. Dat is een misvatting. Dat klopt niet. Het kader is namelijk het beleidsprogramma en het doel van dit traject is informeren, betrekken en consulteren. Informeren via de brochure, die bus-aan-bus is gegaan. Maar ook via de website. Betrekken via de bevraging, via die enquête. En op basis van die enquête verzamelen we dan de gegevens van de mensen en daarmee gaan we de mensen consulteren. Niet alleen nu, maar ook in de toekomst en gaan we via die open overlegtafels hen of met hen in dialoog gaan op niveau van de actieplannen.

Nu, dat politiek draagvlak voor dit bestuur, ja, dat hebben we gekregen 14 oktober 2018, maar we zijn er ons wel van bewust, ja, dat het niet mag blijven bij dat ene bolletje dat men gaat kleuren om de 6 jaar en dat het meer moet zijn. Mensen geven namelijk steeds meer aan, dat ze willen betrokken worden bij het beleid en terecht. En vandaar dat wij er niet over praten, maar we doen het. We doen het met dit eerste traject, nl. het stadsgesprek. Nu, uw voorstellen zullen – uiteraard – indien zij aan de spelregels voldoen, die dit traject heeft uitgeschreven, zullen terechtkomen – en daar wil ik dan nog eens antwoord geven op de vraag van mevrouw Geerts in de commissie - maar alle voorstellen, indien ze voldoen aan de spelregels van het traject, dat we naar voor hebben geschoven, zullen terechtkomen in een rapport. En in dat rapport zal dan staan waarom wel of waarom niet een voorstel zal worden meegenomen. En ik zal er echt waar over waken, dat dat een uitvoerig antwoord zal zijn. Maar, maak u zich geen illusie, niet alle input of output van die overlegtafels, noch van jullie zal meegenomen worden in het beleidsprogramma. Allé, als dat niet aan die spelregels, die we voordien hebben uitgestippeld, voldoet, als dat echt totaal nieuwe voorstellen zijn die niet aansluiten bij één van de tien hoofddoelstellingen, ja, het spijt mij, dat waren de spelregels, maar dan hebben we gezegd van kijk, we hebben dat politiek mandaat om een beleidsprogramma te schrijven, dan zullen die niet weerhouden worden. Mevrouw Geerts, u noemt ons de vetste jeugdstad van of we zijn de vetste jeugdstad van Vlaanderen. Die titel hebben we al. In 2020 willen we die gaan vernieuwen. En het mag meer zijn. Ik wil zelfs, ik wil dit even corrigeren, nee, het moet meer zijn. De vetste jeugdstad van Vlaanderen is inclusief kinderen, jongeren die het minder goed hebben. En wees gerust, ik zal daar werk van maken, samen met mijn collega's Henne en Heyrman, daar mag u vanop aan. En dan tot slot, mevrouw Baeten, bedankt voor uw appreciatie ook. Maar, in alle bescheidenheid, het werk moet nog gebeuren. Het is niet omdat x-aantal keren jeugd in het beleidsprogramma staat, dat dat daarom een sterk beleid zal worden. Maar ik kan nu al stellen, dat ik omringd ben met heel wat en bekwame mensen, waar ik zeer hard op vertrouw. Trouwens, dat is niet alleen bij jeugd, ook bij mijn dienst gebouwen, maar ook bij de dienst participatie kan ik dat zeggen. En een beleid, dat doe je zoals ik al zei niet alleen, dat doe je samen met die mensen. En dat sterkt mij in mijn vertrouwen, dat het wel goed zal komen. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen De Bruyne. Dan geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ik ga het wat anders proberen doen. Ik probeer het een beetje per thema samen te nemen ook, omdat er heel wat zaken terugkomen. Natuurlijk, als het gaat over de demografische evolutie van onze stad geeft de woonbeleidsstudie duidelijke richting.

Met 3.616 huishoudens, die er bijkomen tegen 2035, geeft dat ook aan dat die groei van die stad, dat die niet of dat die gerust mag vertragen in de toekomst. En dat we niet op zoek zijn naar de explosieve groei van onze stad. Dus dat is al een beetje een antwoord. En ik vind het wat jammer, het zal misschien ook mijn eigen schuld zijn, dat ik in de commissie misschien niet goed uitgelegd heb wat er juist bedoeld wordt met het feit – en dan verwijst ik naar wat Kris zei - rond het beleidsplan ruimte Sint-Niklaas. Het is zo, dat we op dit moment geen rup's kunnen opmaken, die in strijd zijn met het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Dat is de basis van het opmaken van rup's, dat je dat niet kan. En vandaar dat ik in de commissie gezegd heb, dat voor een aantal gebieden de opmaak van het beleidsplan ruimte Sint-Niklaas nodig zal zijn om bepaalde dingen te verruimen. Maar dat wil niet zeggen, dat er in de tussentijd niets zal gebeuren, integendeel. Grenzen aan alles hoorde ik mijnheer Wymeersch zeggen. Ik ben het daar uiteraard mee eens. Zo ook met de CO₂-uitstoot. Dus misschien, ik was wat verbaasd dat burgercoöperatieven neo-liberaal zijn, maar dat zal misschien aan mij liggen. Wat de lage emissiezone betreft, ik denk dat we dat al verschillende keren gezegd hebben, Carl en ik samen, apart, nog eens samen, vandaag dan nog eens apart. Maar lage emissiezone, we hebben eigenlijk altijd gezegd, dat het wijkcirculatieplan onze eerste doelstelling is, nl. het verminderen van het aantal autoverplaatsingen. Dat is de belangrijkste doelstelling en niet zorgen dat er autoverplaatsingen gebeuren met een ander type auto. De bedoeling is om het aantal autoverplaatsingen te verminderen en daarvoor is ons wijkcirculatieplan gefaseerd uitvoeren duidelijk de ambitie. En mocht dat niet volstaan, moeten we kijken wat de volgende stappen zijn. Maar de eerste stap is zeer duidelijk de uitrol van het wijkcirculatieplan. Als het gaat over meer stadsgroen is het heel duidelijk, dat in het beleidsprogramma er gesproken wordt over één bossen in het noorden van de stad, dus het noordelijk stadsrandbos, één bossen in die verschillende groene lobben en bij elke deelgemeente. Dus dat is een één/én-verhaal. En er zal inderdaad een verdere concretisering en een verdere uitwerking zijn, zoals dat steeds het geval is bij ambities, die in beleidsprogramma's worden uitgeschreven. Wat betreft de Fairtradegemeente misschien ook nog even aanvullen, het criterium 6 van dat Fairtradegemeente is aandacht voor lokale duurzame voeding. Dus ik denk dat dat ook nog eens benadrukt, dat die lokale duurzame voeding niet alleen voor ons bestuur belangrijk is, maar zelfs een voorwaarde is om een Fairtradegemeente te zijn. Een titel, die wij willen dragen, die wij met trots dragen en waar wij acties rond willen blijven ondernemen. Maar ik ben eigenlijk vooral blij, dat heel wat van de ambities, die we in ons beleidsprogramma geschreven hebben, dat die onderschreven worden door heel wat fracties.

En ik hoop dan ook, dat we in de raad, maar ook in de commissies – en ik ben ervan overtuigd dat dat zal gebeuren – over heel wat concrete acties zullen kunnen discussiëren om die ambities, die door heel wat mensen onderschreven worden, om die waar te maken.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen De Meester. Ik heb daarnet iets over het hoofd gezien. Mijnheer Ghesquière wou nog een vraag of een tussenkomst doen?

Ghesquière: Wel, ik weet niet, voorzitter, of het de bedoeling is als er een schepen geantwoord heeft, dat er dan op dat moment replieken kunnen komen of gaat ge heel het rijtje afgaan ineens?

HEYRMAN: Ik zou eerst de rij, want soms gaan mensen antwoorden op iets dat ...

Ghesquière: Ik had een specifieke vraag in verband met participatie, maar dan wil ik wachten.

VOORZITTER: Ja, ik laat u even aan het woord. Ik denk dat dat makkelijker is.

Ghesquière: Dat lijkt mij toch logischer. Schepen, ik ben er nog niet goed aan uit, voor mij is het nog niet helemaal duidelijk hoe dat eigenlijk heel de bevraging, dus de participatie in de bevragingsronde, kan verwerkt worden. Ik hoor daarbij van de burgemeester daarnet, dat de keuzes achteraf cijfermatig moeten gemaakt worden. Dus dat betekent bijna dat dit een oefening is, die vandaag zodanig vaag is, dat ze maar effectief een beetje concreet wordt op het moment dat de budgetten er zijn. Maar eigenlijk, ik wil toch mijn grootste bekommernis hierbij zeggen. Mijn grootste zorg is, dat eigenlijk de huidige coalitie er nog niet 100 % aan uit is welke schepen zeg maar welke beleidsdomeinen, welke prioriteiten en dus welke budgetten krijgen. Dus dat betekent eigenlijk, dat ge een regeerakkoord gemaakt hebt, een coalitieakkoord gemaakt hebt zonder eigenlijk uw gewicht per schepen te bepalen. Dat kan ik mij bijna niet voorstellen, want dat betekent dat ge het nu laat afhangen dat gewicht van een bevraging. Is dan een populariteitspoll per schepen? Ik heb hier geen goed gevoel bij. En als ge spreekt over het aantal, ja, als ge achteraf kunt zeggen bv. hier hebben 1.000 mensen meegedaan aan de bevragingsronde, wel daarnet heb ik het woord China horen vallen, het volkscongres in China, daar komen er 10.000 die denken dat ze iets te zeggen hebben. Dus eigenlijk, allé, dat geeft mij geen goed gevoel. Ik durf eerlijk zeggen, ik voel mij een ervaringsdeskundige wat basisdemocratie betreft. Ik was de eerste voorzitter, moderator liet ik mij dan noemen, van de dorpsraad in Belsele. De moeilijkste oefening in basisdemocratie die er is. Wat ondervond ik toen jammer genoeg met burgemeester Willockx indertijd? Als we dingen zegden, die in het kraam pasten van het gemeentebestuur, dan werd er uiteraard niets gezegd. Maar als het niet in het kraam paste van het gemeentebestuur, dan hoorden we de opmerking “ge zijt gij niet democratisch verkozen, namens wie spreekt gij eigenlijk”.

Dus eigenlijk, basisdemocratie is een zeer gevaarlijke, moeilijke oefening. En wanneer wordt die pas concreet? Dat is in de vorige legislatuur eens door onze vroegere collega hier in de gemeenteraad vernoemd, allé, door Ali en die stelde voor van bv. dorpsraden en ook wijkraden – wat al gebeurt in sommige gemeenten – een bepaald budget te geven, waarbij dat ze zelf voor dat budget bepaalde prioriteiten kunnen kiezen. Dus dat was toch wel een heel handige, echt duidelijk instrument dan, dat de mensen zelf mochten hanteren. En uiteraard, het blijft een gevaarlijke oefening hé. Want ... Zeker met dit wollig programma - en ik ga die algemene opmerkingen hier niet beginnen herformuleren – heb ik zo het gevoel van zijn de gewichten hier niet bepaald en gaat ge op manier van spreken de strijd tussen de schepenen om hun budgetten en om hun enveloppes maar beginnen na september misschien, als het bijzondere schepencollege gevoerd wordt. Ik weet het niet, maar ik kijk daar met heel veel belangstelling naar uit.

VOORZITTER: Het is de burgemeester, die hierop zal antwoorden.

BURGEMEESTER: Ja, ik denk dat er toch een aantal misverstanden zijn, collega Ghesquière. En het verwondert mij, allé, of tenzij dat u dat anders bekijkt. Om met het laatste te beginnen, ja, er is een verschil tussen participatie rond een bepaald traject, rond een bepaalde doelstelling, waar we nu mee bezig zijn. En uw bedenkingen, uw weerspiegelingen die gaat over basisdemocratie en dan nog eens de werking van de dorpsraden. Ik denk dat we hier niet over de drie dorpsraden moeten spreken, die we hier in Sint-Niklaas hebben. Maar als ge die geschiedenis en die profielen bekijkt – Sinaai, Nieuwkerken, Belsele – dat zijn drie totaal verschillende profielen en die ook in de voorbije 43 jaar, vanaf de fusie tot nu, ook een verschillend traject hebben gevoerd met ups en downs. En waarbij – ere wie ere toekomt en ik wil daar Belsele en Nieuwkerken niet meer tekortdoen – maar ere wie ere toekomt, als ge kijkt naar de continuïteit en de representativiteit van Sinaai, dat is niet alleen voor groot-Sint-Niklaas en voor het Waasland, maar voor heel Vlaanderen nog altijd een model. Ook via info Sinaai, het bereik dat men heeft en de dialoog, de betrokkenheid van individuele burgers en ook van het georganiseerd middenveld, dat mag toch wel gezegd worden. Nu, om dan op het eerste punt terug te komen, ja, het traject naar het financieel meerjarenplan loopt nu anders dan 6 jaar geleden. Maar uiteindelijk, ja, die discussie, de werkvergadering van het college midden september om dan de budgettaire keuzes te maken voor de komende 6 jaar, ja, dat zal hetzelfde traject zijn en dat zal wezenlijk niet anders verlopen, die politieke discussie binnen het college, dan in het verleden. Alleen het voortraject is natuurlijk anders. En daar vragen wij aan of hebben wij gevraagd en vragen wij aan de mensen van ja, wat zijn jullie concrete ideeën en concrete voorstellen, modaliteiten rond bepaalde zaken.

Ik heb gisteren aan de gesprekstafels heel aandachtig geluisterd hoe mensen met bepaalde voorstellen omgaan. En hoe daar in dialoog met mekaar toch wel tot nieuwe verfrissende ideeën is gekomen. Ik heb het daarnet ook nog gezegd tegen een aantal medewerkers en ook, allé, dank en felicitaties aan schepen De Bruyne en aan de participatiemedewerker. We hebben gisteren 2,5 uur samengezeten met 120 mensen. Als ge dat plenair doet, dan hebben 10 mensen het woord genomen en hebben er 110 voor spek en bonen bij gezeten. Een beetje oneerbiedig uitgedrukt, maar gisteren zijn die 120 niet allemaal tot 22u.30 – er zijn er een aantal vroeger vertrokken, ook een aantal collega's, trouwens met dank en waardering dat zij ook de tijd hebben genomen om daar aanwezig te zijn – maar is iedereen betrokken geweest, heeft iedereen aan het woord, is iedereen aan het woord gekomen en heeft iedereen ook in die dialoog met mekaar soms tot nieuwe inzichten gekomen. En dat sommige mensen verwachten van ja, we gaan hier in dialoog treden met de schepenen en de burgemeester, we hebben dat niet gedaan. We hebben wel gezegd wij zijn daar terughoudend in, wij luisteren, wij kijken, het woord is aan hen. Dat mensen bepaalde frustraties, verzuchtingen, individuele ervaringen – collega De Meyer heeft ernaar verwezen – kwijt willen, goed, daar moet ge ruimte voor laten. Dat moet ge respecteren. Maar het zijn vooral de positieve, concrete ideeën, vernieuwende ideeën dus die een blijvende waarde en meerwaarde zijn voor dit traject. En zoals schepen De Bruyne gezegd heeft, ja, dat zal nog, dat moet nog bijgestuurd worden en verfijnd worden. De andere gesprekken, die er zullen zijn, ja, dat zal misschien in Nieuwkerken anders lopen dan in Walburg en in Belsele anders dan in Sinaai. Dat zullen we wel zien. We hebben dat ook in het verleden met de wijkcirculatieplannen en het wijkcirculatieplan, die 7 inspraakvergaderingen, ondervonden. Maar laat er geen misverstand bestaan wat betreft de taakverdeling tussen de leden van het college. Die ligt duidelijk vast. En de budgettaire discussie over de meerjarenplanning, die zal zijn zoals ze in het verleden is geweest. Alleen met een andere input, met die betrokkenheid van de bevolking daarvoor.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Dan ...

GHESQUIERE: Voorzitter, ik mag dan toch verwachten, burgemeester, ik mag dan toch verwachten, dat ook de oppositie een samenvatting krijgt van al die opmerkingen hé.

BURGEMEESTER: Ja, ja, dat ...

VOORZITTER: Ik dacht dat dat gezegd is, ja.

BURGEMEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Dat is daarnet gezegd, ja.

GHESQUIERE: Niet gefilterd. Gewoon?

BURGEMEESTER: Ja, ja, ambtelijk.

GHESEQUIERE: Oké.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we nu verder met het antwoord van schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, oké. Frans, uw bespiegeling rond het diversiteitsplan - is dat nog nodig, zitten mensen niet in hokjes - dat is natuurlijk een vraag die vaak terugkomt. Op zich willen we met dit diversiteitsplan geen hokjes maken, maar vooral kansen bieden. Dat weerspiegelt ook een beetje de discussie van moet ge een doelgroepenbeleid doen, moet ge een horizontaal beleid doen. Ik denk dat we altijd alletwee moeten doen. Diversiteit is een feit, maar het is zeker geen vanzelfsprekendheid. Bv. in communicatie hebben we toch denk ik de voorbije legislatuur een hele weg afgeslagen om in alles van communicatie die diversiteit in al zijn factoren te weerspiegelen. Elke Stadschroniek is er bekeken van naar leeftijd toe, etnisch culturele minderheden, mensen met een beperking, staan daar, allé, zijn die voldoende, komen die voldoende terug. En ik denk als ge daar geen expliciete aandacht aan geeft aan al die factoren, op alle diversiteitsfactoren, dat ge niet die diversiteit krijgt in uw stad zoals ge ze wilt. Dus in die zin denk ik dat een diversiteitsplan nodig blijft. Ik denk dat het antwoord, een stuk van het antwoord op uw vraag rond zorgpunt heeft Kris eigenlijk verteld. Het zorgpunt is net ontstaan om het openbaar aanbod te verankeren en overeind te houden, om het betaalbaar, kwaliteitsvol en toegankelijk te houden. Dus daarom hebben we het gedaan. De discriminatie, het puntje rond discriminatie, waarom we dat er expliciet ingezet hebben, is dat daar al een aantal keren aangegeven is door mensen, allé, werknemers van de stad, dat ze wat handelingsverlegenheid hebben als ze geconfronteerd worden met discriminatie. Ofwel zelf, ofwel het zien gebeuren. En eigenlijk vraagt men daar ja, vorming rond, handvaten rond van ja, hoe kun je nu gepast reageren. En dan heb ik het inderdaad over diversiteit, euh over discriminatie op alle vlakken. Jos, ik denk dat zoals de burgemeester gezegd heeft, dat, allé, ik heb ook alle memoranda nagelezen, ik heb alle partijprogramma's nagelezen, we hebben ook alle fiches van de administratie nagelezen. Het beleidsprogramma is wat het is. We hebben een bepaalde vorm aangenomen. We zijn niet heel lijk geweest, we hebben geen omgevingsanalyse er ingezet, maar ik denk bv. jullie voorstellen rond de gezonde stad, bewegingsvriendelijk, toegankelijke gemeente, eenzaamheid tegengaan, vrijwilligers ondersteunen, dat zijn eigenlijk allemaal dingen die ook in jullie programma staan. Ook in diverse programma's. Dus we hebben er echt wel naar gekeken. We zullen natuurlijk niet alles weerhouden hebben, maar er stonden in elk programma heel goeie punten. En ik hoop toch, dat iedereen, elke partij er een aantal punten in terugvindt. De vraag van Kris, dat heb ik daarnet al een beetje beantwoord.

Het is inderdaad zo, dat de eerste en voornaamste bedoeling van het zorgpunt is om ja, de OCMW-rusthuizen te vrijwaren van privatisering en de blinde vlekken en de dienstverlening weg te werken. Alleen, zowel in de oprichtingsakte, allé, of de overeenkomst van het zorgpunt staat er ook dat naarmate het zorgpunt Waasland ter optimalisatie van dienstverlening meer budgettaire ruimte vrij krijgt, kan het haar dienstverlening en aanbod uitbreiden. Van bij de aanvang van de oprichting wordt hiervoor een reserve aangelegd. Dus dat betekent eigenlijk, dat mocht ge overschotten hebben, dat ge die terug investeert in de zorg. En eigenlijk, maar misschien heb ik nu al spijt, dat we dat er zo expliciet ingezet hebben, onze bedoeling was van stel de dotatie die ge geeft aan het zorgpunt nu – die 8,3 miljoen is denk ik – stel u voor dat ge niet heel die dotatie moet uitbetalen, maar dat er overschotten op zijn. Dat ge dat ook gebruikt om terug te investeren in zorg en niet gewoon laat verdwijnen in de grote pot. Dus dat hebben we net, allé, daarom hebben we dat er net ingezet. Wat die befaamde, de 3 % dotatie, door de inkanteling van de OCMW's in de stad of ja, kantelen ze in, synergiëren ze, hoe moet ge het noemen? En door de uitkanteling van het zorgpunt zit ge wel met een heel specifieke situatie. En wij hebben eventjes gedacht we schrijven erin 3 %. Dan hebben we gedacht, neen, we moeten 5 % schrijven. Omdat ge natuurlijk, wat ge nu zult moeten doen, is per artikelnummer begroten. En bv. wat leefloon betreft, ik denk dat dat ongeveer 10 miljoen is waar ge 1 miljoen ongeveer, 1 miljoen en, extra vanuit de stad moet toeleggen. Ja, dat zal waarschijnlijk meer moeten stijgen als 5 %. Aanvullende steun 1,6 miljoen. Misschien ook meer dan 5 %. En zo zullen we per artikelnummer moeten zorgen, dat daar voldoende middelen opstaan. Maar er is geen gemeentelijke dotatie meer. Dus het is een andere werkvorm, het is een andere methodiek, maar wij willen allemaal dat er op de artikelnummers voor ... Daarom dat we die, het is misschien een té specifieke ... Misschien is de manier waarop we het beschreven hebben niet duidelijk genoeg geweest. Maar we hebben beschreven, dat leefloon, aanvullende steun, enz... dat dat een trend moet volgen van de aanvragen. Dus lees “genoeg geld”. Maar we konden niet zeggen, is dat 3 à 4 à 5 à 6 %. Twee voor sommige artikelnummers. Dat konden we ... (overschakelen naar bandopname 9) ... zo niet zetten. Het tekort aan maatschappelijk assistenten, ik denk eigenlijk dat dat een zorg is, die we allemaal delen. Er is in december, zijn er 3 maatschappelijke unaniem in de OCMW-raad door alle partijen, die er deel van uitmaakten, besloten om 3 maatschappelijk assistenten, leidinggevenden, bij aan te nemen. We denken dat dat in de toekomst nog zal moeten stijgen. Alleen zal het belangrijk zijn en hebben we de overeenkomst, dat we eerst het kader gaan opvullen, want er zijn nog altijd, ik denk dat er nu nog 4 maatschappelijk assistenten binnenkomen en nog 6,2 waaronder de teamcoach en die andere leidinggevende inbegrepen. Die moeten ook nog komen.

En ge kunt, we hebben eigenlijk gezegd van laat ons eerst het kader opvullen, dan kijken wat de workload is. Of we anders moeten organiseren. Moeten we nog wat meer administratief ontlasten of niet. En dan kijken welk groeipad er moet zijn. Het probleem is – en dat was denk ik ja, in uw tijd, in Willem zijn tijd, in Mike zijn tijd zo – we vinden onvoldoende maatschappelijke assistenten. We doen nu 2 à 3 examens per jaar. We doen ook examens voor art. 34. En telkens komen er te weinig geslaagden uit. Dus er is zeker een intentie om dat te versterken, maar we willen eerst het kader volledig invullen. Ik denk dat dan Jef ... Ja, ook voor ons is armoede, ook voor dit bestuur is armoede een prioriteit. Wat er instaat rond de evaluatie van aanvullende steun, dat systeem is onder leiding van Mike begonnen. We hebben er eerst denk ik 400.000 euro voor ingeschreven. We hebben er nadien veel meer voor moeten inschrijven. Dat is een heel goed systeem. Dat is een systeem, dat eigenlijk ondersteund wordt door de Thomas More Hogeschool en dat ook telkens aangepast wordt aan de realiteit. Wat kost een huishouden en wat heb je dan minimaal nodig? Dat is geen vetpot, maar door dat REMI-systeem kunnen we bovenop het leefloon heel wat gezinnen, diverse gezinnen helpen. De bedoeling is niet om daar minder in te investeren, maar we merken bv. dat waar men vroeger samen met de maatschappelijk assistent de rekening van de hospitalisatieverzekering betaalde, dat men nu per maand een stukje geeft om die hospitalisatierekening één keer per jaar te betalen. En dat we zien, dat mensen toch die verzekering niet genomen hebben – en ge kunt mensen dat ook niet kwalijk nemen – dat ze dat budget aangewend hebben voor andere dingen, maar dat dan op het moment dat ze iets tegenkomen, dat ze geen hospitalisatieverzekering hebben. Daarom is er toch ook gevraagd, ook vanuit de diensten, om daar een evaluatie in te zetten, omdat we moeten kijken van ja, hoe doen we dat nu. Gaan we er toch een aantal dingen uitlichten, die we dan afsluiten, samen met de cliënt of gaan we er toch maandelijks een bepaald bedrag voor voorzien? Dus er is veel meer ja, aan zelfbeschikking van de cliënt, maar soms loopt dat mis en hoe moet ge dat dan doen. Ik weet niet of buurthuizen in alle buurten genoeg zouden helpen om de mensen, die de weg niet vinden naar het welzijnshuis dan ook tot een hulpvraag te krijgen. Ik denk wel – en dat staat in heel veel pagina's van het programma – dat we moeten versterkt inzetten op de buurten, maar of dat dan een buurthuis ... Ik geloof er niet echt in, dat mensen die stap dan ook nog zetten. Ik denk dat we meer – en er zijn vaak te weinig middelen voor – maar het 80+-project, wat onder Christel opgezet is, meer maatschappelijk assistenten die aan huis gaan, de straathoekwerkers die ook huisbezoeken ... Ik denk dat we meer tot bij de mensen moeten gaan, dan dat het buurthuis specifiek zou helpen daarvoor. Dat kan altijd helpen voor andere dingen. De tussenkomst van Christel. Willem heeft het nog niet gebracht op het bijzonder comité.

We hebben eigenlijk gewacht op een moment, dat iedereen er is. Dus door de Paasvakantie en daarvoor ook waren er wel wat gaten. Ik heb de vraag, denk ik, van die 3 % daarnet beantwoord. Kinderopvang en onderwijs zal Marijke beantwoorden. Dat we niet investeren in zorg of geen visie of plannen hebben op het zorglandschap, die opmerking begrijp ik niet. In die zin denk ik dat we allemaal samen de voorbije jaren enorm ingezet hebben op bv. een aantal woonzorgcentra. Nieuwkerken moet nog gebouwd worden, 24 miljoen. Investering in De Variant 2,7 miljoen. In Sinaai het dienstencentrum. De toelage aan het zorgpunt van 8,3 miljoen. We hebben allemaal samen die beslissing genomen van dat zorgpunt, om dat ... Ja, maar ja, daar waren we ... Nieuwkerken komt nog en dan is het enige waar we nog een beslissing over moeten nemen De Plataan. Maar ik denk dat dat onze gezamenlijke verantwoordelijkheid en ook onze gezamenlijke verdienste is, dat we daar zoveel in geïnvesteerd hebben. Ik heb zelf ook aanvankelijk getwijfeld over dat zorgpunt, maar dat is net omdat we zoveel bekommerd hebben over die openbare dienstverlening, dat we dat samen opgericht hebben. Dus ja, die opmerking neem ik minder op ons. Sociale dienstverlening heb ik gezegd. Schuldhulpverlening, ik denk als we de teams van maatschappelijk assistenten, er is één team dat sociaal financiële hulpverlening doet, waar iedereen de helft van zijn tijd – en dat zijn ongeveer 10 maatschappelijk assistenten – aan schulddossiers besteed, budgetbegeleiding en beheer. De dienst collectieve schuldbemiddeling, die heeft ook in het welzijnshuis zijn bureau, net omdat we dat zo belangrijk vinden. Dus ik denk dat we er effectief aan werken. Die armoedetoets, daar heb ik eigenlijk de vorige keer op de vraag van Jef geantwoord. Op zich staat dat, allé, is dat een mooi symbolisch principe, een armoedetoets. Maar we hebben daar ook het voorbeeld van Roeselare denk ik genoemd of Brugge, waar men dat ingevoerd had en uiteindelijk werd dat iets symbolisch, iets administratief dat men invulde en waren er eigenlijk weinig dossiers waar men effectief gezegd had “hier is een link naar armoede”. Dus ik denk wat veel belangrijker is, is dat we de mensen die de nota's schrijven, dat we die voldoende meenemen. Dat we daar nog sterker in de organisatie die bekommernis of die ja, gevoeligheid voor armoede ja, ik wou zeggen er indrammen, maar dat is een heel slecht woord en ook niet zo lief woord, maar enfin, dat we iedereen meer gevoelig daarvoor maken. Doordrongen, doordrongen is een beter woord. Alright. Dus ik heb toen op Jef geantwoord. Als ge het volledige antwoord wilt. Ja, we hebben lang zitten sjieken hé. Kinderarmoede of gezinsarmoede, maar we hebben het expliciet gezinsarmoede genoemd, omdat dat ook de nieuwe en omdat dat ook een betere term is. Kinderen in armoede, die bestaan niet zonder een gezin dat daarrond zit. Ik denk dat wij met ons REMI-systeem een mooi voorbeeld zijn ook voor andere steden. Het armoedeplan geldt ook voor alle gezinnen.

De pleegzorgpremie, daarvan hebben we de bedoeling om dat te behouden. Dat is beslist beleid. Dat hebben we niet expliciet daarom opgenomen. Rond CLW en noodopvang, ik denk dat we die discussie op de commissie wat gehad hebben. Ik heb dat ook al eens geantwoord. We zullen iets moeten doen. Het is alleen nog niet duidelijk hoe dat er moet uitzien, welke vorm dat dat moet hebben. En daarop wachten we op het overleg dat CLW aan het doen is met de andere gemeenten. Die vervoersbehoefte, we hebben eigenlijk dinsdag denk ik samengezeten met het Rode Kruis. Dus de verlenging van een overeenkomst met hen, 5.000 euro. Die moet dit jaar beslist worden. Er is zeker draagvlak voor. En we zullen ook deze legislatuur een grote bus terug moeten begroten. Dus zowel het individueel vervoer als het groepsvervoer, dat blijven wij doen. Taxicheques blijven we doen. Dus ... En dan hebben we - mijn papieren liggen wat dooreen - Lore. Nee, er was nog iemand voor. De lege blootdozen. Blootdozen! De lege brooddozen, daar gaat Marijke op antwoorden. Eigenlijk vind ik lege brooddozen en daar een actie één maaltijd per dag ook wat ... Ja, nee, maar ik laat het aan Marijke. Soit. Ik zal kijken of ik u straks, of ik er nog iets op wil zeggen, maar ik laat het aan u. Lore, eigenlijk hebben we, ge hebt 7 diversiteitscriteria. En op zich - we hebben erover gedacht hé - moet je schrijven sport voor senioren, sport voor ... We hebben in sommige gevallen dat wel gedaan, maar als ge de term diversiteit leest, dan hebben we de bedoeling om voor al die mensen die zaken te doen. Dus in die zin is dat gebundeld in het diversiteitsplan. Maar ik ben toch nog één iemand vergeten en nu weet ik het niet meer. Nee. Oké? Als iemand zich nog vergeten voelt ... Oké.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Dan geef ik nu het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel. Eerst kort op met wat Frans begonnen is. Hij is eigenlijk begonnen met iets dat totaal niet in het beleidsprogramma staat, maar iets dat in een krant staat. Waarbij dat hij zegt van ja, ge gaat ergens een aantal aanpassingen doen op een plein en je gaat dan eens kijken of dat in de smaak valt van de inwoner van Sint-Niklaas. Is dat nu de vorm van participatie? Kijk, ik kan daar heel kort over zijn. Ik ben schepen vanaf januari. Ik werk met budgetten van een vorige legislatuur. Als er tot bij mij een aantal vragen komen om wijzigingen aan te brengen aan een bepaald gegeven, dan heb ik, het enige dat ik daarbij gedaan heb is tot bij alle horeca-uitbaters die betrokken zijn bij dat project - en dat noem ik dus een vorm van participatie - en gevraagd kijk, dat is het basisbudget van waar we vertrekken en dat kan ook niet gewijzigd worden, hoe ziet u de optimale invulling en besteding van dit budget. Daar zijn een aantal suggesties uitgekomen en we hebben daar eigenlijk beslist om een beetje de gulden middenweg te nemen en een aantal zaken, die vroeger georganiseerd werden op een plein, te behouden en verder ook middelen te besteden aan de infrastructuur op dat plein.

Als ge dan zegt van kijk, we gaan eens kijken hoe dat gesmaakt wordt door de bezoeker, dan is dat een 2^e vorm van participatie. Dus de eerste vorm van participatie is die samen met de betrokken horeca. Verder hoef ik daar niets over te zeggen. Ik denk dat dat duidelijk is en ik denk dat ja, op basis van een artikel dat je een beetje kort door de bocht gaat. Ten tweede heb je het gehad over stadspromotie. Dat trekt u – allé, naar mijn visie – ook wel een beetje in het belachelijke als zijnde dat stadspromotie voor onze stad enkel maar betrekking kan hebben op onze stad als ballonstad of onze stad als de stad van de Sint. Er zijn veel meer dingen, dat we met stadspromotie moeten doen. Uiteraard is Sint-Niklaas als ballonstad bijzonder belangrijk en zal de figuur “de Sint” altijd bijzonder belangrijk zijn in het promoten van onze stad. Maar stadspromotie houdt ook in u profileren als stadsbestuur als aantrekkelijke werkgever, dat houdt ook in u economisch profileren naar buiten toe, dat houdt ook in om u te profileren als stad met aandacht voor jeugd en jongeren en dergelijke meer. Dus ik denk, stadspromotie enerzijds vanuit een aantal belangrijke zaken die nu gebeuren, maar anderzijds moet je stadspromotie ook gebruiken om daarop in te zetten, dat wat een beleidsprogramma als belangrijk naar voor schuift. Dan hebt u het gehad over evenementen. En u vindt het bijzonder raar, dat evenementen moeten geëvalueerd worden. Ik vind dat evident, omdat de vraag vanuit de inwoner, de vraag van diegenen die naar een evenement komen, continu wijzigt. Er komen ook continue nieuwe vragen naar nieuwe evenementen. En je hebt dan twee mogelijkheden. Ofwel doe je altijd maar extra evenementen bij, maar dat budget is er niet. Ofwel ga je nagaan en kijken van welke evenementen doen we nu, wat kosten die evenementen, hoeveel inwoners bereiken we daarbij, wordt dat gesmaakt door iedereen, spreken we over duurzame evenementen. En maandag op de gemeenteraad is er ook een toegevoegde vraag van Jef Maes rond herbruikbare bekens. Ik denk dat Vlaanderen daar ook een duidelijke beslissing heeft in genomen. Maar je moet naar uw evenementen op een bepaald aantal criteria gaan kijken en niet enkel gaan kijken van wat heb ik nu gebudgetteerd voor mijn evenement en heb ik mijn evenement gerealiseerd binnen dat budget. Je moet ook kijken van wat zijn nu de effecten van dat evenement, wordt dat gesmaakt en voldoet dat nog aan de, ja, de nieuwe behoeften die er bestaan. Dus ja en neen, ik ga daar geen studiebureau voor inschakelen. Ik denk dat we vanuit het college allemaal verstandig genoeg zijn om een aantal criteria te definiëren waaraan onze evenementen, die we zelf organiseren, moeten voldoen. Dus ik denk dat we die oefening zeker zelf gaan kunnen doen zonder daar een studiebureau voor onder de arm te nemen. Ja, uw opmerking naar middenstand toe, dat leegstand ja, een al lang bestaand feit is en iets waar we blijvend moeten tegen strijden en dat er geen mirakeloplossingen zijn. Toch zal ik mij als schepen blijven inzetten om ook dit aspect tegen te gaan.

Het feit dat u zegt Fairtrade kan ook dichtbij zijn en dat geven wij prioriteit. Ik denk dat wij dat in ons Fairtradeverhaal zeker meenemen. En ik denk als schepen van economie en u hebt het over de korte keten gehad en de landbouw en de nevenproducten, die ... onze lokale producten. Ik denk dat ik daar bijzonder veel belang aan hecht, dat wij eigenlijk onze lokale producten zeker promoten. Dan hebt u een opmerking gemaakt over doeners, maar ik begrijp dat niet zo goed, want ik heb denk ik al redelijk veel gedaan. Maxime, niet zo heel veel, maar u spreekt over een bruisende kern. Ik denk sowieso dat economie, dat evenementen, dat toerisme en het geheel samen met nog een aantal andere aspecten, horeca, cultuurbeleving en dergelijke meer, dat we daar zeker voldoende op gaan inzetten en dat we er in deze legislatuur zeker gaan zorgen dat uw wens om een bruisende kern, een bruisend Sint-Niklaas en een bruisende deelgemeente te hebben, dat we daar zeker aan gaan voldoen. Dan, Jos, u hebt ook gesproken over stadspromotie. U heeft daar ook de Sint aangehaald. Ja, dat heb ik daarstraks als ik over Frans bezig was ook al een stukje over gesproken. U vindt misschien de slogan “van alle markten thuis” de meest ideale slogan. Ik vind dat zelf, maar dat is een persoonlijke mening, niet de beste slogan, want wie van alle markten thuis is, is misschien op zeer veel markten maar oppervlakkig, maar steekt er nergens bovenuit. Maar dat is een persoonlijke interpretatie. En ik, u mag alleszins zeer veel suggesties doen als u daar ideeën over hebt. U hebt verwezen ook naar de ruimtelijke economische studie. Ook dat we daar een bureau voor aanwenden. Ik moet u wel zeggen, dat de ruimtelijke economische studie gestart is op het einde van de vorige legislatuur. En dat het studiebureau niet de bedoeling heeft van een heel document te gaan schrijven, dat wij dan klakkeloos op onze bureau gaan leggen en eens gaan kijken van wat gaan we daar nu ja van uitvoeren. Neen, die studie, dat studiebureau begeleidt ons. Niet meer of niet minder. Dat heeft in kaart gebracht wat er bestaat. Maar dat is ook een participatietraject samen met de ondernemers. En het is in de vorige commissie ook gezegd, dat daarmee ook naar de commissie zal gegaan worden en op eenzelfde manier met jullie in gesprek zal gegaan worden rond noden, die er zijn op economisch vlak, maar ook suggesties naar het concreter profileren van Sint-Niklaas op economisch vlak. Dus het is niet het studiebureau, dat de studie zal maken. Het is een studiebureau, dat ons begeleidt en dat samen met ondernemers of toekomstige ondernemers in onze stad en samen met raadsleden tot een eindresultaat zal komen. Kris Van Der Coelden, u hebt gewezen op het feit dat onderwijs en werk belangrijk zijn in de bestrijding van armoede. Ik beaam dat en ik vind dat we daar enorm moeten op inzetten, dat we zoveel mogelijk mensen aan het werk krijgen. Maar ook op de juiste manier begeleiden naar het werk. Want niet iedereen, voor niet iedereen is het zo evident om een job uit te voeren.

Dus daar ook het traject daar naartoe moet zeker onder de arm genomen worden. Maar in het kader van het afstemmen van onderwijs en werk is het ook belangrijk, dat we luisteren naar ondernemers. Want in Sint-Niklaas is er een enorme vraag naar ook, door de ondernemers, naar hooggeschoolde of middenprofielen, waarbij zij eigenlijk niet de mensen vinden. Dus ook daar gaan wij als stad toch moeten ondersteunen, dat we enerzijds laaggeschoolde of mensen die het moeilijker hebben om aan werk te geraken, ja, te begeleiden tijdens hun opleidingstraject en het traject naar werk. Maar we gaan ook langs de andere kant ondernemers moeten ondersteunen om soms andere profielen te kunnen aantrekken. En ik denk dat dat juist een voorbeeld is, mijnheer Maes, naar de regierol die wij als stad moeten innemen. Want ik vind het innemen van een regierol, ik vind dat geen vies woord, ik vind dat eigenlijk iets waar je zeer veel mee kan doen. En dat is daar toch wel een zeer mooi voorbeeld van. U hebt – en dan kom ik verder bij u, mijnheer Maes – u hebt ook gezegd dat citymarketing, allé, ik begrijp van uw tussenkomst, dat citymarketing nogal iets vies is, waarbij we vooral projectontwikkelaars aantrekken en dergelijke meer. Maar daarna zegt u in uw tussenkomst van ja, uiteindelijk wij als stad, wij zijn precies geen aantrekkelijke werkgever. Er zijn veel werkrachten, die wij zoeken, die wij niet vinden. Laat nu dat ook iets zijn, dat citymarketing of stadspromotie kan betekenen, dat wij ons als aantrekkelijke werkgever op de markt kunnen zetten. Dus ik vind dat hoegenaamd geen vies woord en geen woord dat geplakt wordt op het hoofd van een projectontwikkelaar, helemaal niet. Ook bv. rond het economisch profiel. Ik denk dat wij als stad geen ondernemers zijn, maar dat wij daar wel de regierol moeten nemen in het kader te scheppen, dat er zowel tewerkstelling gecreëerd wordt op ons grondgebied, dat voor laagmidden en hooggeschoolden een tewerkstellingsplaats kan bieden. Ook dat is een vorm van een regierol, die de stad kan innemen. Dus ik vind dat ook bijzonder belangrijk. U hebt gesproken over het afschaffen van het uitlenen van materiaal aan verenigingen. Ik heb dat in geen enkel beleidsprogramma, in ons beleidsprogramma niet gelezen. Ik denk, dat is misschien een tegenovergestelde richting gaan. Maar ik wil daar ook niet voorlopen op beslissingen. Maar het feit, dat de uitleendienst zou verdwijnen, dat is het eerste wat ik ervan hoor. Maar als u daar meer informatie over hebt dan ikzelf als bevoegde schepen, dan mag u die altijd tot bij mij brengen. U hebt een suggestie gedaan om leegstandheffingen te verhogen voor vastgoedbedrijven. Kijk, ik ben zeker geen voorstander om discriminerende belastingen in te voeren. Dan heb ik van mijnheer Van Gansen de suggestie rond stadspromotie. U hebt het ook in de commissie gedaan. Het museum van de Sint en dergelijke meer. Ik heb ook gezegd, we nemen dat zeker mee, maar ik denk dat we daar, allé, misschien verder moeten kijken wat de mogelijkheden zijn en hoever dat we daarin kunnen gaan.

Maar langs de andere kant hebben we ook de stadswinkel, het toeristisch infokantoor. Ik denk dat we daar op vlak van stadspromotie ook al zeer veel kunnen doen en een aantal belangrijke aspecten in de kijker gaan zetten, wat vandaag de dag niet het geval is. Laat dat misschien al een start zijn om onze stad op vlak van de Sint, maar ook op vlak van Sint-Niklaas als ballonstad en nog een aantal andere aspecten in de kijker te zetten. Dat zal zeker in ons toeristisch infokantoor al kunnen en in de stadswinkel. En dan moeten we verder kijken wat er nog mogelijkheden zijn dat we kunnen doen rond de Sint. U zegt ook nieuwe economieën en nieuwe hogeschoolopleidingen. Ik denk dat dat juist het traject is, dat we ook een stuk willen doen vanuit de ruimtelijke economische studie, omdat we daar effectief ja, ... (?) gaan bepalen – wat niet wil zeggen, dat bedrijven die niet tot die ... (?) behoren hier niet gewenst zouden zijn – maar dat we dan effectief wel een groep van bedrijven aantrekken, die zich binnen die ... (?) situeren en dat we dan effectief op basis daarvan in gesprek gaan met scholen en hogescholen in de hoop van natuurlijk, want dat hangt natuurlijk niet alleen van een gesprek af, maar ik denk dat we daar als stad bijzonder moeten aan trekken. Ik denk dat dat belangrijk is voor de studenten, die afstuderen, omdat die dan ook meer jobkansen hebben in die bedrijven. Maar er worden ook meer stagekansen gecreëerd. En er komt effectief een wisselwerking tussen onderwijs en onze economie hier op ons grondgebied. En ik denk dat we dat verder moeten uitwerken, zowel naar laagmidden- en hooggeschoolden. En dat vind ik als schepen een bijzonder belangrijk aspect binnen mijn domein.

VOORZITTER: Goed. Ja, ...

DE MEYER: Voorzitter, heel kort. Mevrouw de schepen, ik heb zeker geen pleidooi willen houden voor één of andere slogan. Maar ik heb met een knipoog gereageerd op datgene wat in het memorandum van de administratie staat. En wie dat gelezen heeft – en ik heb dat trouwens gezien aan de lichaamstaal van sommige ambtenaren – dat ze heel goed begrepen wat ik zei. Het fundamentele van mijn tussenkomst rond stadspromotie is de zin “veelzijdigheid staat niet tegenover het unieke, maar is aanvullend”. Wat betreft economische ontwikkeling wil ik toch nog eens meegeven en herhalen. Ik denk dat het zinvol is om een aantal elementen vanuit Waas perspectief te bekijken. Sommige industrieterreinen in andere gemeenten liggen slechts op een paar km. Als het gaat over ... (?) – en daar volg ik u in – is het zinvol om dit in Waas perspectief te bekijken, zodanig dat onze stad en de andere gemeenten aanvullend zijn. Ik denk dat dit kostenbesparend is, dat het bovendien efficiënter is voor stad en gemeenten, maar ook voor de bedrijven duidelijkheid creëert. Ik geef het u gewoon mee als suggestie.

SOMERS: Ja, Jos, ik wil daar nog eventjes ... Dat wordt meegenomen in de studie. Dus ook Temse en het profiel naar bedrijvigheid bv. in Lokeren en dergelijke meer is mee opgenomen in de studie. De gemeentes participeren niet in het traject zelf, maar wat er wel is, is dat er een communicatie is vanuit Sint-Niklaas met resultaten naar onze randgemeenten om. Ook daar in die gemeenten, bv. in Temse zijn studies bezig, maar die zich dan vooral profileren naar mobiliteit en dergelijke meer. En ook die resultaten, die worden ja, aan ons doorgegeven en uiteindelijk zijn dat een aantal gelijkaardige vaststellingen, die je dan moet doen. Allé, de studie wordt niet gezamenlijk gevoerd, maar er is zeker een vast communicatie over de studie met randgemeenten. En anderzijds wordt de type bedrijvigheid, die in onze randgemeenten plaatsvindt, die is mee in kaart gebracht in de studie. Dus dat wij zeker ons niet gaan profileren in iets waar Temse of Lokeren of andere gemeenten ja, in actief zijn of enorm op inzetten. Dus het wordt meegenomen, maar wij, Sint-Niklaas als stad voert de studie wel vanuit ...

DE MEYER: Mogelijks kan Interwaas een stimulerende en coördinerende rol hebben en faciliterend.

VOORZITTER: Dan geef ik ook nog het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, schepen. Bedankt voor uw antwoord, maar wat betreft citymarketing, ik heb niet gezegd dat dat een vies woord was. Maar wat ik daarnet wilde zeggen, dat was – en dat is de kernzin die ik wil – dat is dat de noden van de stadsbewoners en niet citymarketing centraal moeten staan. En dat daar een stadsbestuur voor moet zorgen. En dus het is toch wel opvallend dat net die citymarketing op nr. 1 staat. Dus dat is wat ik daarover heb gezegd. Wat betreft de uitleendienst, ja, dat heb ik niet gelezen in het beleidsprogramma, dat klopt. Het staat wel in het administratief memorandum. Dus als u zegt van oké, ... Nee, nee, maar als u zegt van oké, we gaan daar niets rond afbouwen, dan vind ik dat prima. Dus dan is dat een geruststelling denk ik voor heel veel socio-culturele organisaties. En dat u speculatie van vastgoedbedrijven, dat u dat een discriminerende belasting noemt, dat vind ik toch wel heel merkwaardig, dat u die speculatieve vastgoedbedrijven, dat u die dan uit de wind wil zetten. Ik wil toch nog één ding vandaag zeggen. Omdat u het woord daarnet van laaggeschoolden in de mond heeft genomen. Toevallig hoorde ik deze middag op de radio een Nederlandse professor als ik mij niet vergis, die zwaar uithaalde tegen het gebrek van de term laaggeschoolden. En ik vind dat we beter spreken over theoretisch opgeleiden en praktisch opgeleiden, want straks moet u misschien of morgen moet u misschien naar de garage uw auto laten repareren en dan zult u blij zijn, dat die laaggeschoolde die auto gaat repareren. Of als u een loodgieter nodig heeft, dan is dat misschien ook een laaggeschoolde, die dan een zeer hoge nood bij u oplost.

Dus het is nu iets wat mij nogal goed in het geheugen zit, omdat ik dat vandaag op de radio hoorde, maar het is toch een term die ik vind, dat we zoveel mogelijk moeten vermijden, omdat die zo denigrerend is, dan mensen die eigenlijk een praktische opleiding volgen.

SOMERS: Ja, ik wil daar enkel gewoon nog op antwoorden, dat heel ons beleidsprogramma en niet iets dat op punt één staat ... Er zit geen prioriteit in ons beleidsprogramma. Onze 50 punten zijn allemaal even belangrijk en zullen aangepakt worden in deze legislatuur. Het is niet omdat stadspromotie het eerste luik is in dit document, dat dat de alom, allé, het belangrijkste item is. Voor mij als schepen is dat belangrijk, omdat dat een aantal mogelijkheden genereert, die zeer belangrijk zijn voor onze inwoners.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het ... (overschakelen naar bandopname 10) ... woord ... Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik wou gewoon naar de manier van werken, voorzitter. Omdat zowel bij de repliek van de burgemeester als van de drie Groen-schepenen ik zowat dingen opgeschreven had in de bedoeling van in een volgende ronde nog twee minuten een repliek te geven, terwijl dat nu bij schepen Somers is er ineens ... Allé ja, het is niet erg hoor, maar ik wil gewoon vragen wat de manier van werken is, want ...

VOORZITTER: Ja, het is ...

VAN DER COELDEN: Ik zou eerder zeggen, laat iedere schepen reageren en laat ons dan een tweede ronde ...

VOORZITTER: Dat lijkt mij een goed idee, want de discussie dreigt anders uit te lopen. Goed, dan geef ik nog het woord aan de vier overige schepenen en we beginnen met schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ik kan er ook perfect mee leven, dat er niet onmiddellijk gereageerd wordt op mijn tussenkomst. Ik wil ook van de gelegenheid gebruik maken om erop te wijzen, dat als we op dit tempo verder gaan, dat we hier met z'n allen gezamenlijk ook nog de verjaardag van collega Carl Hanssens kunnen vieren. Dus dat is altijd iets prettig om naar uit te kijken, zou ik zeggen. Alleszins, ik ga puntsgewijs een aantal zaken overlopen van dingen, die aangestipt zijn door de collega's. Eén, in verband met topsportevenementen, meer specifiek dan ook wielergelateerde elementen. Frans had het daarover, dat we er inderdaad op willen inzetten. Dat we, zoals dat in het verleden ook al gebeurd is, willen we daar zeker verder werk van maken. Je deed naar mijn aanvoelen iets te meewarig, Frans, over de cyclocross van het Waasland, die op kop genomen is in de Soudal-tour. We gaan, we hebben hier ook sedert een paar jaar nu ondertussen de doortocht van de Ronde van Vlaanderen. We hebben dit jaar voor het eerst de start van de Baloise-tour. Er zijn ook nog een aantal andere doortochten.

Dus er gebeurt wel al heel wat. We willen op dat traject zeker verder gaan. Twee, in verband met een aantal insinuaties van of nee, insinuaties, geruchten zo heb je het genoemd, van Jef in verband met afbouwen van een aantal dingen. Je hebt daar specifiek bv. de voetbalterreinen vermeld, dat we daar het gras niet meer zouden afrijden of dat soort dingen. Ik weet niet waarop u zich baseert om dat soort van stellingen te uiten. Ine had daarjuist ook al een voorbeeld aangehaald. Dat klopt alleszins niet. Drie, in verband met het zwembad. Er zijn een heel aantal collega's, die daarover zijn tussengekomen. Frans, je gaf daarjuist nogal een vrij creatieve – zo kennen we u – een vrij creatieve invulling van mijn woorden van tijdens de gemeenteraadscommissie van afgelopen maand, toen je zei dat ik zei dat we nog niet hadden nagedacht over hoe we dat dan wel zagen dat zwembad. Het klopt, dat er nog geen beslissing gevallen is over een aantal keuzes, die moeten worden gemaakt. Dat wil niet zeggen, dat we er nog niet over hebben nagedacht. Dat is iets anders. Het klopt, dat we nog een keuze moeten maken of we nu gaan naar een recreatief bad of naar een sportief bad gaan. Het klopt, dat we nog een keuze moeten maken over de locatie. Is dat op de huidige site, is dat op een andere site, is dat een combinatie van de twee factoren? Het klopt, dat er ook nog geen keuze gemaakt is of er andere partners bij dat project betrokken worden. Overheidspartners, niet-overheidspartners, dat soort dingen. Dat zijn allemaal nog keuzes, die moeten worden gemaakt en ook ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: Wablieft? Ik kan u verzekeren, dat net zoals dit bestuursprogramma ook het zwembad geen lege doos zal zijn. Het is ook zo, dat de kostprijs en dus ook de realisatie van het project, dat dat alleszins iets is, dat we mee in ogenschouw nemen. En dat je de afweging moet maken, er is gezegd als je met een PPS-formule gaat werken, kan dat zijn dat dat op langere termijn een financieel effect heeft. Ook al doen we het in eigen exploitatie. Ook dan heb je op lange termijn een effect hé. Op dit moment kost het zwembad op vlak van exploitatie, kost dat ook geld aan de stad. Zowel op vlak van personeel, op vlak van energiekosten, op vlak van infrastructuur allerhande. Dus ook dat kost geld. Een belangrijke factor voor ons is ook om te zeggen van wat is de kostprijs specifiek voor onze inwoners van de stad. Wat is de kostprijs om naar het zwembad te kunnen gaan? We hebben hier in Sinbad een voordelig tarief, maar ik kan u ook zeggen – en dat is het voordeel van een gemeenteraad die eventjes duurt, ge kunt ondertussen wat vergelijkend onderzoek doen – als je als inwoner van de gemeente Beveren gebruik maakt enkel van het sportbad van de gemeente Beveren kost u, allé, van LAGO in Beveren, kost dat voor de inwoner van Beveren 3,20 euro. Bij ons is het 3 euro.

Als je het VITA-zwembad in Temse, als je daar als inwoner van Temse gebruik maakt van dat zwembad is dat 3,5 euro. Dus dat zijn wel prijzen voor de inwoners van die gemeente, die vergelijkbaar zijn. Ja, een halve cent of een halve euro of 20 cent meer dan de tarieven die wij hier in Sinbad vragen. Dus je moet alles in ogenschouw nemen voor de realisatie. Jos, je vroeg van zal de inwoner van Sint-Niklaas in deze bestuursperiode nog kunnen zwemmen in dat nieuwe zwembad. Ik hoop het. Maar dus dat zal afhangen van de keuzes, die gemaakt zullen worden en de ... Ja, ik heb geen glazen bol. Voilà. Dat met betrekking tot het zwembad. Dan in verband met de budgetten. En specifiek dan de lastenverlaging, die aangekondigd wordt. Kris, je sprak daar en allé, het grootste stuk van de opbouw van uw discount kon ik eigenlijk wel heel goed volgen, dat je zegt van allé, voorzichtigheid in een financieel beleid, dat dat aangewezen is. Daarom dan zeggen, dat die lastenverlaging niet zou kunnen doorgaan, daar ben ik niet mee akkoord. We hebben daar ons voorgenomen om dat effectief te realiseren. We zullen in de meerjarenplanning aantonen en zullen we dat ook voorzien, dat die lastenverlaging in de loop van deze legislatuur zal doorgevoerd worden. Dat mag niet, dat mag niet ten koste van de dienstverlening gebeuren. We willen dat ook niet doen door extra te gaan besparen op personeel. Dus dat willen we absoluut niet. We hebben in het verleden, gezamenlijk trouwens ook nog, in de vorige bestuursperiode een strak besparingsprogramma afgesproken. We hebben er toen een aantal keuzes gemaakt in verband met het afstoten van een aantal taken. Ook op vlak van personeelsafslanking zijn we toen verder gegaan dan hetgeen dat we hier nu vandaag voorstellen. Dat zijn toen keuzes, die we gezamenlijk gemaakt hebben, waarbij we ook telkens gezegd hebben van die dienstverlening, waarvoor dat we willen gaan, die moet wel uitvoerbaar zijn, die moet wel essentieel zijn. Ook Jef, jij sprak over de zorg voor de mensen, dat die moet kunnen gegarandeerd blijven. En ik ben het er ook volmondig mee eens. Dus als we een financieel plan willen doorvoeren en de proof of the pudding is in the eating om in het schoon Vlaams te zeggen. Dus we moeten bewijzen in onze meerjarenplanning, dat we die trajecten, zoals dat we die in uitvoering willen brengen, dat we die effectief wel kunnen en zullen realiseren. En op financieel vlak, maar ook op de doelstellingen zoals dat ze hier geformuleerd zijn. Als er sprake is van een aantal beleidsuitdagingen, waar personeel tegenover moet staan, dan is dat mogelijk. Dan kan dat. Dan vergt dat enkel een aantal verschuivingen, een aantal keuzes die we dan zullen moeten maken om ervoor te zorgen, dat die doelstellingen, die maatschappelijke noden die er zijn, dat we die effectief wel kunnen invullen. Ik denk dat ik daar op de meeste vragen een antwoord gegeven heb.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Buysrogge. Dan geef ik het woord aan schepen Henne.

HENNE: Dank u wel. Ik zal starten met de vragen, die gesteld zijn rond wonen. En dan meer specifiek die rond sociaal wonen. Nu, het is inderdaad zo, dat de wachtlijst van de huisvestingsmaatschappij, dat die jaar na jaar sterk aangroeit. In 2010 waren er – ik kan het exacte aantal nu niet juist lezen – maar tussen de 400 en de 450 nieuwe inschrijvingen in dat jaar. In 2018 waren er 832 nieuwe inschrijvingen op één jaar tijd. Dus om aan te geven hoe sterk dat die groei gebeurd is. Het aantal kandidaat-huurders in 2010 was 1.723 bij de Sint-Niklase Huisvestingsmaatschappij. In 2018 op 31 december was dat aangegroeid tot 3.905. Dat betekent dat er momenteel meer dan 2 keer zoveel kandidaat-huurders zijn dan dat er woningen zijn. Dat de wachttijden daardoor oplopen, dat zal jullie wellicht niet verbazen. Nu, de mensen die op die wachtlijsten staan, die voldoen allemaal aan de criteria, die vooropgesteld zijn door de Vlaamse overheid. Die liggen vast in het kaderdecreet, euh in het kaderbesluit sociale huur. Dus dat zit, allé, ik denk dat je daar vanuit Sint-Niklaas weinig aan kan veranderen. En dat de samenstelling, de populatie op die lijst verandert, ja, dat is ook logisch, als je ziet dat de samenstelling van uw stad evolueert. Nu, naar wachtlijstbeheer denk ik, maar dat zijn ook weer zaken, die je op hogere regionen moet beslissen, dat je op wachtlijstbeheer wel nog wat efficiëntie kan, allé, of wat efficiënter kan gaan werken. Elke huisvestingsmaatschappij op zich houdt zo'n lijst bij. En heel veel mensen staan bij heel veel verschillende maatschappijen ingeschreven. Dus als ge de optelsom zou maken van alle wachtlijsten, dat cijfer klopt niet. Dus ik denk dat er daar ook wel nog wat marge voor verbetering is. Nu, Jef, over het groeipad, dat in het beleidsprogramma uitgestippeld wordt. Die 2035, die is natuurlijk niet toevallig gekozen als jaartal hé. We hebben eind vorige bestuursperiode een woonbeleidsplan gemaakt, waarbij dat 2035 de horizon was, waartegen alle becijferingen gemaakt zijn. Nu, als we kijken naar het percentage sociale woningen in Sint-Niklaas ligt dat op 5,7 %. En volgens de stadsmonitor – maar dat zijn wel cijfers van 2016, dus die zullen ondertussen misschien al een beetje geëvolueerd zijn, dat weet ik niet – ligt dat voor het Vlaamse gewest op 5,5 %. En voor de centrumsteden op 8,6 %. Bindend sociaal objectief is 9 %. Dus die 9 % in ons beleidsprogramma, die is ook niet toevallig gekozen. Als we kijken naar de bevolkingsprognose, het aantal huishoudens tegen 2035, dan zal dat toenemen met 3.494 woningen. Dat is op 17 jaar tijd. Als we kijken naar 2025, dan gaat dat over 1.693 woningen. Dus stellen, dat er op diezelfde periode, binnen datzelfde tijds kader 1.000 sociale woningen moeten bijgebouwd worden, dat lijkt mij totaal niet in verhouding te zijn. Ook als je kijkt naar het bouwritme nu van de huisvestingsmaatschappij, dat gaat over 40 woningen per jaar gemiddeld. Als je wil gaan naar een tempo van 1.000 woningen op 6 jaar tijd, dan moet je naar 167 woningen op jaarbasis gaan. Dat is gewoon totaal niet realistisch. Er zijn geen mensen om dat te realiseren.

Er is op dit moment ook geen plaats om dat te realiseren, laat staan dat daar middelen voor voorzien zijn. Dus wij willen een groeipad uitstippelen, maar wel een realistisch. Eén met perspectief 2035. Er is ook gesproken over de leegstand en over het feit dat we de nultolerantie zouden moeten voeren tegenover leegstand. Nu, leegstand is storend, ontsierend. Maar absolute leegstand, dat kan niet en dat is ook niet wenselijk. Je hebt altijd een bepaald contingent leegstand nodig om mensen te kunnen laten verhuizen, om te kunnen renoveren, om stadsvernieuwingsprojecten te kunnen realiseren. Dus leegstand, je hebt altijd een zeker contingent nodig. Ook in de woonbeleidsstudie is dat cijfer voor Sint-Niklaas bekeken en dat is hier in onze stad een normaal cijfer. Dus dat ligt zeker niet absurd hoog of zo. Ik denk ook dat het totaal niet wettelijk is om naar gelang de eigenaar een ander tarief van belasting te heffen. Het feit dat een pand leegstaat, dat is uw belastbaar feit. Maar wie daar de eigenaar van is, ik denk niet dat dat de juridische toets gaat doorstaan als ge daar naar gelang de eigenaar een ander type heffing op los gaat laten. Wij voeren een streng beleid op vlak van leegstand, met een progressieve belasting. Maar ik denk – en dat is ook wel de ambitie die wij hebben – dat we die panden ook willen gaan activeren. Het is niet de bedoeling om veel belastingen te gaan heffen. Het is de bedoeling om mensen aan te moedigen dat pand voor iets anders te gaan gebruiken, te gaan renoveren, te gaan verhuren, wat dan ook daarmee te gaan doen. Maar de belasting op zich mag het doel niet zijn hé. Armoede en energie-armoede in het kader van huisvesting is zeker ook iets dat aanbod komt, Christel, in ons beleidsprogramma. Pagina 19 staat letterlijk uitgeschreven, dat wij werk willen maken van onze dienstverlening. Dat wij willen informeren, sensibiliseren en ook begeleiden rond wonen én energie. En dat wij ook energie als absoluut centraal thema naar voor schuiven staat daar genoteerd. Het klopt dat het woord energie-armoede er niet letterlijk staat, maar de context verwijst er natuurlijk naar. Als we het hebben over de kinderopvang en de regierol, die we daar hebben, nu, dat is een opdracht die wij vanuit de Vlaamse overheid ook toebedeeld krijgen. En dat betekent absoluut niet alles overlaten aan de markt. Dat betekent uw vraag en uw aanbod proberen in beeld te krijgen. Detecteren wat de noden zijn en u ook realiseren, dat wij niet alles zelf kunnen doen. Dus wij gaan inderdaad wel mensen stimuleren om bepaalde rollen op te nemen, bepaalde dienstverlening aan te bieden. Maar wij gaan zelf ook kijken waar de gaten vullen en daar proberen aanvullen. Als dat gaat over kinderopvang, baby's en peuters en georganiseerd door privé-organisatoren betekent dat ook niet automatisch dat dat duurder is. Er is heel veel gesubsidieerde opvang, die georganiseerd wordt door zelfstandige organisatoren. En dat zijn exact dezelfde tarieven als die wij organiseren. Dus hetgeen dat je daarnet vertelde, dat klopt gewoon niet.

Dat wij de gezinsopvang expliciet vermelden, dat is ook een engagement dat wij willen nemen, omdat die opvangvorm onder druk staat. En wij willen, wij vinden dat een waardevolle opvangvorm. Dus dat is geen vrijblijvend engagement als wij zeggen, dat wij die graag zien verder bestaan. Dat ook onze investeringsplannen rond de kinderopvang niet concreet zouden zijn, dat wil ik tegenspreken. De komende maandag bv. staat er een dossier op de agenda, in verband ook met de uitbreiding van Pieternel. Dus ook daar wordt zelfs nu al aan verder gewerkt. Onderwijs dan. Onderwijs gaat inderdaad over kennisoverdracht en over kinderen kennis bijbrengen, sterker maken, mee helpen opgroeien. Maar dat kan natuurlijk alleen maar, een kind kan alleen maar leren als het kind zich goed voelt. En daarom werken rond gelijke onderwijskansen is heel belangrijk. We zitten ook in een lobgebied. Dus we hebben ook gewoon de opdracht om daaraan mee te werken. Dat gaat inderdaad over overleg. Dat gaat inderdaad over capaciteit, maar dat gaat ook over een aantal concrete andere zaken, zoals het oude participatie brugfiguren, over een actieplan rond spijbelen, over ongekwalificeerde uitstroom die we willen tegengaan, over de brug tussen onderwijs en economie waar Ine het ook al over had. En als we het hebben bv. over laaggeschoolden, daar bestaan ook definities rond. Dat zijn bv. ook mensen zonder diploma hé, Jef. Daar kan je niet spreken dan over technisch geschoolden of over theoretisch geschoolden. Dat zijn vaak ook mensen, die geen diploma hebben. Als we het hebben over de lege brooddozen, nu – en dat is de reden waarom dat Sofie er ook op antwoordde, omdat zij in het verleden ook daar al over in gesprek is gegaan met de scholen zelf – nu die zijn daar zelf geen vragende partij voor om dat, om specifiek rond dat thema veel te gaan doen. Zelf denk ik ook, dat het veel belangrijker is, dat we de gezinnen zelf gaan ondersteunen. Dat kwetsbare gezinnen, dat die zelf de mogelijkheden en de middelen hebben om hun kind naar school te sturen en hun kind effectief een volle brooddoos mee te geven. Nu denk ik ook wel, dat er geen enkele school een kind aan tafel zal laten zitten zonder hen iets te geven als ze op dat moment toch zouden merken dat het kind geen brooddoos bij heeft. Maar van uit het Huis van het Kind en met onze kansenwerkers zetten wij heel sterk in op dat ondersteunen van die gezinnen zelf, zodanig dat we het probleem ook structureel kunnen aanpakken. Want zorgen dat iemand simpelweg een brooddoos heeft, dat lost voor de rest het probleem niet op. Vandaar het belang van een schoolparticipatiefonds. En ook daar staat een engagement in ons bestuursprogramma, dat we daar voldoende reguliere middelen voor willen voorzien. Dus ook dat is geen vrijblijvend of weinig concreet engagement. Dat was het.

VOORZITTER: Dank u, schepen Henne. Dan geef ik het woord aan ...

DE MEYER: Voorzitter, heel kort. Mevrouw de schepen, ik vind dat ge twee bevoegdheden hebt, die moeilijk combineerbaar zijn. Ge moet daar vanavond niet uitgebreid over discussiëren, maar ik geef u toch mijn grote bezorgdheid erover mee, die ik ook hoor bij een aantal onderwijsinstellingen. Dat is namelijk het volgende ... dat ge bevoegd zijt voor het stedelijk onderwijs enerzijds en anderzijds ook voor het flankerend onderwijsbeleid. Deontologisch is dit de combinatie, die bijzonder moeilijk is. Ik geef u dus mijn grote zorg mee, die ook in het onderwijsveld leeft, dat ge daar uitzonderlijk behoedzaam mee moet omspringen. De bevoegdheden zijn verdeeld, zoals ze zijn, maar ik wou u dit toch uitdrukkelijk meedelen.

VOORZITTER: Ja, schepen, als ...

HENNE: Ik snap die bezorgdheid. Ik ken die bezorgdheid. Ik ga daar ook voorzichtig mee om. Maar ik denk dat dat op zich ook niet anders is, dan dat je schepen bent van kinderopvang en zelf kinderdagverblijven mee aanstuurt vanuit het stadsbestuur en tegelijkertijd ook met de andere organisatoren in de sector aan tafel zit. En daar bv. ook dezelfde discussies moet voeren rond verdeling van middelen en de capaciteitsuitbreiding. Ik denk dat dat eigen is aan hetgeen dat wij allemaal doen. Als stad organiseren wij op heel veel dingen zelf activiteiten, hebben wij zelf een aanbod. Tegelijkertijd wordt ons ook – en dat is ook een evolutie, die vanuit Vlaanderen komt – wordt ons meer en meer die regierol toebedeeld. Ik weet, dat dat binnen onderwijs gevoelig ligt. Ik weet ook een stukje welke voorgeschiedenis daaraan vooraf is gegaan. Ik heb daar ook al met mensen over gesproken. Maar ik ga daar op een voorzichtige manier mee om, zoals ik dat ook binnen de kinderopvang bv. op een voorzichtige manier probeer te doen.

DE MEYER: Het is belangrijk, dat ge de bezorgdheid kent. En in het verleden is het steeds op een andere manier verdeeld geweest.

VOORZITTER: Dank u voor uw tussenkomst. Mevrouw Geerts vraagt ook ... Heel kort, want we hebben eigenlijk ... Anders zijn we terug bezig aan ...

GEERTS: Ja, een heel specifieke vraag. De schepen zei van ja, rond die lege brooddozen, dat is al aan bod gekomen in gesprek met de scholen en ze vinden dat niet zo'n goed idee. Ze zijn zeker geen vragende partij. Dat verrast mij een beetje. Dus ik zou graag het verslag hebben van het forum, waarbinnen dat dat besproken is.

VOORZITTER: Goed. Dat is mogelijk. En dan geef ik nu het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Ik heb hier heel duidelijk een hang naar meer concrete zinnen, paragrafen, teksten, misschien boeken gevoeld. En ik heb dat ook gevoeld rond een aantal projecten en maatregelen met betrekking tot bv. het circulatieplan. Het circulatieplan is het resultaat van een drielagig participatieproces al, dat liep van 2014 tot 2017.

En die principes van dat circulatieplan werden expliciet voorgesteld en besproken in het kader van het mobiliteitsplan, overlegtafels in 2016, roadshows in 2017, waarin alle maatregelen werden opgesomd. Allé, ik heb de wereld in een doosje. Waarom zeg ik dat? Omdat ik soms de indruk krijg, omdat ik soms de indruk krijg, dat men doet alsof dat die maatregelen niet gekend zijn. En ik moet altijd hetzelfde herhalen van wat gaat u doen en wanneer gaat u dat doen, terwijl dat we ja, de volgorde van die maatregelen wel hebben beslist. Ja, we hebben daar vaak geen jaartallen op kunnen zetten, omdat er nog een aantal andere factoren meespeelen. Dus vandaar ook dat gefaseerd uitvoeren. Dat neemt helaas tijd. Dat weet ik heel goed en ik zou ook veel sneller willen gaan. Maar we hebben ook gezegd – en dat is iets waar ik heel erg aan hou en nu ik ook schepen ben van openbaar domein wordt dat nog belangrijker – is dat we een totale aanpak willen, niet alleen mobiliteit, maar ook die ruimtelijke kwaliteit meteen injecteren als we circulatiemaatregelen nemen. En wat we willen doen, dames en heren, daar kan geen twijfel over zijn, dat staat zwart op wit, dat hebben we ook meermaals herhaald. De Grote Markt is het sluitstuk van een circulatieplan. We willen inderdaad die twee voetgangersgebieden realiseren. Of dat echt het wettelijke statuut van een voetgangersgebied is, dat is een technische kwestie. Maar een gebied waar de voetganger de baas is. Een toegang tot het H. Heymanplein vanaf de Parklaan. En een extra in- en uitrit op de Grote Markt, die ook nog een befietsbaar is, zodat die futureproof is voor een toekomst misschien met eerst minder auto's en dan allemaal zelfrijdende auto's, die zichzelf overal vanzelf gaan parkeren. Ik geloof niet dat dat voor de eerste 20 jaar is, maar kom. Evolutie gaat soms sneller. Dus, die in- en uitrit van de Grote Markt kan niet los gezien worden van al die andere zaken. En kan ook niet los gezien worden van het Aquafindossier, dat we maandag zullen bespreken in deze raad, waar we de afkoppeling van de Grote Markt voorbereiden. Omdat dat in dezelfde werfzone zal gebeuren. En het staat dus ook niet los van die zoektocht naar die ruimtelijke kwaliteit aan de randen van de Grote Markt, die vandaag helaas geen aangename ontmoetingsruimte zijn. En we staan al redelijk ver van wat wij beschouwen als een gezellige ontmoetingsplaats of een plaats waar mensen samen kunnen komen en graag zijn. En dat wordt bevestigd, denk ik, door zowat iedereen in deze raad. Daarom hebben wij op het college van 25 februari besloten om de stad kandidaat te stellen voor een open oproep van de Vlaamse bouwmeester om daar misschien kans te maken om mee in zo'n open oproep mee te gaan. En we zijn in gesprekken met de Vlaamse bouwmeester om ons project daar te verkopen, zal ik maar zeggen. Dus een dossier te lanceren. En ik probeer dat zo snel mogelijk af te werken, zodat we dat dossier kunnen lanceren. Daarom is het ook heel moeilijk om daar een timing op te plakken. Maar voor alle duidelijkheid, in deze bestuursperiode nog.

Wat het H. Heymanplein betreft, is de timing nog complexer. Het gaat immers ook over de opmaak van een rup, dat eerst moet gebeuren, wil je daar een aantal ambities waar kunnen maken. Met daarna ook nog eens een lancering van een oproep voor voorstellen op basis van het lastenboek. Maar een nieuwe bibliotheek of de start van de bouw van een nieuwe bibliotheek deze bestuursperiode moet toch onze ambitie zijn. Ik ga niet ingaan op de opmerkingen rond stationsomgeving noord. Ik denk dat we daar volgende maand het één en ander over zullen zeggen. En ik wil ook wel het proces respecteren, dat met het verzoekschrift aan deze raad is gestart. Maar ik wil ook nog wel eens herhalen, wat ik in mijn commissie heb gezegd. Er zijn immers een aantal zaken duidelijk geworden in de vorige periodes en we moeten daar een stuk uit leren om misschien niet dezelfde weg op te gaan, omdat we dan toch altijd naar datzelfde resultaat gaan, nl. iets waar niemand zich in kan vinden. Het zal u misschien verbazen, maar ik ben geen voorstander van een stadsontwikkelingsbedrijf. Ik ben ook geen tegenstander van een stadsontwikkelingsbedrijf. Ik ben wel een voorstander van een actiever beleid of deze meerderheid is voorstander van een actiever beleid, dat ook durft inbreken in de private ruimte door strategische aankopen te doen in wijken om er goede – en ja, dat houdt dus ook sociale projecten in – te realiseren. We kunnen ons niet langer permitteren tot de zijlijn, tot de publieke ruimte in sommige wijken. De jarenlange houding van het college – en dan spreek ik echt verschillende bestuursperiodes, waar we zeggen we gaan niet in op voorkooprecht bv., omdat we denken dat de private sector beter geplaatst is om te renoveren en wijken op een hoger niveau te brengen – gaat niet in alle wijken op. En we zijn ons daar heel goed van bewust. Dus het gaat niet om het opstarten van een stadsontwikkelingsbedrijf. Nee, het gaat echt over wat is de beste manier om in te breken in die private ruimte, om goeie projecten voor een bredere wijk te realiseren. Mijnheer Maes gaf een aantal mobiliteitssuggesties en ik kan bevestigen dat al die aspecten, die hij heeft aangehaald, die zitten daarin. Die staan niet letterlijk hierin, maar had ik hier alles letterlijk in moeten zetten, zaten we met een document dat twee keer zolang was en had ik ook twee keer zolang gesproken. Kijk niet zo kwaad alstublieft naar mij. Ik probeer zo snel mogelijk te spreken en af te werken. En we moeten onze rol spelen binnen die vervoerregio Waasland. En ik denk dat we niet mogen onderschatten wat de rol daar is van die vervoerregio, omdat alle aspecten van alle soorten vervoer daarin samenkomen. Omdat we die moeten bekijken vanuit een netwerkgedachte en niet meer over een aantal losse, van elkaar staande maatregelen. En dat zal ook de volgorde bepalen van de investeringen, die we zelf moeten doen in mobi-punten, in fietsdeelsystemen, in autodeelsystemen. Waar moet die auto staan? Waar moeten die fietsen komen? Waar moeten we missing links prioritair wegwerken op het fietsnetwerk, enz...

Voor basisscholen hebben we een driejarig traject voor elke basisschool en binnen dat traject is er ook een luik veilige schoolomgeving. En we zullen daar de nodige stappen nemen om elke schoolomgeving veiliger te maken binnen deze bestuursperiode, basisscholen wel te verstaan. Dat zijn er al 33 schoolomgevingen. En ten slotte ABLLO en de trein. ABLLO, voor alle duidelijkheid, vindt een derde spoor niet nodig, maar heeft een plan dat de capaciteit zonder deze maatregel kan verhogen. En ik heb begrepen van de Vlaamse minister van mobiliteit, dat dat de primaire focus moet zijn. Wel, laat ons dat inderdaad eerst proberen zonder een destructief project, met een derde spoor dwars door onze woonkernen te realiseren. Wat ook nog eens zou betekenen, dat alle overwegen dichtgaan. Waar Infrabel het sluiten van overwegen associeert met het verdwijnen van files aan gesloten overwegen zien wij vooral de verplaatsing van verkeer naar vandaag al drukke assen. Hoe dat rijmt met verkeersveiligheid is mij ook een beetje een raadsel. Maar, het is ook in de traditie van deze stad denk ik, niet alleen van deze coalitie, maar vele bestuursperiodes tevoren, dat we in dialoog gaan met alle niveaus die iets te zeggen hebben, dat we blijven on speaking terms en dat we duidelijkheid scheppen over de maatschappelijke voordelen. Maar het is onze taak om ook die nadelen heel duidelijk in kaart te brengen en heel duidelijk die afweging te maken van ja, is het voor dat wel ... (overschakelen naar bandopname 11) ... waard. En vandaag de dag kan ik zeggen, dat wij in het college alvast niet die balans zien.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. En dan geef ik nog het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, dank u, voorzitter.

DE MEYER: Voorzitter, ja, ik heb kort gesproken, collega, in het begin. Dus ik permitteer mij om eventjes te reageren op de tussenkomsten.

VOORZITTER: Ja, ik zou graag hebben, dat u wacht in dit geval. Ik zou het graag hebben, want allé, het is nu zo afgesproken en het is nog eventjes. Ik denk dat u de vraag nog kan ophouden.

BAEYENS: Goed, voorzitter, bedankt. Ik denk dat we inderdaad op een aantal aspecten, die ook bij mij zaten, landbouw, een stukje economie daarnet al beantwoord zijn. Ook rond musea zijn er al een aantal dingen beantwoord, denk ik. Ik denk dat ik mij vooral naar Ilse ga richten, die heel concreet een aantal vragen had rond cultuur. Wat de infrastructuur betreft, is het inderdaad juist, dat SASK een opnamestudio ... Dat is in wezen beslist beleid. Dat zal uitgevoerd worden de komende jaar. De bib en het H. Heymanplein heeft Carl op geantwoord en wensen we inderdaad dit, in deze 6 jaar de spade in de grond te steken wat dat betreft.

Maar de volgorde zal daar inderdaad sowieso zijn, dat als we het H. Heymanplein aanpakken de bib onmiddellijk in beeld komt. Ik denk dat je gelijk hebt dat als je zegt “de grote vernieuwingsgolf gaat er niet komen”. Ja, dat klopt. De grote vernieuwingsgolf gaat er niet komen. Ik denk dat dat ook niet werkt binnen cultuur. Een grote vernieuwingsgolf uitrollen, ik denk dat ze mij dan onmiddellijk terug naar Sinaai dragen. Ik denk dat daar de evolutie heel belangrijk is en daar verwijs ik toch graag naar de koptekst, waar we wat cultuur betreft Sint-Niklaas zijn voet kan zetten volgens mij naast iedere andere centrumstad in Vlaanderen. En dat dat op een bijzonder hoog niveau zit. Als je de programmatie van de laatste weken en de komende weken ziet, als je naar iets van cultuur gaat, ben je ook altijd iets aan het missen. Dus wat toch wel bewijst, dat dat absoluut leeft. En ja, we willen dat op dat niveau houden. We willen daar blijven in investeren op dezelfde manier. En we willen vooral door de muurtjes, die er toch wel zijn binnen het cultuurlandschap, zowel intern als extern, nog verlagen. Ik denk dat er al heel goed werk geleverd is, maar ik denk dat er zeker nog een laag stenen af kan. En dat dan één plus één altijd meer is dan twee. En daar zijn toch al zeer mooie voorbeelden van de laatste ... Nu heel concreet zelfs hé, de laatste weken en de dingen die op ons afkomen de volgende weken van samenwerkingen, die toch wel best de moeite waard lonen. En die elkaar duidelijk versterken. Dan hebt ge rond infrastructuur en de noden daar, het cultuurcentrum. Ik denk dat het belangrijk is in deze legislatuur, dat het een thema wordt dat we met de huidige stadsschouwburg aan het einde zijn van de huidige manier dat ze in elkaar gestoken is. Dat het ook niet meer op de stand der techniek is als zaal en zelfs voor de technieken moet je daar misschien naar kijken. We gaan ons de tijd daarvoor nemen. Kris heeft daar de vraag gesteld, het is een plan 2035. Dus betrek ons ook. Dat gaat ook over 15 à 16 jaar. Dat neem ik ook op hé. We gaan dat ook doen. We gaan het op die manier ook aanpakken. Het heeft geen zin, dat we 6 jaar verder zijn, een idee hebben en dan zien dat dat niet gedragen is door een grote meerderheid hier in deze zaal. Dan denk ik dat we heel weinig afgelegd hebben. Dat kan niet de bedoeling zijn. We willen daar absoluut mee verder gaan, maar in een ruimer perspectief wat het cultuurcentrum betreft. Rond het tentoonstellingsbeleid klopt het dat je dat niet letterlijk leest hé. Dat staat er inderdaad niet in. Maar ook daar, wat er dit jaar al gebeurd is in de tentoonstellingszaal is best wel indrukwekkend, denk ik. Zowel in Mousganistan als het huidige project dat lopende is rond grafiek. Dat we dat absoluut blijven verderzetten met dezelfde manier van werken. Kijken wat daar mogelijk is, wat daar kansen zijn. En ook die planning wordt voor de komende jaren gemaakt, omdat je toch die zaken inderdaad altijd wel een lang tijdsperspectief moet zijn. Die tentoonstellingen zijn daar niet toevallig. Het museumplein en het geheel rond Zwijgershoek.

Ook daar hopen we de spade in de grond te kunnen steken, dat we het geheel van die site aan elkaar kunnen koppelen in een vorm van een park. Wat daar de bedreiging is, is de parking hé. De parkeerdruk is daar in de wijk zeer hoog. En we moeten daar een alternatief voor hebben. Ik denk dat daar technisch een aantal zaken mogelijk zijn. Ook de manier dat het ontsloten is. Maar goed, dan kijk ik ook wel naar mijn collega naast mij om welk parkeerbeleid kun je daar voeren. Er wonen ook veel mensen, dus het is belangrijk daar ook een antwoord op te bieden. Zwijgershoek is een parking, die vandaag zeer dikwijls volstaat. En dan denk ik zijn we er ongeveer volledig door. De salons misschien ja. De salons is nog een belangrijke. Dat is wel duidelijk, maar wij zijn niet de eerste of ik ben niet de eerste die op deze stoel zit en die rond de salons draait en bijt. Het is een prachtig gebouw, maar iedereen weet dat daar geen simpele oplossing voor is. Maar ook iedereen weet, dat niets doen geen optie zal zijn. Het gebouw vandaag is inderdaad nog lekdicht, maar als je de toestand ziet in 2^e, 3^e verdiep en kelder, daar zal iets moeten gebeuren. We willen daar toch wel een visie voor ontwikkelen en een privaat-publieke samenwerking zien wij toch als een optie om te kijken wat wij vanuit de stad daar als ja goed, eis, wat zouden wij als minimum gebruik van de salons zien. Maar wat zouden ook de mogelijkheden zijn voor de privépartner. Dat is zeker een piste, die we willen bekijken heel actief. Als literatuurstad zullen we ons sowieso verder ontwikkelen. Ik denk dat we dat vandaag al kunnen zijn. We moeten zeggen dat dat ook zo is. En jong en nieuw daarbij betrekken, is een vanzelfsprekendheid, denk ik. Als je daarmee bezig zijn, de prijzen die daar uitgereikt worden, zijn daar een mooi voorbeeld van dat we ook naar die groep mikken. En dan het art deco, ja goed, dat is nog wat verder weg. Ik denk dat het goed is, dat je het opmerkt. Dat blijft zeer belangrijk voor Sint-Niklaas. En dat gaan we niet vergeten.

VOORZITTER: Dank u, schepen Baeyens. Ik dacht dat ... Ja, mijnheer De Meyer nog even en dan mijnheer Van Der Coelden.

DE MEYER: Ja, we mogen ook een woord van appreciatie uitspreken. Ik ben het met schepen Hanssens enkele minuten voor zijn verjaardag volledig eens met datgene wat hij zegt over Infrabel en NMBS. Ook met het element dat mobiliteit meer in een Waas perspectief moet bekeken worden. Dit geldt trouwens ook voor sommige andere materies. En ook met het feit, dat de omgevingskwaliteit met mobiliteitsaanpak uitzonderlijk belangrijk is. Waar ik wel een bezorgdheid wil over uitspreken, schepen, dat is als ge zegt de Vlaamse bouwmeester betrekken, dan hoop ik dat ge ook nadenkt over de invloed daarvan op de kostprijs van de projecten, die gerealiseerd worden. Bij schepen Baeyens wil ik nog even mijn grote bezorgdheid formuleren voor voldoende juridische zekerheid van de landbouwgrond in onze stad. Dit is niet opgenomen in het beleidsplan tot nog toe.

Maar ik heb begrepen dat ik daar een amendement en ook voor een ganse reeks andere zaken nog zal indienen. Promotie korte keten, schepen, we moeten niet alleen ondersteunen, maar dat moet ge concreet aanpakken. En dat kan u bv. door wekelijks of als u dat te veel vindt minstens maandelijks op de Grote Markt, aan de hoek tegenover de Stationsstraat, een korte ketenmarkt te organiseren met bedrijfsleiders van onze stad. Maar dit vergt enige voorbereiding. Maar ook die suggestie zal ik neerschrijven in een amendement.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. En dan geef ik het woord nog aan de heer Van Der Coelden en mijnheer Ghesquière.

VAN DER COELDEN: Dank u. Korte, maar losse reacties, voorzitter. Ten eerste, wat de participatie betreft. Allé, ik denk dat het hier ten overvloede ook op de oppositiebanken gezegd is, dat het op zich een goeie zaak is om te proberen met een aantal moderne of modernere technieken zoveel mogelijk mensen te betrekken bij heel dit proces. Alleen zijn er grote en naar mijn aanvoelen nog altijd terechte twijfels over de manier waarop en de kwaliteit van de participatie. Allé, als ik die enquête invul, digitaal, dat zijn twee vragen. Wat vindt u dat er moet gebeuren in Sint-Niklaas en welke thema's vindt u belangrijk. Wat haal je daar in hemelsnaam uit, dat deze beleidsnota kan aanreiken? Als ik gisteren daar ook ten minste toch voor het eerste deel, was in het eerste stadsgesprek, ja, dat eerste deel, ge zet een aantal mensen samen rond mobiliteit, ge vraagt wat ligt er op uw lever. Ja, dan weet ge toch ook op voorhand wat daar uitkomt. Dat dat een kakofonie gaat zijn, waarbij dat er dan een ambtenaar zit, die dat inderdaad wat probeert te structureren. En dat is dan des mensen ook liefst een beetje in de richting van waar men op het stadhuis mee bezig is. Maar allé, de kwaliteit daarvan en de meerwaarde is toch heel beperkt. Ik vind, allé, als je die oefening had willen doen of ge doet ze nu, ja, neem dan de 10 kernpunten uit uw beleidsnota, maak die concreet en stel daar vragen over aan de mensen. Zijt ge voor of tegen een bijkomend zwembad in Sint-Niklaas? En moet dat dan voor uw part op De Ster zijn, op Puyenbeke, op nog een andere plaats of nog een andere plaats? Moet er meer politie zijn in Sint-Niklaas? En zo ja, voor welke taken? Wat vind je van die knip op de markt? Moet er een nieuwe bibliotheek komen? Moet dit ... Allé, stel ze concrete vragen. Ik ben ervan overtuigd om in uw voordeel te spreken, als ge ze goed stelt, dat dat een steun is voor uw beleid. Allé, ik heb het ook gezegd in het begin van mijn tussenkomst. Over de fundamentele dingen is er een éénsgezindheid binnen deze gemeenteraad, die een stuk ruimer is dan de meerderheid. Dus als ge die vragen stelt aan de bevolking ga ik ervanuit, dat ook wel zal blijken dat er binnen de bevolking een ruim draagvlak is voor die kernprojecten uit uw beleidsnota. En wat ge dan bijkomend aan informatie wint, dat kan inderdaad een verrijking zijn voor uw eigen programma.

Maar zo is het niet opgevat en ik vrees dat de participatie u bijzonder weinig meerwaarde gaat geven voor dit proces. Allé, dat wat betreft de participatie. Voor de rest, Wout, denk ik dat we over de stadslobben in één van de volgende commissies eens het overzicht moeten maken. En inderdaad zien ja, waar staan we en waar willen we of waar willen jullie naartoe, lob per lob. Dat kan nog leerzaam zijn voor de nieuwe raadsleden ook. Ik denk dat we daar vandaag niet op moeten ingaan. Dat we dat best in de commissie doen. Sofie, ik twijfel niet aan uw goeie welzijnsbedoelingen. Alleen, de teksten zijn wat ze zijn. We voorzien voldoende middelen voor het welzijnsbeleid. Zo kunnen eventuele middelen, die vrijkomen door efficiëntiewinsten in het zorgpunt, worden aangewend om opnieuw in het welzijnsbeleid te investeren. Ja, zet er dan om opnieuw in een uitbreiding van het aanbod binnen het zorgpunt te investeren hé. En dan zijn wij content. En dan is dat ook naar de geest van uw antwoord wat ge daarnet gegeven hebt. Het systeem van aanvullende steun zullen we evalueren en bijsturen, maar we behouden en verbeteren de principes waarop het is gebaseerd. Allé, als ik dan een beetje tussen de lijnen lees, dan vind ik dat bijzonder defensief geformuleerd. Ik zou schrijven het systeem van aanvullende steun blijft voor de stad het belangrijkste instrument, dat we lokaal beheren in het armoedebeleid en we willen dat zoveel mogelijk mensen in de geest van de rechten toekennen, we willen dat zoveel mogelijk mensen dat recht opnemen en we willen dat systeem verfijnen en aanpassen aan de moderne noden van deze tijd. Allé, dat zou ik schrijven. Maar dat staat hier nu en wat hier nu staat en het blijkt zelfs nog een beetje uit het voorbeeld dat ge geeft, is heel defensief en is van we gaan er de foutjes, die er nog inzitten, toch proberen uit te halen. Allé, ik geloof in uw goeie intenties, maar de teksten zijn wat ze zijn en uw uitleg maakt mij eerlijk gezegd toch niet veel geruster ook. En ten slotte, schepen Buysrogge, over de aanvullende personenbelasting. Ik heb in mijn tussenkomst nooit gezegd, dat dat niet haalbaar zou zijn voor de gemeentefinanciën. Alleen moet ge er de consequenties bijnemen. En ik denk dat dat ook zal blijken als we van de winter, allé, in het najaar de meerjarenplanning bespreken. Ge zult keuzes moeten maken in exploitatie en investering en ge zult daar de tering naar de nering van de belastingvermindering moeten zetten. En ik vrees dat dat zeer zware consequenties zal hebben voor de uitvoerbaarheid van de beleidsnota, waar we het vanavond over hadden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Ondertussen, ik ga voor ik u het woord geef, even onze schepen Hanssens feliciteren. Want hij is ondertussen jarig.

A P P L A U S

VOORZITTER: Gelukkige verjaardag en dan geef ik snel nog het woord aan mijnheer Ghesquière, want die had dat gevraagd. Ja?

GHESEQUIERE: Ik kan het heel kort houden, voorzitter. Eigenlijk, ik ga eindigen met de complimenten. Het enig echt concrete dat hier instaat in heel dat programma, dat is van schepen Buysrogge. 1 % personenbelasting verlagen. Dat staat er echt concreet in. Zelfs met een cijfer. Dat is ook het enige cijfer dat we erin kunnen terugvinden. Dat is heel fijn. In het kader daarvan, schepen, hoop ik dat we op tijd, zoals we het eigenlijk ook gevraagd hebben in de commissie, de stand van zaken in verband met de Cross Border Lease kennen, want dat heeft ook serieuze gevolgen, veronderstel ik. En ik hoop dat we er misschien komaf mee kunnen maken naar de toekomst toe. Dus, de stand van zaken van de Cross Border Lease is heel belangrijk. En ik wil ook eindigen met een compliment. Ik weet niet wie, maar aan diegene die de pen vastgehouden heeft voor dat programma, want eerlijk gezegd, het is niet gemakkelijk met lucht eigenlijk toch een deftig programma te schrijven. En ik heb ook intussen geleerd, dat iets schrijven voor 12-jarigen, dat dat best leesbaar is. Wel, het leest als een Zonnelandje. Dus het is perfect. Maar ik wil ook gelijktijdig onze schepen Hanssens inderdaad proficiat wensen, want ik denk dat die iets ouder is dan 12 jaar. Oké, dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Ik geef vlug het woord aan mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik moet u bedanken en het college ook om in te gaan op de suggestie van de oppositie om de gemeenteraad van april op te delen in twee gemeenteraden, niettegenstaande er toch mensen waren van de gemeenteraadsbanken van de meerderheid, die dit in twijfel trokken en daar een andere beweegreden achter zagen. Dus het bewijs is vandaag geleverd. Het was meer dan nodig.

VOORZITTER: Ja, graag gedaan. Als er geen tussenkomsten meer zijn, dan bedank ik u allemaal, ook het publiek en dan verklaar ik de zitting voor gesloten.

---ooOoo---